

305.235

๗๙๓๑๐

๖ 3

๒๕๕ - ๒๕๕

การศึกษาความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา
กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น

13 พ.ค. 2540

ปริญญานิพนธ์
ของ
ใจทิพย์ พวงทอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ
มีนาคม 2540

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๒ 3616๙

การศึกษาความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา
กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น

บทคัดย่อ
ของ
ใจทิพย์ พวงทอง

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ
มีนาคม 2540

จุดมุ่งหมายในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ อายุของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว เพศของบุตร ระดับชั้นเรียนของบุตร และบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น นอกจากนี้ยังหาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น และหาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น รวมทั้งเปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ดังกล่าว

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนนนทรีวิทยา ปีการศึกษา 2539 จำนวน 396 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตามระดับชั้น และบิดาหรือมารดาของนักเรียนเหล่านั้น จำนวน 396 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา คือ แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร และแบบสอบถามบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ร้อยละ สหสัมพันธ์เคตเตอร์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน การทดสอบไค-สแควร์ และการทดสอบจีเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสัมพันธ์

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้คือ

1. การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร มีความสอดคล้องกันอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ
2. ความสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกันระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรเกี่ยวข้องกับ สถานภาพสมรสของบิดามารดา ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว ระดับชั้นเรียนของบุตร ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นทั้งด้านการปรับตัวเองและด้านการปรับตัวทางสังคม
3. โดยรวมพบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น มีระดับสูงกว่าความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น

**A STUDY OF CONGRUENCES BETWEEN CHILD-REARING
AS PRACTICED BY PARENTS AND CHILD-REARING
AS PERCEIVED BY ADOLESCENTS**

**AN ABSTRACT
BY
JAITHIP PUANGTHONG**

**Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Developmental Psychology
at Srinakharinwirot University**

March 1997

The purposes of this research were to study the congruences between child-rearing as practiced by parents and child-rearing as perceived by adolescents and related factors which were parent age, parent educational level, parent occupation, parent marital status, family economic status, number of children in the family, family structure, sex of adolescents, class level of adolescents and adolescents' personality adjustment. In addition, they were to study the relationship between child-rearing as practiced by parents and adolescents' personality adjustment, the relationship between child-rearing as perceived by adolescents and adolescents' personality adjustment and to compare the levels of those relationships.

The sample groups used in this study were 396 Mathayom Suksa 1, 2 and 3 students of Nontri Wittaya School in academic year of 1996, who were obtained by stratified random sampling and their 396 parents. (fathers or mothers)

The instruments employed in this study were the Child-Rearing as Practiced by Parents Questionnaire, the Child-Rearing as Perceived by Adolescents Questionnaire and the Adolescents' Personality Adjustment Questionnaire.

Percentage, Tetrachoric correlation, Pearson Product Moment Correlation, Chi-square and Z-test of differences of r_s were employed for analysing the data.

The research findings can be summed as follows :

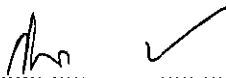
1. The congruences between child-rearing as practiced by parents and child-rearing as perceived by adolescents were at lower moderate level.
2. The congruences or incongruences between child-rearing as practiced by parents and child-rearing as perceived by adolescents were related with parent marital status, family structure, class level of adolescents, family economic status and adolescents' personality adjustment.
3. In general, the levels of correlations between child-rearing as perceived by adolescents and adolescents' personality adjustment were higher than the levels

of correlations between child-rearing as practiced by parents and adolescents' personality adjustment.

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปริญญานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

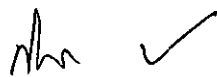
คณะกรรมการควบคุม

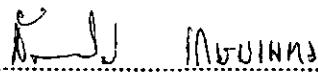
.....ประธาน
(ดร. นิยะดา จิตต์จรัส)

.....กรรมการ
(อ. สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์)

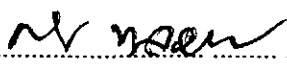
คณะกรรมการสอบ

.....ประธาน
(ดร. นิยะดา จิตต์จรัส)

.....กรรมการ
(อ. สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์)

.....กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ผศ. ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาดตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกจิตวิทยาพัฒนาการ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร. ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ 14 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2540

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือในการให้ข้อคิดเห็นตลอดจนการให้คำแนะนำแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดียิ่งจาก ดร. นิยะดา จิตต์จรัส ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และอาจารย์ สมเกียรติ ทิพย์ทัศน์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอกราบขอบพระคุณ ผศ. ลัดดาวัลย์ เกษมเนตร ที่กรุณารับเป็นกรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม และให้ความช่วยเหลือในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

ขอขอบพระคุณอาจารย์ของโรงเรียนชินโรวินิจฉัย และโรงเรียนนนทรีวิทยา โดยเฉพาะอาจารย์ พงนา เทียนธาดา อาจารย์ วิมลรัตน์ เนาวรัตน์ และอาจารย์ สกตพร พิชัยกมล ที่กรุณาให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี และขอขอบคูนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี

ขอขอบคูนผู้ร่วมงานที่ให้ความสนใจและเพื่อน ๆ ของผู้วิจัย โดยเฉพาะ คุณ ดวงพร จินตโนทัยถาวร คุณสมศรี เจริญพิชิตนันท์ ที่ให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้ผู้วิจัยมาโดยตลอด

ใจทิพย์ พวงทอง

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า.....	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
นิยามปฏิบัติการ.....	10
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
การอบรมเลี้ยงดู	
ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู.....	19
* การแบ่งประเภทและการวัดการอบรมเลี้ยงดู.....	20
บุคลิกภาพและการปรับตัว	
บุคลิกภาพ.....	31
การปรับตัว.....	32
การอบรมเลี้ยงดูกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น.....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและบุคลิกภาพการปรับตัวของ	
บุตรวัยรุ่น.....	42
ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดู	
ตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น.....	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดา	
มารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น	48
สมมุติฐาน.....	51

3) วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	52
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	52
✕ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	53
✕ การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	65
✕ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	65
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	69
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
5 สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ.....	111
จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า.....	111
สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า.....	111
✕ วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	112
✕ วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	113
✕ สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	114
อภิปรายผล.....	120
ข้อเสนอแนะ.....	125
บรรณานุกรม.....	127
ภาคผนวก.....	133
ประวัติย่อของผู้วิจัย.....	246

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

1	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	71
2	แสดงจำนวนและร้อยละของบิคารมารดาและบุตร แบ่งตามความสอดคล้อง ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิคารมารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ ของบุตรแบบประชาธิปไตย.....	74
3	แสดงจำนวนและร้อยละของบิคารมารดาและบุตร แบ่งตามความสอดคล้อง ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิคารมารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของ บุตรแบบให้ความคุ้มครอง.....	75
4	แสดงจำนวนและร้อยละของบิคารมารดาและบุตร แบ่งตามความสอดคล้อง ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิคารมารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของ บุตรแบบใช้อำนาจควบคุม.....	76
5	แสดงจำนวนและร้อยละของบิคารมารดาและบุตร แบ่งตามความสอดคล้อง ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิคารมารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของ บุตรแบบปล่อยปละละเลย.....	77
6	แสดงค่าสหสัมพันธ์เตตระคลอริก (r_t) ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิคารมารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแต่ละแบบ.....	78
7	แสดงค่า χ^2 ของการทดสอบความเกี่ยวข้องกันระหว่างความสอดคล้อง ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิคารมารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของ บุตรแต่ละแบบกับตัวแปร อายุของบิคารมารดา ระดับการศึกษาของบิคาร มารดา อาชีพของบิคารมารดา สถานภาพสมรสของบิคารมารดาฐานะทาง เศรษฐกิจของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว ลักษณะโครงสร้างของ ครอบครัว เพศของบุตรและระดับชั้นเรียนของบุตร.....	80
8	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มบิคารมารดาและบุตร จำแนกตามสถานภาพสมรส ของบิคารมารดาและความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิคารมารดาและบุตร.....	83

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
9	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มบิตามารดากับบุตร จำแนกตามลักษณะโครงสร้างของครอบครัวและความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิตามารดากับบุตร.....	84
10	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มบิตามารดากับบุตร จำแนกตามระดับชั้นเรียนของบุตรและความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิตามารดากับบุตร.....	86
11	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มบิตามารดากับบุตร จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิตามารดากับบุตร.....	87
12	แสดงค่า χ^2 ของการทดสอบความเกี่ยวข้องกันระหว่างความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิตามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นโดยส่วนรวมและแต่ละด้าน.....	89
13	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มบิตามารดากับบุตร จำแนกตามบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเองและความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิตามารดากับบุตร.....	94
14	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มบิตามารดากับบุตร จำแนกตามบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเองและความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิตามารดากับบุตร.....	95
15	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มบิตามารดากับบุตร จำแนกตามบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเองและความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิตามารดากับบุตร.....	96

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

16	แสดงจำนวนและร้อยละของคู่บิดามารดากับบุตร จำแนกตามบุคลิกลักษณะด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคมและความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	97
17	แสดงจำนวนและร้อยละของคู่บิดามารดากับบุตร จำแนกตามบุคลิกลักษณะด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคมและความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	98
18	แสดงจำนวนและร้อยละของคู่บิดามารดากับบุตร จำแนกตามบุคลิกลักษณะด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคมและความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	99
19	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) ของการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกลักษณะด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมและแต่ละด้านของบุตรวัยรุ่น.....	100
20	แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) ของการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกลักษณะด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมและแต่ละด้านของบุตรวัยรุ่น.....	104
21	แสดงการเปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกลักษณะด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมและแต่ละด้านของบุตรวัยรุ่น (ก) และระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกลักษณะด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมและแต่ละด้านของบุตรวัยรุ่น(ข).....	109

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
22	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างอายุของบิดามารดากับความสอดคล้องของการ อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	153
23	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างระดับการศึกษาของบิดามารดากับความสอดคล้อง ของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	154
24	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างอาชีพของบิดามารดากับความสอดคล้องของการ อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	155
25	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดากับความสอดคล้อง ของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดา กับบุตร.....	156
26	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวกับความสอดคล้อง ของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดา กับบุตร.....	157
27	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างจำนวนบุตรในครอบครัวกับความสอดคล้องของ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	158
28	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัวกับความสอดคล้อง ของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	159
29	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างเพศของบุตรกับความสอดคล้องของการอบรม เลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	160
30	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างระดับชั้นเรียนของบุตรกับความสอดคล้องของ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	161
31	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างอายุของบิดามารดากับความสอดคล้องของการ อบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	162
32	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างระดับการศึกษาของบิดามารดากับความสอดคล้อง ของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	163

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

33	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างอาชีพของบิดามารดากับความสอดคล้องของการ อบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	164
34	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดากับความสอด คล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดา กับบุตร.....	165
35	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวกับความสอดคล้อง ของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดา กับบุตร.....	166
36	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างจำนวนบุตรในครอบครัวกับความสอดคล้องของ การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	167
37	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัวกับความสอดคล้อง ของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดา กับบุตร.....	168
38	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างเพศของบุตรกับความสอดคล้องของการอบรม เลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	169
39	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างระดับชั้นเรียนของบุตรกับความสอดคล้องของ การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	170
40	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างอายุของบิดามารดากับความสอดคล้องของการ อบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	171
41	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างระดับการศึกษาของบิดามารดากับความสอดคล้อง ของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	172
42	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างอาชีพของบิดามารดากับความสอดคล้องของการ อบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	173

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
43	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดากับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	174
44	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	175
45	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างจำนวนบุตรในครอบครัวกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	176
46	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะ โครงสร้างของครอบครัวกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	177
47	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างเพศของบุตรกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	178
48	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างระดับชั้นเรียนของบุตรกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	179
49	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างอายุของบิดามารดากับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	180
50	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างระดับการศึกษาของบิดามารดากับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	181
51	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างอาชีพของบิดามารดากับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	182
52	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดากับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	183

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
53 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	184
54 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างจำนวนบุตรในครอบครัวกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	185
55 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัวกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	186
56 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างเพศของบุตรกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	187
57 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างระดับชั้นเรียนของบุตรกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	188
58 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	190
59 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	191
60 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	192
61 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	193

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
62	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตร วัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	194
63	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตร วัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดู แบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	195
64	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตร วัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดู แบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	196
65	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตร วัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดู แบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	197
66	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการเป็นตัวของตัวเอง กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่าง บิดามารดากับบุตร.....	198
67	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการมองเห็นคุณค่า ของตนเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	199
68	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็น อิสระของตนเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	200
69	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นส่วน หนึ่งของกลุ่มกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	201

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
70 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มี แนวโน้มที่จะถอยหนีกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	202
71 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มี อาการทางประสาทกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	203
72 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านปทัสฐาน ทางสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	204
73 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทักษะ ทางสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	205
74 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้ม ที่จะไม่ต่อต้านสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	206
75 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความ สัมพันธ์ในครอบครัวกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	207
76 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความ สัมพันธ์ในโรงเรียนกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	208
77 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความ สัมพันธ์กับชุมชนกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	209

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
78 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการเป็นตัวของตัวเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	210
79 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	211
80 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	212
81 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	213
82 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนีกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	214
83 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีความกลัวทางประสาทกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	215
84 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านปทัสฐานทางสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	216
85 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทักษะทางสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	217

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

86	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	218
87	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	219
88	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียนกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	220
89	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์กับชุมชนกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	221
90	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นด้านการเป็นตัวของตัวเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	222
91	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	223
92	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	224
93	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	225

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

94	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มี แนวโน้มที่จะถอยหนีกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้ อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	226
95	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มี อาการทางประสาทกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจ ควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	227
96	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านปทัสถาน ทางสังคมและความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	228
97	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทักษะ ทางสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	229
98	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้ม ที่จะไม่ต่อต้านสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจ ควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	230
99	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความ สัมพันธ์ในครอบครัวกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้ อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	231
100	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความ สัมพันธ์ในโรงเรียนกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจ ควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	232
101	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความ สัมพันธ์กับชุมชนกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจ ควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	233

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
102 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการเป็นตัวของตัวเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	234
103 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	235
104 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	236
105 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	237
106 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนีกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	238
107 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาทกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	239
108 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านปทัสถานทางสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	240
109 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทักษะทางสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	241

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
110	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	242
111	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	243
112	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียนกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	244
113	แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์กับชุมชนกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร.....	245

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 แผนภูมิการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของเซฟเฟอร์.....	24
2 แสดงการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของแมคโคบีและมาร์ติน.....	25
3 แสดงมิติของการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของเฟาและเบลคิน.....	27
4 แสดงรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของสไตน์เบอร์กและเบลสกี.....	28
5 แสดงการแบ่งการอบรมเลี้ยงดูเป็น 2 มิติ.....	30

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

✓ ปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมของสังคมไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วมาก อันเป็นมูลเหตุสำคัญที่ทำให้โครงสร้างและวิถีดำเนินของสถาบันครอบครัวไทย ไม่
ว่าระดับชนชั้นใดเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย ผู้ที่จะดำเนินชีวิตได้อย่างมีประสิทธิภาพใน
สังคมย่อมจะต้องมีความสามารถในการปรับตัวเป็นอย่างดี และมีบุคลิกภาพที่มั่นคงอันจะนำไปสู่
ความสุขและความสำเร็จในชีวิต

① วัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่สำคัญที่สุดช่วงหนึ่งของชีวิต เพราะเป็นวัยที่เชื่อมต่อระหว่างวัยเด็กกับ
วัยผู้ใหญ่ ต้องประสบกับความยุ่งยาก มีปัญหาต่าง ๆ มากมาย และมีความลำบากในการปรับ
ตัวดังที่มีผู้กล่าวว่า วัยรุ่นเป็น "วัยวิกฤต" (Critical Period) หรือ "วัยแห่งพายุฝน" (Storm and
Stress) (สุชา จันทร์อม. 2527 : 133) นิภา นิธิยาน กล่าวว่ ช่วงวัยที่จะเกิดวิกฤตการณ์หรือ
ปัญหายุ่งยากในการปรับตัวได้มากที่สุด ได้แก่ วัยรุ่น ซึ่งเป็นระยะที่ชีวิตประสบความเปลี่ยนแปลง
อย่างมากทุกด้าน ทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม นอกจากนี้วัยรุ่น
เรียกได้ว่าเป็นโอกาสสุดท้ายหรือเกือบสุดท้ายของชีวิตสำหรับการแก้ไขปรับปรุงแบบพฤติกรรม
การปรับตัว เพื่อเป็นรากฐานที่ดีและมั่นคงของบุคลิกภาพ การปรับตัวที่ดีในวัยรุ่นย่อมยังผลให้
ชีวิตในวัยผู้ใหญ่มีความสุขและความสำเร็จ (นิภา นิธิยาน. 2520 : 21-25) ✕

② ครอบครัวเป็นสถาบันทางสังคมที่สำคัญยิ่งที่มีอิทธิพลต่อการวางรากฐานพัฒนาการของ
บุคคล การเรียนรู้ครั้งแรกของมนุษย์ขึ้นอยู่กับเลี้ยงดูของบิดามารดา นักจิตวิทยากล่าวไว้ว่า เด็ก
มีความแตกต่างกันเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน บุคลิกภาพและอุปนิสัยต่าง ๆ จะถูก
กำหนดและวางรากฐานไว้ตั้งแต่เด็ก และจะติดตัวไปจนตลอดชีวิต (วราภรณ์ รักวิชัย. 2529 : 7)
บิดามารดานอกจากจะเป็นผู้ถ่ายทอดลักษณะและคุณสมบัติต่าง ๆ ให้แก่เด็กโดยผ่านขบวนการทาง
พันธุกรรมแล้ว บิดามารดายังมีส่วนในการสร้างสรรค์สิ่งแวดล้อม กำหนดแบบแผนการดำเนิน
ชีวิตให้แก่บุตร ตลอดจนส่งเสริมพัฒนาการของบุตรในทุก ๆ ด้าน รวมทั้งหล่อหลอมบุคลิกภาพ
นิสัย จิตใจ อารมณ์ ความคิด และพฤติกรรมการแสดงออกของเด็กให้แตกต่างกันไป ซึ่งสอดคล้อง
คลึงกับความคิดของเวอร์เนอร์ (นงนุช โรจนเลิศ. 2533 : 43 ; อ้างอิงมาจาก Werner. 1961) -ที่
ว่า บิดามารดามีความสำคัญต่อการหล่อหลอมก่านิยมและมาตรฐานในการดำเนินชีวิตของบุตร

แนวความคิด ทักษะ และแบบแผนพฤติกรรมที่ยึดถือปฏิบัติในครอบครัว—ล้วนมีส่วนหล่อหลอมพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ทั้งด้านส่วนตัวและด้านสังคมให้เด็กทั้งสิ้น

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1974 : 352) กล่าวว่า ครอบครัวมีอิทธิพลทางตรงต่อการพัฒนาบุคลิกภาพ โดยผ่านวิธีการอบรมเลี้ยงดู เช่นเดียวกับ โครวและโครว (Crow and Crow. 1965 : 369-370) ที่กล่าวว่า ครอบครัวเป็นสถาบันแห่งแรกที่ตอบสนองต่อความต้องการพื้นฐานของเด็กทั้งด้านร่างกายและจิตใจ การที่เด็กจะประสบความสำเร็จในการปรับตัวได้มากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับสัมพันธภาพในครอบครัว ซึ่งปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อสัมพันธภาพในครอบครัว ก็คือ ทักษะต่อวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันโดยไม่มีการยืดหยุ่นจะมีลักษณะอ่อนน้อมยอมตาม แต่จะมีความไม่พอใจในการที่ถูกจำกัดอิสรภาพ แต่ถ้าเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จะมีลักษณะก้าวร้าว พวกเขาได้สรุปว่า บรรยากาศในครอบครัวที่เด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูจะมีอิทธิพลทั้งทางบวกและทางลบต่อบุคลิกภาพและการปรับตัวของวัยรุ่น/ ซึ่งสอดคล้องกับ ศรีธรรม ธนะภูมิ (2535 : 13) ที่ได้สรุปว่า สภาพครอบครัวและวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา เป็นสิ่งสำคัญที่ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กให้สามารถปรับตัวอยู่ในสังคมได้

มีงานวิจัยมากมายที่แสดงให้เห็นว่า การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดามีผลต่อบุคลิกภาพและการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น เช่น งานวิจัยของ วิกรม กมลสุโกศล (2518) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งและแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไปมีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย งานวิจัยของสมาน กำเนิด (2520) ซึ่งเปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 พบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยปรับตัวดีกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและแบบเข้มงวดกวดขัน งานวิจัยของพวงสร้อย วรรณกุล (2522) ซึ่งเปรียบเทียบสภาพปัญหาในการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในด้านการปรับตัวกับบรรยากาศด้านการเรียน การสอน เพื่อน สภาพภายในครอบครัว และกับครู พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย และแบบเข้มงวดกวดขัน มีปัญหาในการปรับตัวโดยรวมและทุก ๆ ด้านมากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย งานวิจัยของ รัตนา ัญญทิพย์ (2522) ซึ่งเปรียบเทียบการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน พบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกให้พึ่งตนเองปรับตัวดีกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบยับยั้งการพึ่งตนเอง งานวิจัยของดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม (2524) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับสุขภาพจิตของนักเรียนวัยรุ่น พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและ

แบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์สัมพันธ์กับการมีสุขภาพจิตที่ดีในวัยรุ่น งานวิจัยของ นิภาพรณ โสมนะพันธุ์ (2525) ซึ่งเปรียบเทียบบุคลิกภาพของนักเรียนวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน พบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักมีปัญหามโนทัศน์ด้านต่าง ๆ น้อยกว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ งานวิจัยของสุนารี เตชะโชควิวัฒน์ (2527) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความภาคภูมิใจในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมีความภาคภูมิใจในตนเองสูงกว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อารมณ์ งานวิจัยของอรพินทร์ ชูชม และอัจฉรา สุขารมณ์ (2532) ซึ่งศึกษาการอบรมเลี้ยงดูที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น หรืองานวิจัยต่างประเทศ เช่น ดีแมนและไวน์สไตน์ (de-man and Weinstein. 1981) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับอาการทางประสาทในผู้ใหญ่ตอนต้น กลุ่มตัวอย่างมีอายุ 20-30 ปี โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้อิสระ กลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม และกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้งสองแบบ ผลพบว่า กลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้อิสระมีแนวโน้มที่จะมีอาการทางประสาทน้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้งสองแบบ ในปี ค.ศ. 1989 ดี-แมน (de-man. 1989) ศึกษาการรับรู้ของบุตรวัยรุ่นเกี่ยวกับการควบคุมของบิดามารดากับการปรับตัวในวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตปริญญาตรี ผลพบว่า การปรับตัวที่ไม่ดีเกี่ยวข้องกับอาการที่บิดามารดาใช้การควบคุมมาก เป็นต้น

ผลการวิจัยดังกล่าวเป็นเครื่องชี้แนะถึงความสำคัญของวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาว่าบิดามารดาควรใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสม เช่น วิกรม กมลสุโกศล (2518:108) ได้เสนอแนะว่า บิดามารดาควรจะอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบประชาธิปไตย ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก (2524:197-198) เสนอแนะว่าการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีแก่บุตรนั้น บิดามารดาควรใช้วิธีอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ และแบบรักสนับสนุน เช่นเดียวกับ สุนารี เตชะโชควิวัฒน์ (2527:72) ที่เสนอแนะไว้ว่า ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเด็กควรคำนึงถึงวิธีการต่าง ๆ ที่จะปฏิบัติต่อเด็กเพื่อปลูกฝังลักษณะที่ดีและส่งเสริมความภาคภูมิใจในตนเองของเด็ก ข้อเสนอแนะดังกล่าวเท่ากับเป็นการทักท้วงเอาว่า งานวิจัยเหล่านั้นวัดตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูโดยสังเกตจากบิดามารดาโดยตรง ทั้ง ๆ ที่งานวิจัยที่กล่าวมาทั้งหมดวัดตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูโดยให้บุตรวัยรุ่นเป็นผู้รายงานวิธีอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ผู้วิจัยคิดว่าข้อเสนอแนะนั้นจะสมเหตุสมผลมากขึ้นถ้าผลวิจัยได้มาจากการวัดตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูโดยการสังเกตบิดามารดาหรือคำรายงานของบิดามารดาโดยตรง

มีหลักฐานทางการวิจัยและเชิงทฤษฎีที่แสดงว่า บิดามารดากับบุตรอาจมีความไม่สอดคล้องกัน ในการรับรู้ บิดามารดาทุกคนต่างก็รักและพยายามทำสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับบุตร แต่สิ่งที่บิดามารดาคิดว่าดีที่สุดแล้วนั้นอาจเป็นสิ่งที่เลวร้ายสำหรับบุตรก็ได้ / ครอนและแวกเกนสแปค (Draughn and Waggenpack. 1986 : 197-211) ได้เปรียบเทียบการเลี้ยงดูของบิดาตามการรับรู้ของบิดากับการรับรู้ของบุตรสาววัยรุ่น ซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยทางภาคใต้ของอเมริกา ในปี ค.ศ. 1982 โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 5 ด้านคือ ด้านการบำรุงเลี้ยงดู ด้านการให้คำชมเชย ด้านการส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง ด้านการให้การยอมรับ และ ด้านการให้ความเป็นเพื่อน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ต่อการเลี้ยงดูของบิดาสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ของบุตรสาวทั้งโดยรวมและรายด้าน และในปี พ.ศ. 2532 โกสม เศรษฐาวงศ์ ได้เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวและการปฏิบัติเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรระหว่างบิดามารดากับผู้ปวยวัยรุ่น โรงพยาบาลจิตเวช พบว่า เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ ฐานะเศรษฐกิจของบิดามารดา ค่าเฉลี่ยการรับรู้การปฏิบัติเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรด้านส่งเสริมพัฒนาการระหว่างบิดามารดากับผู้ปวยวัยรุ่นแตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ ฐานะเศรษฐกิจ สถานภาพสมรส ลักษณะโครงสร้างครอบครัวของบิดามารดา พบว่า ค่าเฉลี่ยการรับรู้การปฏิบัติเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรด้านส่งเสริมสุขภาพจิตระหว่างบิดามารดากับผู้ปวยวัยรุ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (โกสม เศรษฐาวงศ์. 2532) เฮิร์ลอค (Hurlock. 1974 : 95-96) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพไว้ตอนหนึ่งว่า สิ่งที่บิดามารดาหรือผู้ที่เลี้ยงดูหรือแสดงออกต่อเด็ก จะทำให้เด็กรับรู้ถึงการได้รับการยอมรับหรือไม่ยอมรับ ความเป็นเพื่อนหรือความเป็นศัตรู ความสนใจหรือไม่สนใจ หรือทัศนคติอื่น ๆ ของบิดามารดา และด้วยความรู้และประสบการณ์ที่มีจำกัด เด็กอาจจะแปลความหมายสิ่งที่เขารับรู้ผิดไป ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อความคิดเกี่ยวกับตนเอง ถ้าเด็กรับรู้ว่าเป็นที่รักและได้รับการยอมรับ เขาก็จะมีความรู้สึกต่อตนเองในทางที่ดี แต่ถ้าเขารู้สึกว่าบิดามารดาไม่ให้ความรักหรือการยอมรับเขา ก็จะมีผลทำลายความรู้สึกที่มีต่อตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่บุคลิกภาพการปรับตัวที่ผิดปกติได้

ดังนั้น การวัดตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูจากการรายงานของบิดามารดาและการรายงานของบุตรอาจจะให้ผลสรุปซึ่งแตกต่างกันได้ เช่น บิดามารดาอาจรับรู้ว่าการอบรมเลี้ยงดูของตนเป็นการปฏิบัติในลักษณะประชาธิปไตย แต่บุตรอาจรับรู้การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาว่าเป็นการปฏิบัติแบบเข้มงวดกดขี่ / ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เกิดคำถามว่า ในความเป็นจริงแล้วการรับรู้ของบุตรเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาสอดคล้องกับการรับรู้ของบิดามารดาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูของตนหรือไม่ และมีเงื่อนไขหรือปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องหรือไม่ สอดคล้องนั้น

งานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงพยายามตอบคำถามดังกล่าวโดยมุ่งศึกษาถึงความสอดคล้องระหว่าง การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น และความสัมพันธ์ กับบุคลิกภาพการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น
2. เพื่อศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น
3. เพื่อหาความเกี่ยวข้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น
4. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น
5. เพื่อเปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นและระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาครั้งนี้คาดว่าจะได้รับข้อค้นพบที่น่าเชื่อถือ ซึ่งสามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ทั้งทางด้านวิชาการและด้านปฏิบัติดังนี้

1. ผลการวิจัยจะชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของวิธีการวัดตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูว่า การวัดตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูจากการรายงานของบิดามารดาและการรายงานของบุตรอาจจะให้ผลสรุปซึ่งแตกต่างกันได้ เช่น บิดามารดาอาจรับรู้ว่าการอบรมเลี้ยงดูของตนเป็นการปฏิบัติในลักษณะประชาธิปไตย แต่บุตรอาจรับรู้การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาว่าเป็นการปฏิบัติแบบใช้อำนาจควบคุม ดังนั้น ในงานวิจัยที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู ผู้วิจัยจะได้คำนึงถึงวิธีการวัดตัวแปรการอบรมเลี้ยงดู ว่าวัดจากบิดามารดาโดยตรง หรือวัดจากการรายงานของบุตร เพื่อจะได้ระมัดระวังในการตีความผลการวิจัยและการนำผลวิจัยไปใช้

2. ผลการวิจัยจะชี้ให้เห็นถึงปัจจัยบางประการที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น เช่น บุคลิกภาพการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นอาจจะเกี่ยวข้องกับความไม่สอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น/ ซึ่งจะช่วยให้บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูตระหนักถึงความสำคัญของการรับรู้ของบุตรต่อวิธีปฏิบัติในการอบรมเลี้ยงดู และใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสม

3. ช่วยให้ผู้ที่เกี่ยวข้องสามารถวางแผนทางที่ถูกต้องเหมาะสมในการให้การศึกษาและการให้คำแนะนำแก่บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูเด็ก ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาครอบครัว การพัฒนาเด็กและเยาวชน หรือในสถานศึกษา

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาถึงความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น ซึ่งมีข้อจำกัดในการเก็บข้อมูล คือเก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และบิดามารดาของนักเรียนเหล่านั้น ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเชื่อถือได้ ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาในโรงเรียนที่สามารถให้ความร่วมมือได้ ซึ่งได้แก่ โรงเรียนนนทรีวิทยา

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1.1 บิดามารดา ได้แก่ บิดาหรือมารดาของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนนนทรีวิทยา ปีการศึกษา 2539 จำนวน 2,330 คน

1.2 บุตรวัยรุ่น ได้แก่ นักเรียนที่เป็นบุตรของบิดามารดาในข้อ 1.1 จำนวน 2,330 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

2.1 บิดามารดา ได้แก่ บิดาหรือมารดาของนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนนนทรีวิทยา ปีการศึกษา 2539 ซึ่งเป็นบิดามารดาที่สามารถอ่านออกเขียนได้ ผู้ให้กำเนิดและอาศัยอยู่บ้านเดียวกันกับบุตรวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 396 คน

2.2 บุตรวัยรุ่น ได้แก่ นักเรียนที่เป็นบุตรของบิดามารดาในข้อ 2.1 จำนวน 396 คน

8. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร แบ่งเป็น

- การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
- การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง
- การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม
- การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

3.2 การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา แบ่งเป็น

- การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย
- การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง
- การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม
- การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

3.3 ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

- สอดคล้องในทิศทางมาก
- สอดคล้องในทิศทางน้อย
- ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย
- ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก

3.4 ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง

- สอดคล้องในทิศทางมาก
- สอดคล้องในทิศทางน้อย
- ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย
- ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก

3.5 ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม

- สอดคล้องในทิศทางมาก
- สอดคล้องในทิศทางน้อย
- ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย
- ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก

3.6 ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตาม การรับรู้ของบุตร ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

- สอดคล้องในทิศทางมาก
- สอดคล้องในทิศทางน้อย
- ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย
- ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก

3.7 อายุของบิดามารดา แบ่งเป็น

- 40 ปีหรือต่ำกว่า
- 41-50 ปี
- 51 ปีหรือสูงกว่า

3.8 การศึกษาของบิดามารดา แบ่งเป็น

- ต่ำ
- ปานกลาง
- สูง

3.9 อาชีพของบิดามารดา แบ่งเป็น

- ไม่ได้ประกอบอาชีพ
- อาชีพระดับต่ำ
- อาชีพระดับกลาง
- อาชีพระดับสูง

3.10 สถานภาพสมรสของบิดามารดา แบ่งเป็น

- คู่
- หม้าย
- หย่า, แยก
- แต่งงานใหม่

3.11 ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว แบ่งเป็น

- ต่ำ
- ปานกลาง
- สูง

3.12 จำนวนบุตรในครอบครัว แบ่งเป็น

- บุตร 1 คน
- บุตร 2 คน
- บุตร 3 คนหรือมากกว่า

3.13 ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว แบ่งเป็น

- ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับบิดาและมารดาของตนเอง
- ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว
- ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับบิดาของตนเองและมารดาเลี้ยงหรืออยู่กับมารดาของตนเองและบิดาเลี้ยง
- ครอบครัวขยายอยู่กับบิดาและ/หรือมารดาของตนเองรวมกับญาติพี่น้อง

3.14 เพศของบุตร แบ่งเป็น

- เพศหญิง
- เพศชาย

3.15 ระดับชั้นเรียนของบุตร แบ่งเป็น

- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
- ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.16 บุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. บิดามารดา หมายถึง บิดาหรือมารดาซึ่งเป็นผู้ให้กำเนิด และอาศัยอยู่บ้านเดียวกันกับบุตรวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนนนทรีวิทยา

2. บุตรวัยรุ่น หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนนนทรีวิทยา

3. การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การปฏิบัติของบิดามารดาต่อบุตรทั้งทางตรงและทางอ้อม ด้วย วาจาและการกระทำ แบ่งเป็น 4 แบบ ดังนี้

3.1 การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง การที่บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูปฏิบัติต่อบุตรด้วยความยุติธรรม บิดามารดาให้ความรัก ความอบอุ่น มีเหตุผล ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของเด็ก ส่งเสริมให้เด็กมีอิสระในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาด้วยตนเองและให้ความร่วมมือกับเด็กตามโอกาสอันควร เมื่อเด็กสามารถทำพฤติกรรมที่ต้องการบิดามารดาให้รางวัลด้วยการยอมรับ การลงโทษจะใช้ต่อเมื่อเด็กตั้งใจปฏิเสธพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และจะใช้การลงโทษที่ไม่รุนแรง

3.2 การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง หมายถึง การปฏิบัติของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู¹⁴ ที่ทำให้เด็กมีความรู้สึกว่าได้ รับอิสระเท่าที่ควร ไม่ได้ทำในสิ่งที่ตนเองต้องการหรือทำอะไรด้วยตนเอง ถูกควบคุมให้อยู่ในสายตาหรือคุ้มครองป้องกันให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลาไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง และมีความรู้สึกว่าเป็นเด็กอยู่เสมอ

3.3 การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม หมายถึง การที่บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูใช้กฎหรือระเบียบที่เข้มงวด เพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่ต้องการโดยไม่มีการอธิบายเหตุผลใด ๆ ทั้งสิ้น ถ้าเด็กไม่ปฏิบัติตามจะลงโทษอย่างรุนแรง แต่ถ้าปฏิบัติได้ตามที่ต้องการก็จะไม่มีการให้คำชมเชยหรือให้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3.4 การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การปฏิบัติของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูที่ทำให้เด็กมีความรู้สึกว่าตนเองถูกเกลียดชัง ไม่ได้รับการเอาใจใส่สนับสนุนหรือให้คำแนะนำช่วยเหลือเท่าที่ควร มักใช้วิธีวิจารณ์ คำนิ ลงโทษที่รุนแรงปราศจากเหตุผลไม่ให้ความสนิทสนมเป็นกันเอง และปล่อยปละละเลยความเป็นอยู่

นิยามปฏิบัติการ

1. การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร หมายถึง การรายงานของบุตรวัยรุ่นถึงการปฏิบัติของบิดามารดาต่อตนทั้งทางตรงและทางอ้อม ด้วยวาจาและการกระทำในลักษณะซึ่งแบ่งเป็น 4 แบบดังที่ได้นิยามแล้วสามารถวัดได้ โดยใช้แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูที่ผู้วิจัยสร้างโดยปรับจากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของสมพร สุทัศนีย์ (2530)

2. การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา หมายถึง การรายงานของบิดามารดาถึงการปฏิบัติของตนต่อบุตรทั้งทางตรงและทางอ้อม ด้วยวาจาและการกระทำในลักษณะซึ่งแบ่งเป็น 4 แบบดังที่ได้นิยามแล้ว สามารถวัดได้โดยใช้แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูที่ผู้วิจัยสร้างโดยดัดแปลงมาจากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของสมพร สุทัศนีย์ (2530)

ใช้อำนาจควบคุมน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ส่วนบุตรได้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

6. ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

- สอดคล้องในทิศทางมาก หมายถึง การที่บิดามารดารายงานว่าตนใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก และบุตรรายงานว่าตนได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก โดยบิดามารดาและบุตร ได้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

- สอดคล้องในทิศทางน้อย หมายถึง การที่บิดามารดารายงานว่าตนใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยน้อย และบุตรรายงานว่าตนได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยน้อย โดยบิดามารดาและบุตร ได้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

- ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย หมายถึง การที่บิดามารดารายงานว่าตนใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก แต่บุตรรายงานว่าตนได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยน้อย โดยบิดามารดาได้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ส่วนบุตรได้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

- ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก หมายถึง การที่บิดามารดารายงานว่าตนใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยน้อย แต่บุตรรายงานว่าตนได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก โดยบิดามารดาได้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยน้อยกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม ส่วนบุตรได้คะแนนการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม

7. อายุของบิดามารดา หมายถึง อายุของบิดาหรือมารดา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างระบุในรูปแบบสอบถามแบ่งเป็น

7.1 40 ปีหรือต่ำกว่า

7.2 41 - 50 ปี

7.3 51 ปีหรือสูงกว่า

8. การศึกษาของบิดามารดา หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของบิดาหรือมารดาซึ่งกลุ่มตัวอย่างระบุในแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 8.1 ต่ำ หมายถึง ระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า
- 8.2 ปานกลาง หมายถึง ระดับการศึกษาสูงกว่าประถมศึกษาแต่ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 8.3 สูง หมายถึง ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือสูงกว่า

9. อาชีพของบิดามารดา หมายถึง อาชีพของบิดาหรือมารดา ซึ่งกลุ่มตัวอย่างระบุในแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น

- 9.1 ไม่ได้ประกอบอาชีพ
- 9.2 ประกอบอาชีพ แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้
 - 9.2.1 ระดับต่ำ แบ่งออกเป็น
 - 9.2.1.1 รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ข้าราชการซี 1-3 หรือ พนักงานรัฐวิสาหกิจต่ำกว่าระดับประจำแผนก
 - 9.2.1.2 รับจ้าง หมายถึง ลูกจ้างในร้านค้าเล็ก ๆ หรือรับจ้างทำงานตามบ้าน รวมถึงผู้ใช้แรงงานต่าง ๆ
 - 9.2.1.3 ธุรกิจส่วนตัว หมายถึง ค้าขายเล็กน้อยๆ เช่น หาบเร่ แผงลอย รถเข็น
 - 9.2.2 ระดับกลาง แบ่งออกเป็น
 - 9.2.2.1 รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ข้าราชการซี 4-6 หรือ พนักงานรัฐวิสาหกิจระดับประจำแผนก
 - 9.2.2.2 รับจ้าง หมายถึง ลูกจ้างของสถานประกอบการ หรือพนักงานของบริษัทต่าง ๆ จนถึงระดับหัวหน้างาน
 - 9.2.2.3 ธุรกิจส่วนตัว หมายถึง เป็นเจ้าของธุรกิจขนาดเล็ก เช่น เจ้าของร้านค้าเล็ก ๆ
 - 9.2.3 ระดับสูง แบ่งออกเป็น
 - 9.2.1.1 รับราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หมายถึง ข้าราชการซี 7 ขึ้นไป หรือ พนักงานรัฐวิสาหกิจระดับหัวหน้าฝ่ายหรือผู้อำนวยการกองขึ้นไป
 - 9.2.1.2 รับจ้าง หมายถึง ลูกจ้างของสถานประกอบการ หรือบริษัทต่าง ๆ ในระดับผู้บริหาร

9.2.1.3 ธุรกิจส่วนตัว หมายถึง เจ้าของธุรกิจขนาดใหญ่ เช่น เจ้าของบริษัท
ต่าง ๆ

10. สถานภาพสมรสของบิดามารดา หมายถึง สถานภาพสมรสของบิดาหรือมารดาซึ่ง
กลุ่มตัวอย่างระบุในแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น

10.1 คู่

10.2 หม้าย

10.3 หย่า, แยก

10.4 แต่งงานใหม่

11. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจของ
ครอบครัวที่ได้จากการรายงานของบิดาหรือมารดาซึ่งกลุ่มตัวอย่างระบุในแบบสอบถาม แบ่งออก
เป็น 3 ระดับ ดังนี้

11.1 ต่ำ หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่บิดาหรือมารดา
รายงานว่า คนมีความเป็นอยู่ค่อนข้างลำบากหรือลำบาก

11.2 ปานกลาง หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่บิดาหรือ
มารดารายงานว่า คนมีความเป็นอยู่แบบพอมีพอกิน

11.3 สูง หมายถึง สภาพความเป็นอยู่ทางเศรษฐกิจของครอบครัวที่บิดาหรือมารดา
รายงานว่า คนมีความเป็นอยู่ค่อนข้างสบายหรือสบาย

12. จำนวนบุตรในครอบครัว หมายถึง จำนวนบุตรในครอบครัว ซึ่งกลุ่มตัวอย่างระบุใน
แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น

12.1 บุตร 1 คน

12.2 บุตร 2 คน

12.3 บุตร 3 คนหรือมากกว่า

13. ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว หมายถึง ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว
ซึ่งกลุ่มตัวอย่างระบุไว้ระบุในแบบสอบถาม แบ่งเป็น

13.1 ครอบครัวเดี่ยว อยู่กับบิดาและมารดาของตนเอง

13.2 ครอบครัวเดี่ยว อยู่กับบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว

13.3 กรอบครัวเดียว อยู่กับบิดาของตนเองและมารดาเลี้ยง หรืออยู่กับมารดาของตนเองและบิดาเลี้ยง

13.4 กรอบครัวขยาย อยู่กับบิดาและ/หรือมารดาของตนเองรวมกับญาติพี่น้อง

14. เพศของบุตร หมายถึง เพศของบุตร ซึ่งกลุ่มตัวอย่างระบุในแบบสอบถาม แบ่งเป็น

14.1 เพศหญิง

14.2 เพศชาย

15. ระดับชั้นเรียนของบุตร หมายถึง ระดับชั้นเรียนของบุตรวัยรุ่น ซึ่งกลุ่มตัวอย่างระบุในแบบสอบถาม แบ่งเป็น

15.1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

15.2 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

15.3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

16. บุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น หมายถึง ลักษณะบุคลิกภาพพื้นฐานของการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การปรับตัวเอง และการปรับตัวทางสังคม

16.1 การปรับตัวเอง (Self-Adjustment) หมายถึง ลักษณะความคิด ความรู้สึก หรือพฤติกรรมที่บุคคลแสดงให้เห็นว่า เขามีความรู้สึกเกี่ยวกับตนเองอย่างไร ประกอบด้วยลักษณะต่างๆ 6 ด้านคือ

16.1.1 การเป็นตัวของตัวเอง (Self-Reliance) หมายถึง การที่บุคคลทำอะไรได้ด้วยตนเอง ไม่ต้องพึ่งผู้อื่น มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีอิสระจากผู้อื่น และรับผิดชอบในการกระทำของตนเอง

16.1.2 การมองเห็นคุณค่าของตนเอง (Sense of Personal Worth) หมายถึง การที่บุคคลเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ผู้อื่นเชื่อในความสามารถของเขา รู้สึกว่าตนเองมีค่า มีความพอใจเชื่อมั่นในความสามารถและความสำเร็จของตนเอง

16.1.3 ความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง (Sense of Personal Freedom) หมายถึง การที่บุคคลพอใจในอิสรภาพ มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลตัดสินใจในการกระทำ และวางแผนชีวิตของตนเอง รวมทั้งมีเสรีภาพในการคบเพื่อนและการใช้จ่าย

16.1.4 ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (Feeling of Belonging) หมายถึง การที่บุคคลได้รับความอบอุ่นในครอบครัว ในหมู่เพื่อนฝูง จึงทำให้มีความภาคภูมิใจในบ้าน ในโรงเรียน เป็นต้น

16.1.5 ความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี หมายถึง การที่บุคคลมีลักษณะตรงกันข้ามกับความรู้สึกมีแนวโน้มที่จะถอยหนี (Withdrawing Tendencies) ซึ่งบุคคลที่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี จะมีความรู้สึกไม่กล้าที่จะเผชิญกับความจริง มักใช้ความคิดของตนเองสร้างความสุข มักเอาตัวเองเข้าไปแทรกในทุกอย่าง เรื่อง อ่อนไหว ว้าเหว่ และหมกมุ่นกับตัวเอง

16.1.6 ความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท หมายถึง การที่บุคคลมีลักษณะตรงกันข้ามกับความรู้สึก มีอาการทางประสาท (Nervous System) ซึ่งบุคคลที่มีอาการทางประสาทจะมีความรู้สึกว่า มีความผิดปกติทางด้านร่างกายและอารมณ์ เช่น เบื่ออาหาร ปวดศีรษะ นอนไม่หลับ จิตใจไม่สงบ ฝันร้าย ตากระตุก เป็นต้น

16.2 การปรับตัวทางสังคม (Social Adjustment) หมายถึง ลักษณะความคิด ความรู้สึกหรือพฤติกรรมที่บุคคลแสดงให้เห็นว่า เขามีความคิด ความรู้สึก และการปฏิบัติต่อบุคคลอื่นอย่างไร ประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ 6 ด้านคือ

16.2.1 ปทัสถานทางสังคม (Social Standard) หมายถึง การที่บุคคลมีความเคารพในสิทธิของผู้อื่น เห็นประโยชน์ส่วนรวม บุคคลประเภทนี้มักเข้าใจในความถูกต้องของสังคม

16.2.2 ทักษะทางสังคม (Social Skill) หมายถึง การที่บุคคลปรับตัวเข้าได้กับผู้อื่นได้ดี ทั้งกับเพื่อนและคนแปลกหน้า เป็นที่ชื่นชอบของบุคคลอื่น สนใจในปัญหาต่าง ๆ สนใจในกิจกรรมต่าง ๆ

16.2.3 แนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม หมายถึง การที่บุคคลมีลักษณะตรงกันข้ามกับความรู้สึกมีแนวโน้มที่จะต่อต้านสังคม (Anti-Social Tendencies) ซึ่งบุคคลที่มีแนวโน้มที่จะต่อต้านสังคม จะชอบทะเลาะวิวาท คือดิ่ง ชอบการทำลาย ไม่ยุติธรรมต่อผู้อื่น

16.2.4 ความสัมพันธ์ในครอบครัว (Family Relation) หมายถึง การที่บุคคลรู้สึกว่าจะได้รับความรัก การดูแลอย่างดีในครอบครัว มีความรู้สึกอบอุ่น ปลอดภัย มั่นใจในตนเองถึงความสัมพันธ์กับผู้อื่นในบ้าน

16.2.5 ความสัมพันธ์ในโรงเรียน (School Relation) หมายถึง การที่บุคคลรู้สึกว่าจะได้รับความรักจากครู มีความสุขในการอยู่ร่วมกับเพื่อนนักเรียน รู้สึกว่างานในโรงเรียนเหมาะสมกับความสนใจและวุฒิภาวะของตน

16.2.6 ความสัมพันธ์กับชุมชน (Community Relation) หมายถึง การที่บุคคลเข้าร่วมกับเพื่อนบ้านได้อย่างมีความสุข มีส่วนร่วมในการปรับปรุงชุมชนของตนเอง เข้าสมาคมกับคนแปลกหน้าได้ มีความพอใจในกฎเกณฑ์และสวัสดิภาพของชุมชน

บุคลิกภาพด้านการปรับตัว สามารถวัดได้โดยใช้แบบวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวที่ผู้วิจัยปรับจากแบบวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวที่พงษ์สุดา รัตนมาศมงคล (2533) ใช้ในงานวิจัยทัศนคติของบิดาค่อบทบาทการเป็นบิดาและความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นซึ่งเป็นแบบวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวที่ไกรสร ศรีไตรรัตน์ (2523) ชุตินา อุยตระกูล (2523) บุญสม มีทรัพย์ทอง (2523) และ พิพัฒน์ วงศ์เกษม (2523) ได้ร่วมกันดัดแปลงและสร้างขึ้นตามแนว แบบทดสอบ California Test of Personality (Intermediate Form)

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น ซึ่งผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง และสรุปไว้ในหัวข้อตามลำดับดังต่อไปนี้ คือ

1. การอบรมเลี้ยงดู
 - 1.1 ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู
 - 1.2 การแบ่งประเภทและการวัดการอบรมเลี้ยงดู
2. บุคลิกภาพและการปรับตัว
3. การอบรมเลี้ยงดูกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและบุคลิกภาพการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น
5. ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น

การอบรมเลี้ยงดู

ความหมายของการอบรมเลี้ยงดู

๑ การอบรมเลี้ยงดู เป็นการปะทะสัมพันธ์ระหว่างบิดามารดาและบุตร ซึ่งหมายถึง วิธีการดูแลบุตรและพฤติกรรมกรรมการฝึกฝนบุตร รวมถึงการแสดงออกซึ่งคุณค่า ทักษะ - ความสนใจ และความเชื่อของบิดามารดา

๒ เชียร์และคนอื่น ๆ (นงนุช โรจนเลิศ. 2533 : 42 ; อ้างอิงมาจาก Sear and Others. 1957) ได้สรุปการศึกษาวิจัยเป็นจำนวนมากเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูว่า เป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิตของเด็ก และการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาจะมีผลบางประการต่อพฤติกรรมของเด็กในปัจจุบันและศักยภาพของการกระทำในอนาคตของเขา ดังนั้นพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

(๖) ดวงเดือน พันธุนาวัน, อรพินทร์ ชุชม และงามตา วนินทานนท์ (2528 : 3) ให้ความหมายคำว่า “การอบรมเลี้ยงดู” ว่า หมายถึงการที่ผู้ใกล้ชิดเด็กมีการติดต่อเกี่ยวข้องกับเด็กทั้งทางด้านคำพูดและการกระทำ ซึ่งเป็นการสื่อความหมายต่อเด็กทั้งทางด้านความรู้สึกและอารมณ์ของผู้กระทำ ตลอดจนเป็นการให้ผู้เลี้ยงดูสามารถจะให้รางวัลหรือลงโทษเด็กได้ นอกจากนั้นยังเป็นโอกาสให้เด็กได้รูปแบบอย่างการกระทำของผู้เลี้ยงดูตนด้วย

การแบ่งประเภทและการวัดการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดู สามารถแบ่งออกได้เป็นหลายประเภทตามลักษณะและปริมาณการปฏิบัติต่อเด็ก นักจิตวิทยาแต่ละท่านก็มีการแบ่งประเภทการอบรมเลี้ยงดูแตกต่างกันออกไปตามวิธีการและจุดประสงค์ของแต่ละงานวิจัย ในที่นี้ผู้วิจัยได้เสนอการแบ่งประเภทการอบรมเลี้ยงดูของนักจิตวิทยาแต่ละท่านเท่าที่รวบรวมมาได้ทั้งของไทยและต่างประเทศดังนี้

ในประเทศไทย ดวงเดือน พันธุนาวัน, อรพินทร์ ชุชม และงามตา วนินทานนท์ (2528 : 3-15) แบ่งการอบรมเลี้ยงดูตามแบบสังคมไทย โดยศึกษาจากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 5 แบบ ได้แก่

1. แบบรักสนับสนุน หมายถึง การที่บิดามารดาปฏิบัติต่อบุตรด้วยความรักใคร่เอาใจใส่ทุกข์สุขของบุตรมาก การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้เป็นการให้ในสิ่งที่เด็กต้องการ เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จะให้ความสำคัญต่อบิดามารดา ขอมรับการอบรมสั่งสอนต่าง ๆ

2. แบบใช้เหตุผล หมายถึง บิดามารดาอธิบายเหตุผลแก่เด็กในขณะที่ส่งเสริมหรือขัดขวางการกระทำของบุตร ลงโทษบุตร มีการให้รางวัลหรือลงโทษอย่างเหมาะสมกับการกระทำของบุตรมากกว่าปฏิบัติต่อบุตรตามอารมณ์

3. แบบลงโทษทางจิตหรือทางกาย หมายถึง การที่บิดามารดาใช้วิธีลงโทษทางกายหรือทางจิตกับเด็ก การลงโทษทางกายจะเป็นวิธีปรับพฤติกรรมที่บิดามารดาใช้อย่างจริงจัง ใ้หมากหรือบ่อยกว่าการให้รางวัล การลงโทษทางกายมีประโยชน์น้อย ยับยั้งพฤติกรรมได้ชั่วคราวทำให้เด็กก้าวร้าว รังแก ข่มเหงผู้อื่นแ่ ส่วนการลงโทษทางจิตจะช่วยส่งเสริมจริยธรรมของเด็ก

4. แบบควบคุม หมายถึง การที่บิดามารดาออกคำสั่งให้เด็กปฏิบัติ แล้วคอยตรวจตราใกล้ชิดว่าทำตามที่ต้องการหรือไม่ ถ้าไม่ทำตามจะลงโทษเด็ก ถ้าควบคุมน้อยลง จะปล่อยให้เด็กคิดและตัดสินใจเองว่าควรทำหรือไม่ เปิดโอกาสให้เด็กเป็นตัวของตัวเองบ่อยครั้ง

5. แบบพึ่งตนเองเร็ว หมายถึง การที่บิดามารดาเปิดโอกาสให้เด็กทำกิจกรรมในชีวิตประจำวันภายใต้การแนะนำและฝึกฝนจากบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดู ช่วยให้เด็กช่วยตนเองเร็ว และไม่ต้องพึ่งพาผู้อื่นมากและนานเกินไป

วราภรณ์ รักวิจัย (2529 : 9-14) กล่าวถึง การอบรมเลี้ยงดูในสังคมไทยว่า นักจิตวิทยาได้แบ่งวิธีการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 4 แบบดังนี้

1. แบบให้ความรักความอบอุ่นแบบประชาธิปไตย เป็นการอบรมเลี้ยงดูบุตรโดยให้ความรัก ความเอาใจใส่ ความเข้าใจ ใช้เหตุผลกับบุตร ทำให้บุตรรู้สึกว่าได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม ให้อิสระแก่บุตรในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ยอมรับความสามารถและให้สิทธิบุตรในการตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตัวเอง โดยบิดามารดาคอยให้กำลังใจ ให้คำปรึกษาแนะนำตามความเหมาะสม

2. แบบคาดหวังเอากับเด็ก เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาเรียกร้องเอาจากบุตร โดยจะเคี่ยวเข็ญให้บุตรทำตามที่บิดามารดาหวังไว้ บิดามารดาจะกำหนดวิถีชีวิตให้กับบุตร บุตรจะต้องทำตามความต้องการของบิดามารดาทุกอย่างแม้ว่าจะชอบหรือไม่ก็ตาม

3. แบบปล่อยปละละเลย เป็นการเลี้ยงดูที่บิดามารดาไม่สนใจที่จะอบรมสั่งสอนบุตร ปล่อยให้บุตรทำตามอำเภอใจ โดยไม่แนะแนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมให้ ไม่สนใจความเป็นอยู่ของบุตร ไม่ดูแลยามเจ็บป่วย ให้ความรักแบบลำเอียง-หรือดูค่าลงโทษแรงเกินเหตุ บางครั้งก็ปล่อยหน้าที่เลี้ยงดูให้เป็นของคนอื่น

4. แบบรักถนอมมากเกินไป เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาคอยปกป้องบุตรมากเกินไป คอยให้ความช่วยเหลือทุกอย่างจนบุตรไม่รู้จักวิธีช่วยเหลือตนเองหรือแก้ปัญหาด้วยตนเอง

สำหรับในต่างประเทศ ได้มีการแบ่งวิธีการอบรมเลี้ยงดูออกเป็นแบบต่าง ๆ มากมาย ซึ่งพอจะสรุปได้ว่าการแบ่งวิธีการอบรมเลี้ยงดู 2 วิธี คือ

1. การแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็นแบบต่าง ๆ
2. การแบ่งการอบรมเลี้ยงดูเป็น 2 มิติ -

1. การแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็นแบบต่าง ๆ

บอมรินด์ (Baumrind) นักจิตวิทยาพัฒนาการได้ศึกษาผลของวิธีอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ ตั้งแต่ปี 1960 และจากการศึกษาเด็กก่อนวัยเรียน บอมรินด์ได้แบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบใหญ่ ๆ คือ (Harris and Liebert. 1987: 280, 1991: 322-323; Citing Baumrind. 1967, 1975,

Papalia and Olds. 1993: 353-354; Citing Baumrind. 1971, Baumrind and Black. 1967, Steinberg and Belsky. 1991: 310-313; Citing Baumrind. 1967, 1971, 1980)

✓ 1. แบบเผด็จการ (Authoritarian) เป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบสมัยเก่าที่บิดามารดาเข้มงวด กวดขัน บุตรจะต้องเชื่อฟังและปฏิบัติตามสิ่งที่บิดามารดาต้องการโดยไม่มีข้อโต้แย้ง บิดามารดาตั้ง กฎเกณฑ์ให้บุตรปฏิบัติ ถ้าไม่ปฏิบัติตามจะลงโทษโดยใช้กำลังซึ่งรวมไปถึงการลงโทษทางกาย การหยุคยั้งความรักชั่วคราว และการปฏิเสธบุตร บิดามารดามักจะห่างเหิน และให้ความอบอุ่นแก่ บุตรน้อยกว่าบิดามารดาที่ใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น

2. แบบใช้อำนาจอย่างมีเหตุผล (Authoritative) เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่ตั้งกฎเกณฑ์ให้เด็ก ปฏิบัติตามเช่นเดียวกัน แต่บิดามารดาจะอธิบายเหตุผลในการให้บุตรปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติสิ่งใด บิดามารดาฟังความคิดเห็นของบุตร แต่การตัดสินใจขั้นสุดท้ายก็ขึ้นอยู่กับบิดามารดา

✓ 3. แบบปล่อยตามใจ (Permissive) เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาให้อิสระแก่บุตรเท่าที่ ต้องการโดยไม่มีการควบคุม บิดามารดาจะคอยให้ความช่วยเหลือและไม่เป็นแบบอย่างที่ดี ซึ่งจะ ทำให้เด็กไม่บรรลุพัฒนาการ ควบคุมตนเองได้น้อย

☞ โรเจอร์ (นงนุช โรจนเลิศ. 2533 : 45-46 และ พรสุดา ดิษยวรรณะ. 2534 : 23 ; อ้างอิงมาจาก Roger. 1972 : 117) แบ่งแบบแผนการอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็น 3 แบบคือ

1. แบบประชาธิปไตย (Democracy) หมายถึง วิธีปฏิบัติของบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่ ทำให้บุตรรู้สึกว่าคุณเองได้รับการปฏิบัติด้วยความยุติธรรม ไม่ตามใจหรือเข้มงวดจนเกินไป บิดา มารดาให้ความรัก อบอุ่น มีเหตุผล ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของเด็ก ส่งเสริม ให้เด็กมีอิสระในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาด้วยตนเอง และให้ความร่วมมือกับเด็กตามโอกาสอัน ควร

✓ 2. แบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป (Overprotection) หมายถึง วิธีการปฏิบัติของบิดา มารดาหรือผู้ปกครองที่ทำให้เด็กมีความรู้สึกว่าคุณเองไม่ได้รับอิสระเท่าที่ควร ไม่ได้ทำในสิ่งที่คน เองต้องการหรือทำอะไรด้วยตนเอง ต้องปฏิบัติตามระเบียบวินัยที่บิดามารดากำหนดไว้ ถูกควบคุม ให้อยู่ในสายตาหรือคุ้มครองป้องกันให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง และมีความรู้สึกว่าคุณเองเป็นเด็กอยู่เสมอ

✓ 3. แบบปล่อยปละละเลย (Rejection) หรือทอดทิ้ง หมายถึง วิธีการปฏิบัติของบิดามารดา หรือผู้ปกครองที่ทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณเองถูกเกลียดชัง ไม่ได้รับการเอาใจใส่ สนับสนุนหรือให้คำ แนะนำช่วยเหลือเท่าที่ควร มักใช้วิธีวิจารณ์ ตำหนิ ลงโทษที่รุนแรงและปราศจากเหตุผล ไม่ให้ ความสนิทสนมเป็นกันเอง และปล่อยปละละเลยความเป็นอยู่

๕) เซอร์ลอร์ค (Hurlock 1974 : 90) ได้แบ่งวิธีการอบรมเลี้ยงดูเป็น 3 แบบ ได้แก่

1. แบบเผด็จการ (Authoritarian Method) หมายถึง การที่ผู้เลี้ยงดูใช้กฎหรือระเบียบเข้มงวดเพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่ต้องการโดยไม่มีการอธิบายเหตุผลใด ๆ ทั้งสิ้น ถ้าเด็กไม่สามารถปฏิบัติได้ก็จะถูกลงโทษอย่างรุนแรง แต่ถ้าเด็กปฏิบัติได้ตามที่ต้องการ ก็จะไม่มีการให้คำชมเชยหรือให้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

2. แบบประชาธิปไตย (Democratic Method) หมายถึง วิธีที่ผู้เลี้ยงดูให้ความสำคัญกับการอธิบายและให้เหตุผลเพื่อให้เด็กเข้าใจว่า ทำไมเขาจึงถูกคาดหวังให้ทำพฤติกรรมหนึ่งมากกว่าอีกพฤติกรรมหนึ่ง และเมื่อเด็กสามารถทำพฤติกรรมที่ต้องการหรือแสดงว่าพยายามทำ บิดามารดาจะให้รางวัลด้วยการให้การยอมรับ การลงโทษจะใช้ต่อเมื่อเด็กตั้งใจที่จะปฏิเสธพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และจะใช้การลงโทษที่ไม่รุนแรง

3. แบบปล่อยปละละเลย (Permissive Method) วิธีนี้อาจจะถือว่าไม่ใช่วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่แท้จริง เพราะเด็กเรียนรู้โดยการลองผิดลองถูกด้วยตนเองมากกว่าจากคำแนะนำของผู้เลี้ยงดู เมื่อเด็กพบว่าพฤติกรรมใดไม่ได้รับการยอมรับ เขาจะเปลี่ยนพฤติกรรมใหม่หรือคงพฤติกรรมนั้นไว้จนกว่าเขาจะพบพฤติกรรมใหม่ซึ่งนอกจากจะทำความพึงพอใจให้ตัวเองแล้วยังเป็นที่ยอมรับของกลุ่มด้วย

จากแบบต่าง ๆ ของการอบรมเลี้ยงดูที่กล่าวมาพอจะสรุปเป็นการอบรมเลี้ยงดู 4 แบบใหญ่ๆ ดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง การที่บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูปฏิบัติต่อบุตรด้วยความยุติธรรม บิดามารดาให้ความรัก ความอบอุ่น มีเหตุผล ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของเด็ก ส่งเสริมให้เด็กมีอิสระในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาด้วยตนเอง และให้ความร่วมมือกับเด็กตามโอกาสอันควร เมื่อเด็กสามารถทำพฤติกรรมที่ต้องการ บิดามารดาจะให้รางวัลด้วยการยอมรับ การลงโทษจะใช้ต่อเมื่อเด็กตั้งใจที่จะปฏิเสธพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และจะใช้การลงโทษที่ไม่รุนแรง

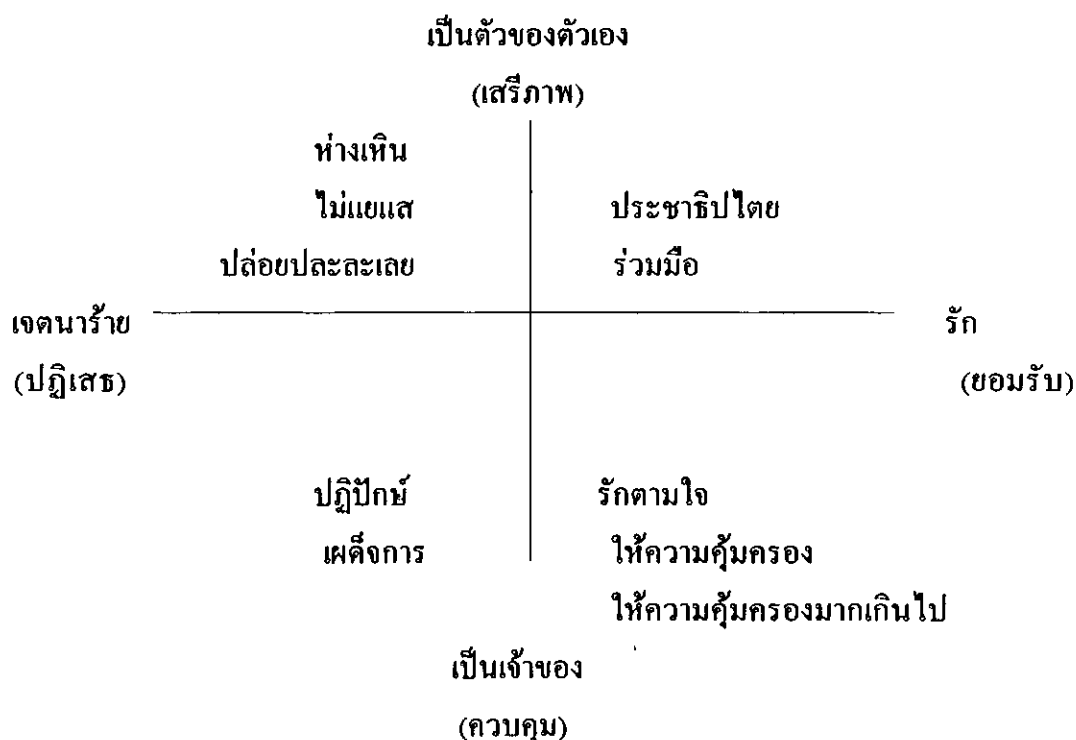
2. การอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ หมายถึง การที่บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูใช้กฎหรือระเบียบที่เข้มงวดเพื่อให้เด็กมีพฤติกรรมที่ต้องการโดยไม่มีการอธิบายเหตุผลใด ๆ ทั้งสิ้น ถ้าเด็กไม่ปฏิบัติตามก็จะลงโทษอย่างรุนแรง แต่ถ้าเด็กปฏิบัติได้ตามที่ต้องการก็จะไม่มีการให้คำชมเชยหรือให้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป หมายถึง การปฏิบัติของบิดามารดา หรือผู้เลี้ยงดูที่ทำให้เด็กมีความรู้สึกว่าเขาเองไม่ได้รับอิสระเท่าที่ควร ไม่ได้ทำในสิ่งที่ตนเองต้องการหรือทำอะไรด้วยตนเอง ถูกควบคุมให้อยู่ในสายตาหรือคุ้มครองป้องกันให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง และมีความรู้สึกว่าเขาเองเป็นเด็กอยู่เสมอ

4. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การปฏิบัติของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูที่ทำให้เด็กรู้สึกว่าเขาเองถูกเกลียดชัง ไม่ได้รับการเอาใจใส่ สนับสนุนหรือให้คำแนะนำช่วยเหลือเท่าที่ควร มักใช้วิธีวิจารณ์ คำหยาบคายที่รุนแรงปราศจากเหตุผล ไม่ให้ความสนิทสนมเป็นกันเอง และปล่อยปละละเลยความเป็นอยู่

2. การแบ่งการอบรมเลี้ยงดูเป็น 2 มิติ

เซฟเฟอร์ (พรสุดา คิษววรรณะ. 2534 : 24-26 ; อ้างอิงมาจาก Schaefer. 1959 : 226-235) ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบของการอบรมเลี้ยงดู พบมิติที่เป็นอิสระต่อกัน 2 มิติ และแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 10 ประเภท มิติแรก คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบรัก มิติที่สอง คือ การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม ซึ่งทำให้สามารถพิจารณาปริมาณการอบรมเลี้ยงดูจากน้อยไปหามากในแต่ละมิติได้ ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 1 แผนภูมิการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของเซฟเฟอร์

(พรสุดา คิษววรรณะ 2534 : 25 ; อ้างอิงมาจาก Schaefer. 1959 : 227)

จากภาพประกอบ แสดงให้เห็นตำแหน่งของการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ บนมิติ 2 มิติซึ่งเป็นอิสระต่อกัน คือ “รัก-เจตนาร้าย” และ “ควบคุม-เป็นตัวของตัวเอง” การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและร่วมมืออยู่บนมิติ “รัก” และ “เป็นตัวของตัวเอง” แบบเผด็จการและปฏิบัติอยู่บนมิติ “ควบคุม” และ “เจตนาร้าย” แบบรักตามใจ ให้ความคุ้มครอง ให้ความคุ้มครองมากเกินไป อยู่บนมิติ “รัก” และ “ควบคุม” ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ไม่แยแสและห่างเหิน อยู่บนมิติ “เป็นตัวของตัวเอง” และ “เจตนาร้าย”

การอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบที่อยู่ในมิติจะไม่รวมอยู่จุดเดียวกัน แต่จะกระจายอยู่ในลักษณะใกล้เคียงกัน แต่มีมิติใดมิติหนึ่งมากกว่า เช่น การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยและแบบร่วมมือจะอยู่บนมิติเดียวกัน คือ “รัก” และ “เป็นตัวของตัวเอง” เหมือนกัน แต่ต่างกันลักษณะแบบประชาธิปไตยจะมีมิติ “เป็นตัวของตัวเอง” มากกว่ามิติ “รัก” ส่วนในลักษณะร่วมมือจะมีมิติ “รัก” มากกว่ามิติ “เป็นตัวของตัวเอง”

) แมคโคบีและมาร์ติน (Morrison. 1990 : 342-346 ; citing Maccoby and Martin. 1983) นักจิตวิทยาพัฒนาการ ได้ประมวลงานวิจัยเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูและสร้างตารางมาตริซแสดงรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ดังภาพประกอบ

		ยอมรับ (Acceptingness)	
		ยอมรับ, เด็กเป็นศูนย์กลาง	ไม่ยอมรับ, บิดามารดาเป็นศูนย์กลาง
เรียกร้อง (Demandingness)	เรียกร้องและ ควบคุม	เผด็จการกึ่งประชาธิปไตย (Authoritative)	เผด็จการ (Authoritarian)
	ไม่เรียกร้องและ ควบคุมน้อย	ปล่อยตามใจ (Permissive)	ปล่อยปละละเลย, ทอดทิ้ง (Indifferent)

ภาพประกอบ 2 แสดงการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของแมคโคบีและมาร์ติน

(Morrison. 1990 : 343 ; citing Maccoby and Martin. 1983)

จากตารางจะเห็นได้ว่ามีวิธีอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ ที่มีลักษณะตรงกับการอบรมเลี้ยงดูในแกนทั้งสอง อย่างไรก็ตามแมคโคบีและมาร์ตินได้กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดู 4 แบบใหญ่ ๆ คือ

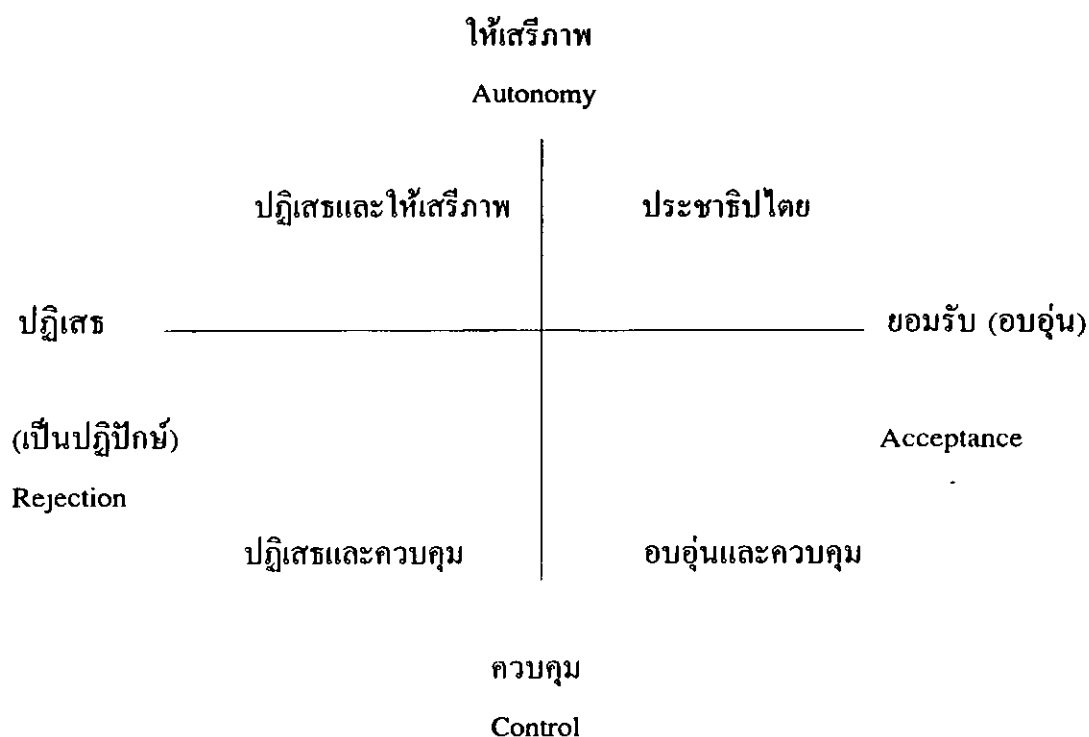
1. แบบใช้อำนาจอย่างมีเหตุผล (Authoritative Parenting) หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาตั้งกฎเกณฑ์ให้เด็กปฏิบัติตาม แต่ก็สนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็น เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จะมีลักษณะไม่พึ่งพาผู้อื่น เชื้อมั่นในตนเอง ควบคุมตนเองได้ เป็นมิตรและให้ความร่วมมือกับผู้อื่น

2. แบบเผด็จการ (Authoritarian Parenting) หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาตั้งกฎเกณฑ์ที่เข้มงวดให้เด็กปฏิบัติตามโดยไม่คำนึงถึงความต้องการของเด็ก และถ้าเด็กไม่ปฏิบัติตามก็จะได้รับการลงโทษอย่างรุนแรง เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้ จะขาดความคล่องแคล่ว มีแนวโน้มที่จะถอยหนี มีพัฒนาการทางจริยธรรมต่ำ และพบว่ามีความสามารถทางสติปัญญาต่ำในเด็กชาย

3. แบบปล่อยตามใจ (Permissive Parenting) หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาปล่อยให้เด็กแสดงความรู้สึกและอารมณ์ของตนโดยบิดามารดาไม่เอาใจใส่ บิดามารดาจะไม่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของเด็ก ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากความเหนื่อยล้า หรือความวิตกกังวล

4. แบบปล่อยปละละเลย (Indifferent-uninvolved Parenting) หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาหลีกเลี่ยงที่จะเกี่ยวข้องกับบุตร ซึ่งผลที่รุนแรงที่สุดที่มีต่อเด็ก คือ การที่บิดามารดาปฏิเสธและไม่สนใจบุตร

เฟาและเบลคิน (Faw and Belkin. 1989 : 384-387) ได้กล่าวถึงวิธีอบรมเลี้ยงดูซึ่งมีอิทธิพลต่อพัฒนาการของวัยเด็กตอนกลางว่า แบ่งเป็น 2 มิติ คือ มิติของการยอมรับ ซึ่งตรงกันข้ามกับการปฏิเสธ (acceptance-rejection หรือ warmth-hostility) และมิติของการควบคุม ซึ่งตรงกันข้ามกับการให้เสรีภาพ (control-autonomy) ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 3 แสดงมิติของการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของเฟาและเบลคิน
(Faw and Belkin. 1989 : 385)

จากภาพประกอบจะเห็นว่า มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูจำนวนมากมานับไม่ถ้วนบนมิติทั้งสองนี้ อย่างไรก็ตาม เฟาและเบลคินได้กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดู 4 แบบใหญ่ ๆ ซึ่งเป็นตัวแทนจากแต่ละคู่มิติ ได้แก่

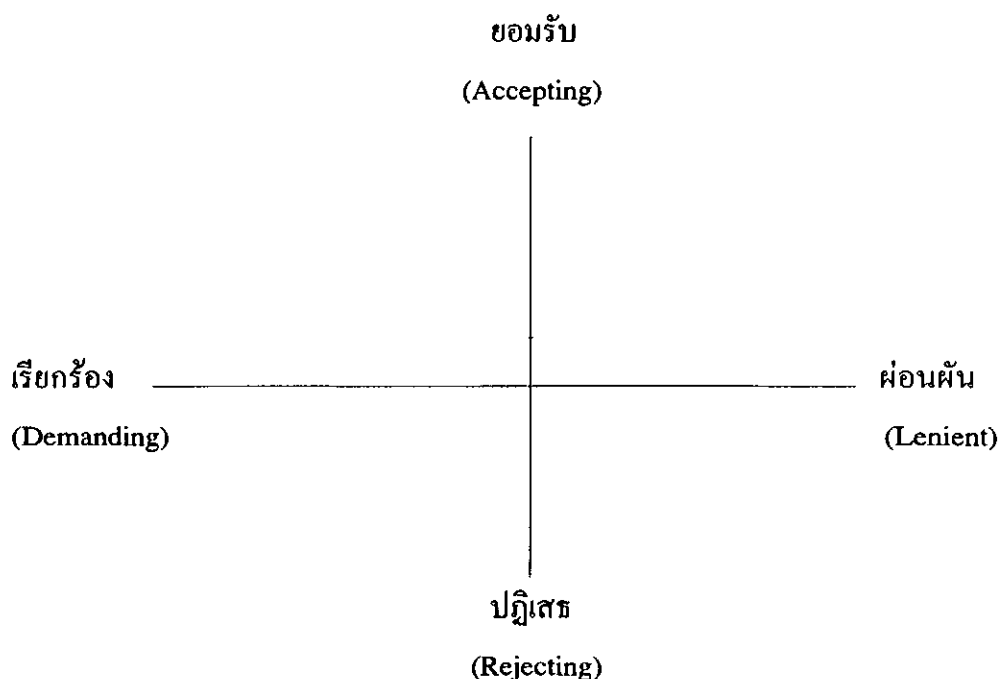
1. แบบประชาธิปไตย (Democratic Pattern of Parenting) เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาให้การยอมรับบุตร มีข้อจำกัด แต่ในขณะเดียวกันก็ให้เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งจะคล้ายกับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจอย่างมีเหตุผล (Authoritative Parenting) ของบอมรินด์ที่กล่าวถึงข้างต้น เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูแบบนี้จะมีลักษณะคล่องแคล่ว เป็นอิสระ ไม่พึ่งพาผู้อื่น และมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

2. แบบให้ความอบอุ่น แต่ควบคุมอย่างเข้มงวด (Warmth but Restrictive Pattern of Parenting) เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาให้ความรักความอบอุ่นแก่บุตร แต่ควบคุมสูง เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จะมีลักษณะพึ่งพาผู้อื่นสูง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และลักษณะที่เป็นมิตรน้อยกว่าเด็กอื่น

3. แบบปฏิเสธและควบคุม (Rejecting and Controlling Pattern of Parenting) เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาให้ความรักความอบอุ่นน้อยและควบคุมสูง เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จะมีลักษณะขาดความเชื่อมั่น ลงโทษตนเอง และหนีห่างจากสังคม

4. แบบปฏิเสธและให้เสรีภาพ (Rejection and Autonomous Pattern of Parenting) เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาให้ความรักความอบอุ่นน้อย และไม่สนใจที่จะควบคุมหรืออบรมแนะนำเด็ก เมื่อมีการควบคุมก็จะเป็นการแสดงออกถึงความคับข้องใจของบิดามารดามากกว่าจะทำตัวอย่างพฤติกรรมที่ดีให้เด็กเลียนแบบ เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้ จะมีลักษณะควบคุมตนเองได้น้อยและก้าวร้าว

สไตน์เบอร์กและเบลสกี (Steinberg and Belsky. 1991 : 309-310) กล่าวถึงรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูไว้ว่า นักจิตวิทยาพัฒนาการได้แบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 2 มิติ มิติแรกคือ มิติของการให้การยอมรับ ซึ่งตรงกันข้ามกับการปฏิเสธ (accepting-rejecting) มิติที่สองคือ มิติของการเรียกร้อง ซึ่งตรงกันข้ามกับการผ่อนผัน (demanding-lenient) ดังภาพประกอบ

ภาพประกอบ 4 แสดงรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของสไตน์เบอร์กและเบลสกี
(Steinberg and Belsky. 1991 : 310)

มิติแรก บิดามารดาที่ให้การยอมรับ (accepting) จะมีลักษณะที่ให้ความรักความอบอุ่น ตอบสนองต่อความต้องการของเด็ก บิดามารดาที่ปฏิเสธบุตร (rejecting) จะมีลักษณะปฏิเสธและ ดิเคียนบุตร ไม่แสดงความชื่นชมบุตร และไม่สนใจความต้องการของบุตร

มิติที่สอง บิดามารดาที่มีลักษณะเรียกร้อง (demanding) จะมีการควบคุมสูง บุตรจะต้องเชื่อฟังต่อกฎเกณฑ์หรือการตัดสินใจของบิดามารดาอย่างเคร่งครัด ส่วนอีกด้านหนึ่งของมิตินี้ บิดามารดาที่มีลักษณะผ่อนผัน (lenient) จะมีการควบคุมน้อย ให้คำแนะนำแก่บุตรน้อย และมักจะยอมจำนนต่อความต้องการของบุตร

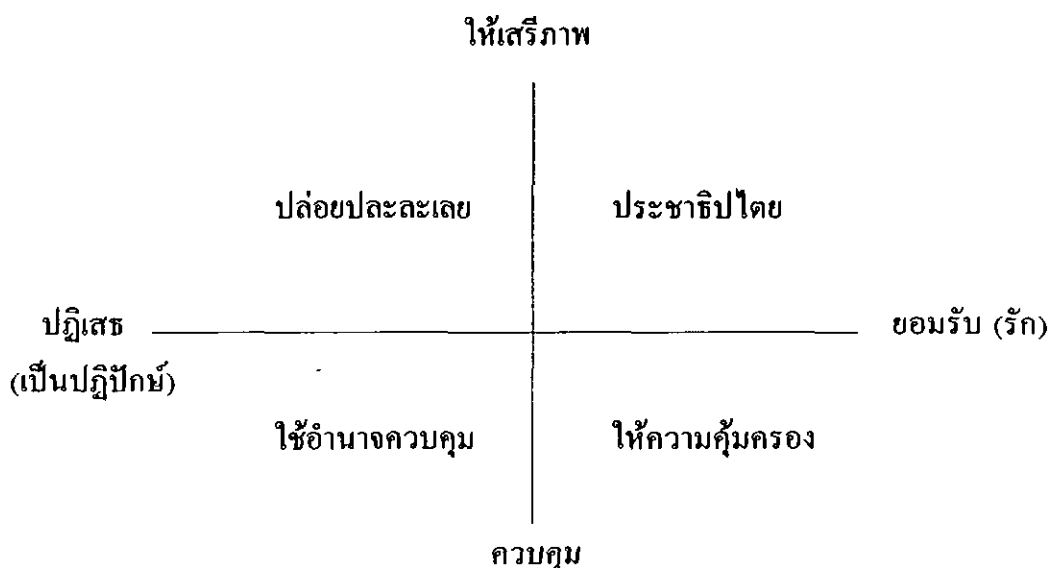
เบอร์ค (Berk. 1994 : 571) กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดูว่าแบ่งได้เป็น 2 มิติ ได้แก่ มิติการเรียกร้อง (demandingness) และมิติของการตอบสนองต่อความต้องการของเด็ก (responsiveness) ซึ่งเมื่อนำมิติทั้งสองมารวมกันทำให้เกิดการอบรมเลี้ยงดู 4 แบบใหญ่ ๆ คือ

1. แบบใช้อำนาจอย่างมีเหตุผล (Authoritative Parenting)
2. แบบเผด็จการ (Authoritarian Parenting)
3. แบบปล่อยตามใจ (Permissive Parenting)
4. แบบละเลยทอดทิ้ง (Uninvolved Parenting)

จากมิติต่าง ๆ ของการอบรมเลี้ยงดูที่กล่าวมา พอจะสรุปได้เป็นการอบรมเลี้ยงดู 2 มิติ มิติแรกคือมิติของการยอมรับ หรือให้ความรัก ซึ่งตรงกันข้ามกับการปฏิเสธหรือเป็นปฏิปักษ์ มิติที่สองคือ มิติของการควบคุมซึ่งตรงกันข้ามกับการให้เสรีภาพ เมื่อรวมมิติทั้งสองเข้าด้วยกันจะทำให้เกิดการอบรมเลี้ยงดูแบบต่าง ๆ มากมายในแต่ละคู่มิติ ซึ่งกระจายอยู่ในลักษณะใกล้เคียงกัน โดยมีลักษณะของมิติใดมิติหนึ่งมากกว่า ซึ่งสามารถสรุปการอบรมเลี้ยงดูซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละคู่มิติ ได้ดังนี้

1. แบบประชาธิปไตย เป็นตัวแทนจากมิติ “รัก” และ “ให้เสรีภาพ”
2. แบบให้ความคุ้มครอง เป็นตัวแทนจากมิติ “รัก” และ “ควบคุม”
3. แบบใช้อำนาจควบคุม เป็นตัวแทนจากมิติ “เป็นปฏิปักษ์” และ “ควบคุม”
4. แบบปล่อยปละละเลย เป็นตัวแทนจากมิติ “เป็นปฏิปักษ์” และ “ให้เสรีภาพ”

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบ ซึ่งเป็นตัวแทนของแต่ละคู่มิติ แสดงได้ดังภาพประกอบ 5 ดังนี้

ภาพประกอบ 5 แสดงการแบ่งการอบรมเลี้ยงดูเป็น 2 มิติ

จากการแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็นแบบต่าง ๆ และการแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 2 มิติ ในต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าสามารถสรุปเป็นการอบรมเลี้ยงดู 4 แบบใหญ่ ๆ ได้เช่นเดียวกัน คือ แบบประชาธิปไตย แบบให้ความคุ้มครอง แบบเผด็จการ หรือใช้อำนาจควบคุม และแบบปล่อยปละละเลย ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจึงแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 4 แบบ เช่นเดียวกันนี้ คือ แบบประชาธิปไตย แบบให้ความคุ้มครอง แบบใช้อำนาจควบคุม และแบบปล่อยปละละเลย

การวัดการอบรมเลี้ยงดู

ในการวิจัยที่ศึกษาการอบรมเลี้ยงดูเด็กของบิดามารดานั้น งานวิจัยเหล่านี้ทั้งในประเทศและต่างประเทศ มีวิธีการศึกษาการอบรมเลี้ยงดู 2 วิธีคือ (ดวงเดือน พันธุมนาวิน, อรพินธ์ ชูชม และ งามดา วณินทานนท์. 2528 : 42)

1. วิธีการวัดการอบรมเลี้ยงดูโดยให้บิดามารดาเป็นผู้รายงานว่าตนอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างไร วิธีนี้ใช้มากโดยเฉพาะเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเมื่อเด็กยังเล็ก
2. วิธีการวัดการอบรมเลี้ยงดู โดยให้บุตรเป็นผู้รายงานวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา วิธีนี้ใช้ในการสอบถามบุตรที่โตแล้ว

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการวัดการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 2 วิธีเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร

บุคลิกภาพและการปรับตัว

บุคลิกภาพ (Personality)

อัลพอร์ท (จิตติรียา ไชยศรีพรหม. 2527 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Allport. 1937 : 48) ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า บุคลิกภาพเป็นหน่วยรวมของระบบทางกายและจิตภายในตัวบุคคล ซึ่งกำหนดลักษณะการปรับตัวที่เป็นแบบฉบับของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อมนั้น

เจอราร์ด (Jourard. 1958 : 2) กล่าวว่า บุคลิกภาพเป็นนามธรรมซึ่งหมายถึงลักษณะที่คงที่ที่บุคคลตอบสนองต่อสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิต

ทอร์เพ (Thorpe. 1958 : 5-6) กล่าวว่า บุคลิกภาพสามารถพิจารณาได้เป็น 2 นัยที่ขัดแย้งกัน คือ 1. พิจารณาในแง่ของบทบาทที่สังคมกำหนด (Mask) คำว่า Personality มาจากรากศัพท์ภาษาละตินว่า Persona แปลเป็นภาษาอังกฤษว่า Mask ซึ่งหมายถึงหน้ากากที่นักแสดงสวมเวลาแสดงเพื่อแยกแยะลักษณะของตัวละครตามบทบาท และปกปิดใบหน้าที่แท้จริง บุคลิกภาพตามนัยนี้จึงหมายถึง บทบาทที่บุคคลแสดงออกตามสถานการณ์ในสังคมโดยมีตัวคนที่แท้จริงซ่อนอยู่เบื้องหลัง 2. พิจารณาในแง่ของการปรับตัว (Adjustment) บุคลิกภาพเกิดจากความพยายามของบุคคลที่จะเผชิญกับความต้องการต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ดังนั้นบุคลิกภาพจึงพิจารณาในแง่ของการปรับตัวไม่ได้ เมื่อบุคคลไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับกลุ่มซึ่งเขาเป็นสมาชิกอยู่ บุคลิกภาพตามนัยนี้จึงหมายถึง พฤติกรรมหรือการเคลื่อนไหวทั้งหมดของบุคคลในการปรับตัวเองให้เข้ากับสภาพแวดล้อม

คิงเมเยอร์ (จิตติรียา ไชยศรีพรหม. 2527 : 9 ; อ้างอิงมาจาก Dinkmyer. 1965 : 309-310) ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า บุคลิกภาพเป็นสภาวะทุกอย่างซึ่งประกอบขึ้นเป็นตัวบุคคล นับตั้งแต่สภาวะทางกาย อารมณ์ ทักษะ ความสนใจ ความคิด ลักษณะท่าทาง ความรู้สึกนิสัย ความสามารถทางสติปัญญา และความสำนึก รวมไปถึงวิธีการที่บุคคลจะสัมพันธ์กับบุคคลอื่น และการปรับตัวของบุคคลในการเผชิญปัญหาและความคับข้องใจที่เกิดขึ้น

บอร์แมน (พงษ์สุดา รัตนมาสมงคล. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Baughman. 1972 : 12) ให้ความหมายว่า บุคลิกภาพคือลักษณะโครงสร้างของบุคคลซึ่งจะกำหนดการปรับตัวของบุคคลต่อสิ่งแวดล้อม

ฮิลการ์ดและคนอื่น ๆ (พงษ์สุดา รัตนมาศมงคล. 2533 ; อ้างอิงมาจาก Hilgard and Others. 1979 : 377) ได้กล่าวถึงบุคลิกภาพว่า เป็นแบบแผนของลักษณะในตัวบุคคล และวิธีการแสดงออกซึ่งกำหนดการปรับตัวตามแบบฉบับของแต่ละบุคคล

ดังนั้นอาจกล่าวได้ว่า บุคลิกภาพเป็นเรื่องที่มีส่วนสัมพันธ์กับการปรับตัว ทั้งนี้เพราะบุคลิกภาพประกอบขึ้นด้วยคุณลักษณะทางจิตที่ได้รับการพัฒนาจนเป็นรูปแบบที่คงที่ในแต่ละบุคคล ซึ่งยังผลให้คนเราเผชิญสถานการณ์ในแบบต่าง ๆ กัน (นิภา นิธิยานน. 2530 : 22)

การปรับตัว (Adjustment)

ลาซารัส (Lazarus. 1976 : 3) กล่าวว่า การปรับตัว (Adjustment) มีจุดเริ่มต้นมาจากการปรับตัวทางชีววิทยา (Adaptation) ซึ่งจะหมายถึง การที่บุคคลพยายามต่อสู้ดิ้นรนเพื่อใช้ชีวิตหรือมีชีวิตรอดในสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่

โคลแมนและแฮมเมน (อรพินทร์ ชูชม และ อัจฉรา สุขารมณ. 2532 ; อ้างอิงมาจาก Coleman and Hammen. 1981) กล่าวว่า การปรับตัวหมายถึง ผลของความพยายามของบุคคลที่พยายามปรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นแก่ตนเอง ไม่ว่าปัญหานั้นจะเป็นปัญหาด้านบุคลิกภาพ ด้านความต้องการ หรือด้านอารมณ์ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมจนเป็นสถานการณ์ที่บุคคลนั้นสามารถอยู่ในสภาพแวดล้อมนั้น ๆ

พจนานุกรมทางพฤติกรรมศาสตร์ (Bruno. 1981 : 24 ; citing Wolman. 1973) ให้ความหมายการปรับตัวว่า 1. เป็นความสัมพันธ์ที่สอดคล้องระหว่างสภาพแวดล้อมกับความต้องการของตนเอง ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ 2. เป็นการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่จำเป็นเพื่อสนองตอบความต้องการและความพึงพอใจของบุคคล โดยสร้างความสัมพันธ์ที่กลมกลืนกับสิ่งแวดล้อม

วอร์เชลและเกอธาลส์ (Worchel and Goethals. 1985 : 3) กล่าวว่า การปรับตัวเป็นกระบวนการที่สลับซับซ้อน ซึ่งประกอบด้วย 1. เรียนรู้และทำความเข้าใจตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อม 2. ใช้ความเข้าใจสร้างจุดหมายที่เป็นจริงได้สำหรับตนเอง 3. ใช้ความสามารถของตนควบคุมสิ่งแวดล้อมและโชคชะตาเพื่อให้บรรลุจุดหมาย 4. รับรู้ความต้องการของผู้อื่นเพื่อให้ความช่วยเหลือเท่าที่ทำได้

จากความหมายของบุคลิกภาพและการปรับตัวที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า บุคลิกภาพและการปรับตัวจะเกี่ยวพันกันอย่างไม่สามารถจะแยกจากกันได้ (Lazarus. 1976 : 17) เพราะการปรับตัวเป็นพื้นฐานของบุคลิกภาพ ความสำเร็จของการปรับตัวทำให้บุคลิกภาพดี (วันดี ระเจริญ. 2531 : 10) ดังนั้น การที่จะกล่าวถึงเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยไม่พิจารณาอีกเรื่องหนึ่งย่อมเป็นไปไม่ได้ เพราะไม่ก่อให้เกิดความเข้าใจที่ลึกซึ้ง (นิภา นิธยาชน. 2530 : 23)

ลักษณะของการปรับตัวที่ดี

ทินคอลลี (พงษ์สุดา รัตนมาสมงคล. 2533 : 45 ; อ้างอิงมาจาก Tindall. 1959 : 76) กล่าวถึง ลักษณะการปรับตัวที่ดีไว้ 6 ประการคือ

1. รักษาบูรณาการทางบุคลิกภาพไว้ได้ โดยอาศัยความสามารถในการผสมผสานความต้องการของตนกับพฤติกรรมที่แสดงออกเพื่อสนองความต้องการนั้น โดยพฤติกรรมดังกล่าวต้องเข้ากันได้กับสภาพแวดล้อม

2. การปฏิบัติตนตามปทัสฐานของสังคม

3. การยอมรับสภาพความเป็นจริง

4. มีความมั่นคง

5. มีวุฒิภาวะ

6. มีอารมณ์ที่เป็นปกติเสมอ สามารถควบคุมอารมณ์ได้ กล่าวคือ เมื่อพบกับความทุกข์ที่ไม่เสียใจจนหมดกำลังใจที่จะต่อสู้กับอุปสรรค และเมื่อประสบความสำเร็จก็ไม่ดีใจจนลืมตัว

ลาซารัส (อรพินทร์ ชูชม และ อัจฉรา สุขารมณ. 2532 : 8 ; อ้างอิงมาจาก Lazarus. 1969) ได้จัดองค์ประกอบที่แสดงว่าบุคคลปรับตัวได้ไว้ 6 ประการ ดังนี้

1. มีความคิดเชิงวิเคราะห์ (Analytical Thinking) กล่าวคือ เป็นบุคคลที่มีความสุขในการแก้ปัญหาโดยที่จะวางแผนอย่างระมัดระวังและทำงานละเอียดและจริงจัง

2. มีทักษะทางสังคม (Socialability) กล่าวคือ เป็นบุคคลที่สามารถเข้ากับคนอื่นได้อย่างง่ายดาย เป็นบุคคลที่มีชีวิตชีวา เพลิดเพลินในการเข้าสังคม

3. มีความมั่นคงทางอารมณ์ (Emotional Stability) กล่าวคือ เป็นบุคคลที่ไม่ปล่อยอารมณ์ไปกับความกลัวหรือความวิตกกังวลจนเกินไป สามารถผ่อนคลายและหลีกเลี่ยงความตึงเครียด มองชีวิตในสภาพความเป็นจริงมากกว่าความเพ้อฝัน

4. มีความเชื่อมั่น (Confidence) กล่าวคือ เป็นบุคคลที่เห็นคุณค่าในการตัดสินใจของตนเอง ปรับตัวได้อย่างง่ายดายในสถานการณ์ใหม่หรือสถานการณ์ที่ยากลำบาก พร้อมทั้งจะเผชิญกับปัจจุบันและอนาคตด้วยดี ไม่มีความรู้สึกต่ำต้อย และพึงพอใจในรูปร่างท่าทางของตนเอง

5. ความสัมพันธ์ส่วนบุคคล (Personal Relations) กล่าวคือ เป็นบุคคลที่มีความอดทน ไม่โกรธบ่อย และไม่โกรธอย่างง่ายดาย มองโลกในแง่ดี ไม่วิพากษ์วิจารณ์คนอื่นมากเกินไป

6. ความพึงพอใจในบ้าน (Home Satisfaction) กล่าวคือ เป็นบุคคลที่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ดี พึงพอใจในสภาพของบ้าน ได้รับการยกย่องและเข้าใจจากทางบ้าน

เซอร์ลอค (พงษ์สุดา รัตนมาสมงคล. 2533 : 45-46 ; อ้างอิงมาจาก Hurlock. 1964 : 766) กล่าวว่า เด็กที่มีการปรับตัวดีจะมีลักษณะของการยอมรับสภาพตนเอง เชื่อมั่นในตนเองว่าจะสามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้ มีความเป็นประชาธิปไตย มีวิธีสร้างความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้ดี มั่นใจผู้อื่น นอกจากนั้นยังกล่าวว่า ลักษณะการปรับตัวที่ดีทางสังคมมีดังนี้

1. พฤติกรรมที่แสดงออกเหมาะสมกับความคาดหวังของกลุ่ม อายุ และระดับของพัฒนาการ
2. สามารถปรับตัวเข้ากับบุคคลได้ทุกกลุ่ม
3. มีทัศนคติที่ดีต่อบุคคลอื่น
4. มีความพอใจในสิ่งที่ตนเป็นอยู่

โรเจอร์ (พงษ์สุดา รัตนมาสมงคล. 2533 : 46 ; อ้างอิงมาจาก Rogers. 1974 : 358) กล่าวถึง ลักษณะการปรับตัวที่ดีว่าหมายถึงการที่บุคคลมีความเข้าใจในตนเองและเข้าใจบุคลิกภาพของตนเองได้ เมื่อบุคคลรู้จักตนเอง รู้จักคุณภาพ ความสามารถ แรงบันดาลใจ และทัศนคติที่มีต่อตนเอง ตลอดจนเข้าใจสัมพันธ์ภาพที่มีต่อบุคคลอื่น ก็จะไม่มีความตึงเครียด ซึ่งเป็นการปรับตัวที่ดีทางจิตวิทยา

ฮาเบอร์และรันยอน (Haber and Runyon. 1984 : 10-19) กล่าวถึง ลักษณะของผู้ที่มีการปรับตัวที่ดี ดังนี้

1. มีการรับรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับความเป็นจริง
2. สามารถปรับตัวต่อความเครียดและความวิตกกังวล
3. มีความรู้สึกต่อตนเองในทางที่ดี
4. สามารถควบคุมอารมณ์และความรู้สึกของตนให้แสดงออกได้อย่างเหมาะสม
5. มีสัมพันธ์ภาพที่ดีกับผู้อื่น

อาจจะกล่าวได้ว่า การปรับตัวแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะคือ การปรับตัวเอง และการปรับตัวทางสังคม ซึ่งทอร์เพและคนอื่น ๆ (พงษ์สุดา รัตนมาศมงคล. 2533 : 46-47 ; อ้างอิงมาจาก Thorpe and Others. 1953 : 3-4) ได้กล่าวถึงลักษณะการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคมว่า

ลักษณะการปรับตัวเอง (Self Adjustment) หมายถึง ความคิด ความรู้สึกที่บุคคลมีต่อตนเอง มี 6 ด้าน ได้แก่

1. ความเป็นตัวของตัวเอง (Self-Reliance)
2. การมองเห็นคุณค่าของตนเอง (Sense of Personal Worth)
3. การรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง (Sense of Personal Freedom)
4. ความรู้สึกเป็นเจ้าของ (Feeling of Belonging)
5. ความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี (Withdrawing Tendencies)
6. ความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท (Nervous Symptom)

ลักษณะการปรับตัวทางสังคม (Social Adjustment) หมายถึง ความคิด ความรู้สึกหรือพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อคนอื่น ๆ มี 6 ด้าน ได้แก่

1. ปทัสถานทางสังคม (Social Standards)
2. ทักษะทางสังคม (Social Skill)
3. แนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม (Anti-Social Tendencies)
4. ความสัมพันธ์ในครอบครัว (Family Relations)
5. ความสัมพันธ์ในโรงเรียน (School Relations)
6. ความสัมพันธ์กับชุมชน (Community Relations)

เครื่องมือวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวตามแนวนี้นี้ คือ California Test of Personality (CTP) ซึ่งทอร์เพและคนอื่น ๆ สร้างขึ้นเมื่อปีค.ศ. 1953 เป็นแบบวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวที่ใช้กันแพร่หลายฉบับหนึ่ง (จิตรียา ไชยศรีพรหม. 2527 : 19) ซึ่งในประเทศไทยได้มีการสร้างแบบวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวตามแนวนี้นี้ และนำมาใช้ในงานวิจัยจนกระทั่งปัจจุบัน เช่น

ไกรสร ศรีไตรรัตน์ (2523) ชูติมา อุตระกุล (2523) บุญสม มีทรัพย์ทอง (2523) และพิพัฒน์ วงศ์เกษม (2523) ได้ร่วมกันดัดแปลงและสร้างแบบวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวตามแนว California Test of Personality (Intermediate Form) และมีการนำไปใช้ดังนี้ ไกรสร ศรีไตรรัตน์ ใช้ในงานวิจัย การสร้างและการทดลองใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนประจำจังหวัดภาคใต้ ชูติมา อุตระกุล นำแบบทดสอบไปใช้ในงานวิจัย

การสร้างแบบทดสอบบุคลิกภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนมัธยมประจำ จังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย บุญสม มีทรัพย์ทอง ได้นำแบบทดสอบไปใช้ในงานวิจัย การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนมัธยมประจำจังหวัดในภาคเหนือของประเทศไทย พิพัฒน์ วงศ์เกษม ได้นำแบบทดสอบไปใช้ในงานวิจัย การสร้างแบบทดสอบบุคลิกภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ของโรงเรียนมัธยมประจำจังหวัดในภาคกลางของประเทศไทย คณะผู้สร้างได้นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ภาคละ 410-550 คน แล้วนำคะแนนมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์เชิงอันดับ (Rank Correlation) จากตำแหน่งของคะแนนที่สอบได้กับคะแนนเต็ม และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยหาค่าความคงที่ภายใน โดยใช้สูตร คูเดอร์ริชาร์ดสันที่ 21 พบว่าแบบทดสอบที่นำไปใช้มีค่าความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่น ดังนี้ (ไกรสร ศรีไตรรัตน์. 2523, ชุติมา อุดตระกุล. 2523, บุญสม มีทรัพย์ทอง. 2523 และพิพัฒน์ วงศ์เกษม. 2523)

ภาคเหนือ	ค่าความเที่ยงตรงทั้งฉบับ	.97	แต่ละด้าน	.88-.97
	ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ	.69		
ภาคกลาง	ค่าความเที่ยงตรงทั้งฉบับ	.92	แต่ละด้าน	.90-.99
	ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ	.69		
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	ค่าความเที่ยงตรงทั้งฉบับ	.9994	แต่ละด้าน	.9982-.9999
	ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ	.67	แต่ละด้าน	.24-.76
ภาคใต้	ค่าความเที่ยงตรงทั้งฉบับ	.9694	แต่ละด้าน	.9972-.9994
	ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ	.66	แต่ละด้าน	.28-.71

จิตริยา ไชยศรีพรหม (2527) ได้ดัดแปลงและสร้างแบบวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวตามแนว California Test of Personality เพื่อใช้ในงานวิจัยลักษณะบุคลิกภาพการปรับตัวของนักเรียนมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานคร โดยนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 120 คน และนำคะแนนมาวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงโดยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์ภายในเป็นรายข้อและแต่ละด้านโดยใช้สูตร Pearson Product Moment และหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรคูเดอร์ริชาร์ดสันที่ 20 (KR-20) พบว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่น .84

พงษ์สุดา รัตนมาสมงคล (2533) ได้นำแบบวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวที่ ไกรสร ศรีไตรรัตน์ (2523) ชุตินา อุษตระกูล (2523) บุญสม มีทรัพย์ทอง (2523) และพิพัฒน์ วงศ์เกษม (2523) ร่วมกันสร้างขึ้น ไปใช้ในงานวิจัย ทักษะคิดของบิดาต่อบทบาทการเป็นบิดาและความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น โดยนำแบบทดสอบฉบับนี้ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 100 คน และนำผลมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) พบว่ามีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .8832 และแต่ละด้าน .2785-.7827

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวตามแนวนี โดยปรับจากแบบวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวที่พงษ์สุดา รัตนมาสมงคล (2533) ใช้ในงานวิจัยทักษะคิดของบิดาต่อบทบาทการเป็นบิดาและความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น ซึ่งเป็นแบบวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวที่ ไกรสร ศรีไตรรัตน์ (2523) ชุตินา อุษตระกูล (2523) บุญสม มีทรัพย์ทอง (2523) และพิพัฒน์ วงศ์เกษม (2523) ร่วมกันสร้างขึ้น ตามแนวแบบทดสอบ California Test of Personality (Intermediate Form)

การอบรมเลี้ยงดูกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของวัยรุ่น

ครอบครัว เป็นสังคมหน่วยแรกของเด็กที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาการของเด็ก ตั้งแต่แรกเกิด หน้าที่ที่สำคัญที่สุดของบิดามารดา ก็คือ การอบรมเลี้ยงดูบุตรเพื่อให้เจริญเติบโต เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ เชียร์และคนอื่น ๆ (นงนุช โรจนเลิศ. 2533 : 42 ; อ้างอิงมาจาก Sear and Others. 1957) ได้สรุปเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูไว้ว่าเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิตของเด็ก และการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาจะมีผลบางประการต่อพฤติกรรมของเด็กในปัจจุบัน และศักยภาพของการกระทำในอนาคตของเขา ดังนั้นพฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลใดบุคคลหนึ่งนั้น ส่วนหนึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาในสถาบันครอบครัว อันเป็นสถาบันทางสังคมอันดับแรกสุดที่เด็กเป็นสมาชิก การที่จะอบรมเลี้ยงดูบุตรได้เหมาะสมเพียงใดนั้น บิดามารดาจำเป็นต้องปฏิบัติให้สอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กในแต่ละวัยและแต่ละสถานการณ์แวดล้อม

การอบรมเลี้ยงดูมิใช่แต่เพียงให้ความสุขทางกาย อันได้แก่ ปึงจยี่สี่ เท่านั้น สิ่งที่สำคัญนอกเหนือจากนี้คือ การให้ความรักความอบอุ่น การดูแลเอาใจใส่ การให้ความรักแก่เด็กจะต้องเป็นความรักที่มีเหตุผลและจริงใจ การแสดงความรักบุตรด้วยการตามใจ ให้ทุกอย่างที่คิดว่าเป็นความต้องการ จะทำให้เด็กไม่เป็นตัวของตัวเอง ไม่สามารถทำอะไรได้ด้วยตนเอง ในทางตรงกัน

ข้าม เด็กที่ไม่ได้รับความรักความอบอุ่นจากบิดามารดา จะเกิดความรู้สึกเหมือนถูกทอดทิ้ง นอกจากความรัก ความอบอุ่นแล้ว บิดามารดาจะต้องให้การยอมรับและความเข้าใจในตัวบุตรอีกด้วย ซึ่งจะช่วยให้บุตรมีความสุขและปรับตัวได้ดี แต่ถ้าเด็กไม่ได้รับการยอมรับและความเข้าใจ ก็จะทำให้เด็กรู้สึกอ้างว้าง ว้าเหว่ ขาดความสุข และปรับตัวได้ยาก (สุนารี เตชะโชควิวัฒน์. 2527 : 9 ; อ้างอิงมาจาก ทศนีย์ สาชาโนน. 2519 : 57-62)

เสนอ อินทรสุขศรี (อรพินทร์ ชูชม และ อัจฉรา สุขารมณ์. 2532 : 17 ; อ้างอิงมาจาก เสนอ อินทรสุขศรี. 2511 : 47) กล่าวถึงหลักในการอบรมเลี้ยงดูไว้ตอนหนึ่งว่า การเคี่ยวเข็ญให้เด็กทำในสิ่งต่าง ๆ อยู่ตลอดเวลา จะทำให้เด็กกระวนกระวาย ตื่นเต้นอยู่เสมอ ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ส่วนการปล่อยให้เด็กทำสิ่งต่าง ๆ ได้ตามอำเภอใจโดยไม่สนใจว่าจะสมควรหรือไม่ จะทำให้เด็กขาดเหตุผลที่ดีทางจิตใจ ไม่แน่ใจว่าทำถูกหรือทำผิด ในที่สุดเด็กจะมีอารมณ์ฉุนเฉียว โกรธง่าย ส่วนการดูแลเอาใจใส่เด็กจนเกินไป จะทำให้เด็กขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ปรับตัวในสังคมลำบาก

ในที่นี้จะได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู 4 แบบซึ่งใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แบบประชาธิปไตย แบบให้ความคุ้มครอง แบบใช้อำนาจควบคุม และแบบปล่อยปละละเลยกับบุคลิกภาพและการปรับตัวของวัยรุ่น

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย เป็นลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาให้ความรัก ความอบอุ่น ปฏิบัติต่อเด็กด้วยความยุติธรรม ไม่ตามใจหรือเข้มงวดจนเกินไป ส่งเสริมให้เด็กมีอิสระในการคิด ตัดสินใจและแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตนเอง มีเหตุผล ให้ความร่วมมือกับเด็กตามโอกาสที่เหมาะสม

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก (2520 : 28-34) กล่าวถึงการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยว่า เป็นลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูแบบรักมาก ควบคุมค่อนข้างน้อย ให้เหตุผลในการฝึกลักษณะนิสัย ให้การชมเชยมากกว่าการลงโทษ ซึ่งต่างจากการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจเกินไป การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จะทำให้เด็กมีความเป็นตัวของตัวเอง ให้ความร่วมมือกับผู้ใหญ่ มีความอดทนในการทำงาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีลักษณะมุ่งมั่น และ มีเหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับสูง

วรารักษ์ รักวิชัย (2529 : 9-11) ได้กล่าวถึงผลของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยไว้ว่า ถ้าบิดามารดาสร้างบรรยากาศภายในบ้านให้ความสัมพันธ์เป็นไปด้วยความรัก ความอบอุ่น และเป็นประชาธิปไตย บุตรจะมีลักษณะเป็นคนเปิดเผย เป็นตัวของตัวเอง มีเหตุมีผล มีความ

รับผิดชอบ เชื่อมั่นในตนเอง ร่าเริงแจ่มใส มองโลกในแง่ดี ให้ความร่วมมือกับผู้อื่นได้ดี มีความมั่นคงทางอารมณ์ มีความเข้าใจตนเอง รู้สึกว่าตนเองมีคุณค่า เคารพสิทธิของตนเองและผู้อื่น ซึ่งลักษณะเหล่านี้จะทำให้เด็กสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมที่วุ่นวายและมีปัญหาได้อย่างมีความสุข

เซียร์และคนอื่น ๆ (Hurlock. 1974 : 94 ; citing Sears, Maccoby and Levin. 1957) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะทำให้เด็กไม่พึ่งพาผู้อื่นทั้งในด้านความคิดและการแสดงออก มีความเชื่อมั่นในตนเอง ซึ่งจะทำให้เด็กมีบุคลิกภาพและการปรับตัวทางสังคมที่ดี เช่นเดียวกับแมคโคบีและมาร์ติน (Morrison. 1990 : 343 ; citing Maccoby and Martin. 1983) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาดังกฎเกณฑ์ให้เด็กปฏิบัติตาม แต่สนับสนุนให้เด็กแสดงความคิดเห็นและอธิบายเหตุผลในการให้เด็กปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติสิ่งใด ซึ่งเป็นลักษณะการอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการกึ่งประชาธิปไตยหรือใช้อำนาจอย่างมีเหตุผล (Authoritative Parenting) จะทำให้เด็กมีลักษณะไม่พึ่งพาผู้อื่น เชื่อมั่นในตนเอง ควบคุมตนเองได้ เป็นมิตร และให้ความร่วมมือกับผู้อื่น

เฟาและเบลกิน (Faw and Belkin. 1989 : 385) กล่าวว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จะมีลักษณะคล่องแคล่ว เป็นอิสระ ไม่พึ่งพาผู้อื่น และมีความคิดสร้างสรรค์ สรุปได้ว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยจะมีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความมั่นคงทางอารมณ์ เข้าใจตนเอง รู้สึกตนเองมีคุณค่า มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ซึ่งเป็นลักษณะบุคลิกภาพและการปรับตัวที่ดี

การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง

การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาแสดงความรักและห่วงใยเด็กจนเกินไป ให้ความช่วยเหลือจนเกินความจำเป็น คอยปกป้องดูแลไม่ให้บุตรได้รับความลำบากหรืออันตราย มักจะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเด็กในทุกเรื่อง ทำให้เด็กรู้สึกว่าไม่มีอิสระที่จะทำอะไรด้วยตนเอง

อรัย ชื่นมณูย์ (นงนุช โรจนเลิศ. 2533 : 49 ; อ้างอิงมาจาก อรัย ชื่นมณูย์. 2518 : 45) ให้ข้อคิดว่า การให้ความรักความคุ้มครองมากเกินไป ซึ่งแสดงออกโดยการกระทำ 2 ลักษณะคือ บังคับ ก้าวท้าวเรื่องของเด็กมากเกินไป และตามใจเกินไป หรือผสมกันทั้ง 2 แบบ ทำให้เด็กขาดความเชื่อถือตนเอง ไม่อาจแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้เมื่อต้องเผชิญกับเหตุการณ์ต่าง ๆ โดยลำพัง เพราะไม่มีโอกาสฝึกการคิดและวิจารณ์ญาณในการตัดสินใจด้วยตนเอง เช่นเดียวกับ ละม้ายมาศ ศรีทนต์ และ จรรยา สุวรรณทัต (นงนุช โรจนเลิศ. 2533 : 49 ; อ้างอิงมา

จาก ละม้ายมาศ สรทัต และ จรรยา สุวรรณทัต. 2510 : 98) กล่าวไว้ว่า เด็กที่บิดามารดาให้ความคุ้มครองมากเกินไปจะทำให้ขาดความเชื่อมั่นในตนเอง คอยหวังแต่จะพึ่งพาผู้อื่น ทำให้กลายเป็นคนที่ขาดความกล้าที่จะเผชิญต่ออุปสรรคหรือความยากลำบากในอนาคต

วราภรณ์ รักวิจัย (2529 : 14) ได้กล่าวถึงผลของการอบรมเลี้ยงดูแบบรักถนอมมากเกินไป หรือให้ความคุ้มครองว่า จะทำให้เด็กมีลักษณะเอาแต่ใจตนเอง ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และความเชื่อมั่นในตนเอง ต้องคอยพึ่งพาผู้อื่นอยู่เสมอ ไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาด้วยตนเอง ปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ยาก เด็กมีแนวโน้มสุขภาพจิตเสีย และมีอาการทางประสาท

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1974 : 224) กล่าวถึงลักษณะบุคคลที่มีความวิตกกังวลเนื่องจากขาดความอบอุ่น ว่าเหว หรือรู้สึกไม่มั่นคงทางจิตใจว่า มีแนวโน้มเกิดจากการได้รับความรักแบบปกป้องมากเกินไป จนขาดความสามารถในการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ถูกปฏิเสธหรือไม่ได้รับการยอมรับจากบุคคลที่เขารู้สึกว่ามีความสำคัญต่อชีวิตของเขา หรือการที่บิดามารดาตั้งความหวังในตัวบุตรไว้สูงเกินความเป็นจริง เมื่อเขาทำไม่ได้จะรู้สึกผิดหวังและขาดความเชื่อมั่นในตนเอง

เฟาและเบลกิน (Faw and Belkin. 1989 : 387) กล่าวถึงการที่บิดามารดาควบคุมเด็กว่า ถ้าเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความอบอุ่นแต่ควบคุมอย่างเข้มงวด ซึ่งเป็นลักษณะของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง เด็กจะมีลักษณะพึ่งพาผู้อื่นสูง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และเป็นมิตรน้อยกว่าเด็กอื่น

สรุปได้ว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง จะขาดความเชื่อมั่นในตนเอง ขาดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีลักษณะพึ่งพาผู้อื่นสูง ซึ่งเป็นลักษณะของบุคลิกภาพและการปรับตัวที่ไม่ดี

การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม

✽ การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาควบคุมทั้งพฤติกรรม ความคิด ทัศนคติ และความรู้สึกของเด็ก โดยบิดามารดาจะออกคำสั่งหรือตั้งกฎเกณฑ์ให้ปฏิบัติตามเสมอ ถ้าไม่ปฏิบัติตามจะถูกลงโทษ

บอมรินด์ (Papalia and Olds. 1993 : 354 ; citing Baumrind. 1971, Baumrind and Black. 1967) กล่าวว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมมีแนวโน้มที่จะหงุดหงิด ขดขุ่น และไม่วางใจผู้อื่น

บล็อกและเอ็มเมอร์ริช (Sroufe, Cooper and DeHart. 1992 : 458-459 ; citing Block. 1971, Emmerich. 1977) กล่าวว่า การควบคุมหรือให้อิสระของบิดามารดาจะมีความเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมของบุตร โดยเฉพาะการขู่เข็ญและควบคุมจะมีผลยับยั้งพฤติกรรมในเด็ก เด็กจะเป็นคนสุภาพและเชื่อฟังบิดามารดาซึ่งดูเหมือนจะเป็นลักษณะที่ดี แต่เด็กจะมีลักษณะขี้อาย ประหม่า และพึ่งพาผู้อื่น

แมคโคบีและมาร์ติน (Morrison. 1990 : 343 ; citing Maccoby and Martin. 1983) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการหรือใช้อำนาจควบคุม จะทำให้เด็กขาดความคล่องแคล่ว มีแนวโน้มที่จะถอยหนี มีพัฒนาการทางจริยธรรมต่ำ และพบว่า มีความสามารถทางสติปัญญาค่ำในเด็กชาย

เฟาและเบลกิน (Faw and Belkin. 1989 : 387) กล่าวถึงการที่บิดามารดาควบคุมเด็กว่า ถ้าเด็กได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปฏิเสธและควบคุม เด็กจะมีลักษณะขาดความเชื่อมั่น ลงโทษตนเอง และหนีห่างจากสังคม

สรุปได้ว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมจะมีลักษณะขาดความเชื่อมั่น ขี้อาย ประหม่า หงุดหงิด ถอยหนี และไม่ไว้วางใจผู้อื่น ซึ่งเป็นลักษณะของบุคลิกภาพและการปรับตัวที่ไม่ดี

การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย

การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย หมายถึง การอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาไม่สนใจ ไม่เอาใจใส่ ไม่ให้ความช่วยเหลือบุตรเมื่อจำเป็น วิจารณ์ คำหยาบ และลงโทษอย่างรุนแรงเมื่อเด็กทำผิด

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และ เพ็ญแข ประจักษ์ปัจจนิก (2520 : 27) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยซึ่งเป็นการอบรมเลี้ยงดูแบบรักน้อยและควบคุมน้อย ทำให้เด็กมีพฤติกรรมที่เป็นปัญหามากมาย และเป็นลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่พบมากในชาวอาชญากร ซึ่งเป็นเด็กที่ไม่สามารถควบคุมความประพฤติของตนเองได้ เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จะมีลักษณะรับผิดชอบต่ำ ขาดความมีระเบียบแบบแผน มีลักษณะมุ่งอนาคต และมีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ

เบคเกอร์ (Sroufe, Cooper and DeHart. 1992 : 459 ; citing Becker. 1964) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยจะมีผลต่อเด็ก 2 ด้านด้วยกัน ประการหนึ่ง เด็กจะเป็นคนเปิดเผย เข้าสังคมได้ดี แต่อีกประการหนึ่ง จะทำให้เด็กไม่เชื่อฟัง คือและโมโหง่าย

บอมรินด์ (Papalia and Olds. 1993 : 354 ; citing Baumrind. 1971, Baumrind and Black. 1967) กล่าวว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมีแนวโน้มที่จะไม่บรรลุนิติภาวะและควบคุมตนเองได้น้อย

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1974 : 94) กล่าวว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย จะรู้สึกไม่ปลอดภัยและสับสน ไม่สามารถเผชิญปัญหา ความรู้สึกไม่ปลอดภัย จะนำไปสู่ความกลัว ความวิตกกังวล นอกจากนี้ เจอร์ซิลด์ (Hurlock. 1974 : 94 ; citing Joursild. 1969) กล่าวว่า เด็กจะมีลักษณะเห็นแก่ตัว ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ขาดความกรุณาต่อผู้อื่น ไม่เรียนรู้ที่จะคล้อยตามผู้อื่น แต่จะต้องการให้ผู้อื่นคล้อยตามตน ซึ่งเป็นลักษณะของบุคลิกภาพและการปรับตัวที่ไม่ดี

สรุปได้ว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยจะมีลักษณะควบคุมตนเองได้น้อย มีความรับผิดชอบต่ำ ขาดความมีระเบียบแบบแผน เห็นแก่ตัว ยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง ขาดความกรุณาต่อผู้อื่น มีลักษณะมุ่งอนาคตต่ำและมีเหตุผลเชิงจริยธรรมต่ำ ซึ่งเป็นลักษณะของบุคลิกภาพและการปรับตัวที่ไม่ดี

จากเอกสารที่กล่าวมาพอจะกล่าวได้ว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จะมี บุคลิกภาพด้านการปรับตัวดีกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม เฟาและเบลกิน (Faw and Belkin. 1989 : 385-386) กล่าวว่า บิดามารดาที่อบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยก็ไม่ได้สร้างลักษณะที่พึงประสงค์ในเด็กเสมอไป ถ้าบิดามารดาใช้การควบคุมที่สม่ำเสมอ เด็กมีแนวโน้มที่จะมีลักษณะมีความรับผิดชอบ เชื่อมั่นในตนเอง และมีลักษณะมุ่งอนาคต แต่ถ้าบิดามารดาขาดการควบคุมหรือใช้การควบคุมที่ไม่สม่ำเสมอ เด็กมีแนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมที่ขาดทิศทาง หรือมีปัญหาในพฤติกรรม แต่ปัญหาพฤติกรรมจากการขาดการควบคุมของบิดามารดา จะน้อยกว่าการที่บิดามารดาแสดงออกถึงการเป็นปฏิปักษ์กับบุตร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและบุคลิกภาพการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น

ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูกับการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ ดังนี้

วินิจ เกตุขำ (2515) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบ ได้แก่ แบบให้ความรักแบบลงโทษ และแบบเรียกร้องเอาจากเด็ก วัดการอบรมเลี้ยงดูโดยให้นักเรียนเป็นผู้รายงานวิธี

อบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ผลการศึกษาพบว่า การอบรมเลี้ยงดูทั้ง 3 แบบ ไม่มีความสัมพันธ์กับความวิตกกังวล

วิกรม กมลสุโกศล (2518) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความวิตกกังวลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบคือ แบบทอดทิ้ง แบบประชาธิปไตย และแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป วัดการอบรมเลี้ยงดูโดยให้นักเรียนเป็นผู้รายงานวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งและแบบให้ความคุ้มครองจนเกินไป มีความวิตกกังวลสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สมาน กำเนิด (2520) เปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่มีผลต่อการปรับตัวของเด็ก กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 วัดการอบรมเลี้ยงดูโดยให้นักเรียนรายงานวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบคือ แบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย ผลพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยปรับตัวดีกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและแบบเข้มงวดกวดขันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและแบบเข้มงวดกวดขันปรับตัวไม่แตกต่างกัน

พวงสร้อย วรกุล (2522) เปรียบเทียบสภาพปัญหาในการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในด้านการปรับตัวกับบรรยากาศด้านการเรียนการสอน เพื่อน สภาพภายในครอบครัว และกับครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 วัดการอบรมเลี้ยงดูโดยให้นักเรียนเป็นผู้รายงานวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบคือ แบบปล่อยปละละเลย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบประชาธิปไตย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีการปรับตัวแต่ละด้านและการปรับตัวโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยและแบบเข้มงวดกวดขัน มีปัญหาในการปรับตัวโดยรวมและทุก ๆ ด้านมากกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย

รัตนา ชัยทิพย์ (2522) เปรียบเทียบการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน วัดการอบรมเลี้ยงดูโดยให้นักเรียนเป็นผู้รายงานวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 2 แบบ คือ แบบฝึกให้พึ่งตนเอง และแบบช่วยยั้งการพึ่งตนเอง ผลพบว่า การอบรมเลี้ยงดูสัมพันธ์กับการปรับตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบฝึกให้พึ่งตนเองปรับตัวดีกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบช่วยยั้งการพึ่งตนเอง

ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก (2524) ศึกษาความสัมพันธ์ภายในครอบครัวกับสุขภาพจิตและจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น โดยจุดมุ่งหมายประการหนึ่งคือ ศึกษาลักษณะความสัมพันธ์ภายในครอบครัวของผู้ที่มีระดับสุขภาพจิตที่แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 3 วัดการอบรมเลี้ยงดูโดยให้นักเรียนเป็นผู้รายงานวิธีอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 2 แบบคือ แบบรักสนับสนุน และแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ ผลพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักสนับสนุนและการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์สัมพันธ์กับการมีสุขภาพจิตที่ดีในวัยรุ่น ($r = .19$ และ $.30$ ตามลำดับ)

นิภาพรรณ โสมนะพันธุ์ (2525) เปรียบเทียบบุคลิกภาพ 7 ด้านของบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน บุคลิกภาพ 7 ด้าน ได้แก่ ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความสัมพันธ์ในสังคม ความมั่นคงในอารมณ์ การทำตามผู้อื่น การปรับตัวให้เข้ากับความเป็นจริง อารมณ์ และการเป็นผู้นำ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 วัดการอบรมเลี้ยงดูโดยให้นักเรียนเป็นผู้รายงานวิธีอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบ คือ แบบให้ความรัก แบบลงโทษ และแบบเรียกร้องเอามาจากเด็ก ผลพบว่า บุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันมีบุคลิกภาพแตกต่างกันทุกด้าน โดยบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักมีปัญหาในบุคลิกภาพด้านต่าง ๆ น้อยกว่าบุตรที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบลงโทษ

สุนารี เตชะโชควิวัฒน์ (2527) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับความภาคภูมิใจในตนเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 วัดการอบรมเลี้ยงดูโดยให้นักเรียนรายงานวิธีอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 2 แบบคือการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล และการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อารมณ์ ผลการศึกษาพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมีความภาคภูมิใจในตนเองสูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อารมณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ประวิทย์ หลักบุญ (2528) ศึกษาอิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อการใช้กลไกป้องกันตน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 วัดการอบรมเลี้ยงดูโดยให้นักเรียนเป็นผู้รายงานวิธีอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออกเป็น 3 แบบ คือ แบบเข้มงวดกวดขัน แบบประชาธิปไตย และแบบปล่อยปละละเลย ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกัน มีการใช้กลไกป้องกันตนเองแบบด้อยหนึ่ไม่แตกต่างกัน

อรพินทร์ ชุขม และอัจฉรา สุขารมณ์ (2532) ศึกษาการอบรมเลี้ยงดูที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วัดการอบรมเลี้ยงดูโดยให้นักเรียนเป็นผู้รายงานวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูออก

เป็น 3 แบบ คือ แบบรักสนับสนุน แบบใช้เหตุผล และแบบควบคุม ผลการศึกษาพบว่า การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของนักเรียนวัยรุ่นแบบรักสนับสนุนและแบบใช้เหตุผล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น ($r = .421$ และ $.390$ ตามลำดับ)

แลนดิส (ออร์พินทร์ ชูชม และ อัจฉรา สุขารมณ์. 2532 : 17-18 ; อ้างอิงมาจาก Landis. 1954 : 105-106) ได้ศึกษาการปรับตัวของวัยรุ่นซึ่งมาจากครอบครัวที่บิดามารดาปกครองแบบประชาธิปไตย และแบบเข้มงวด โดยส่งแบบสอบถามกับเด็กชั้นสูงสุดของโรงเรียนมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นนักเรียนชายจำนวน 1,900 คน นักเรียนหญิง 2,410 คน พบว่า เด็กที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาปกครองแบบประชาธิปไตย ปรับตัวได้ดีกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวที่บิดามารดาปกครองแบบเข้มงวดหรือมีอำนาจเหนือบุตร เด็กที่ได้รับการปกครองแบบนี้จะมีความวิตกกังวล มีความเครียดทางจิตใจ เพราะต้องคอยหวาดระแวงว่าจะปฏิบัติตามไม่ได้ อันเป็นลักษณะหนึ่งที่ทำให้เกิดการปรับตัวที่ไม่ดี

ฮัสซันและอีนายาตุลลา (Hassan and Enayatullah. 1977) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับความวิตกกังวลของวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนเกรด 10 และ 11 ให้นักเรียนตอบแบบวัดความวิตกกังวล และเลือกนักเรียนที่มีความวิตกกังวลสูง 40 คน และความวิตกกังวลต่ำ 40 คน แล้วให้บิดามารดาของเด็กเหล่านั้นตอบแบบวัดทัศนคติต่อการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและความวิตกกังวล ผลพบว่า บิดาของนักเรียนกลุ่มที่มีความวิตกกังวลสูง มีความวิตกกังวลและเข้มงวดกวดขันมากกว่าบิดาของนักเรียนที่มีความวิตกกังวลต่ำหรือมารดาของนักเรียนที่มีความวิตกกังวลสูง

ดี-แมนและไวน์สไตน์ (de-Man and Weinstein. 1981) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับอาการทางประสาทในผู้ใหญ่ตอนต้น กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 20-30 ปี โดยแบ่งเป็นกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้อิสระ กลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม และกลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้งสองแบบ ผลพบว่า กลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้อิสระมีแนวโน้มที่จะมีอาการทางประสาทน้อยกว่ากลุ่มที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูทั้งสองแบบ

ดี-แมน (de-Man. 1989) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้ต่อการควบคุมของบิดามารดากับการปรับตัวของผู้ใหญ่ตอนต้น กลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิต ผลพบว่า การปรับตัวที่ไม่ดีเกี่ยวข้องกับการที่บิดามารดาใช้การควบคุมมาก

จากงานวิจัยที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า มีการนิยามการอบรมเลี้ยงดูออกเป็นแบบต่าง ๆ กัน เช่น แบบให้ความรัก แบบลงโทษ แบบเรียกร้องเอาจากเด็ก แบบเข้มงวดกวดขัน แบบปล่อยปละละเลย แบบประชาธิปไตย แบบฝึกให้พึ่งตนเอง แบบยับยั้งการพึ่งตนเอง และแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ ซึ่งจากผลวิจัยพบว่า การอบรมเลี้ยงดูมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพและการปรับตัวของ

บุตรวัยรุ่น โดยวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรัก แบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ แบบฝึกให้พึ่งตนเอง หรือแบบประชาธิปไตย มีการปรับตัวดีหรือมีปัญหาในบุคลิกภาพน้อยกว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่น นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า งานวิจัยเกือบทั้งหมดวัดตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูโดยให้บุตรเป็นผู้รายงานวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแทบทั้งสิ้น

ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น

ปัญหาในการเลี้ยงดูบุตร เป็นกระบวนการทางจิตวิทยาที่ยุ่งยากสลับซับซ้อน ซึ่งบิดามารดา บางคนไม่สามารถทำความเข้าใจได้ แพทย์หญิงจันทร์นิวัตร เกษมสันต์ (2531 : 45-53) ได้กล่าวถึงปัญหาในการพัฒนาสุขภาพและพัฒนาการของเด็กไทยว่า ปัจจุบันแม้ว่าสถาบันครอบครัวได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาเด็กและเยาวชนด้านอนามัยแม่และเด็กและโภชนาการมากขึ้น แต่ในการพัฒนาด้านจิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา สถาบันครอบครัวยังไม่ได้มีบทบาทที่ถูกต้องในการเลี้ยงดูเด็ก และความเข้าใจถึงจิตวิทยาของเด็ก บิดามารดาทุกคนต่างก็รักและพยายามทำสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับบุตร แต่สิ่งที่บิดามารดาคิดว่าดีที่สุดแล้วนั้น อาจจะเป็นสิ่งที่เลวร้ายสำหรับบุตรก็ได้ เฮิร์ลล็อก (Hurlock. 1974 : 95-96) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาบุคลิกภาพไว้ตอนหนึ่งว่า สิ่งที่บิดามารดาหรือผู้ที่เลี้ยงดูพูดหรือแสดงออกต่อเด็ก จะทำให้เด็กรับรู้ถึงการได้รับการยอมรับหรือไม่ยอมรับ ความเป็นเพื่อนหรือความเป็นศัตรู ความสนใจหรือไม่สนใจ หรือทัศนคติอื่น ๆ ของบิดามารดา และด้วยความรู้และประสบการณ์ที่มีจำกัด เด็กอาจจะแปลความหมายสิ่งที่เขารับรู้ผิดไป ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อความคิดเกี่ยวกับตนเอง ถ้าเด็กรับรู้ว่าคุณเป็นที่ยอมรับและได้รับการยอมรับ เขาก็จะมีความรู้สึกต่อตนเองในทางที่ดี แต่ถ้าเขารู้สึกว่าบิดามารดาไม่ให้ความรักหรือการยอมรับเขา ก็จะมีผลทำลายความรู้สึกที่มีต่อตนเอง ซึ่งจะนำไปสู่บุคลิกภาพการปรับตัวที่ผิดปกติได้

มีหลักฐานทางการวิจัยและเชิงทฤษฎีที่แสดงว่า บิดามารดากับบุตรอาจมีความไม่สอดคล้องกันในการรับรู้ เช่น ในปีค.ศ. 1982 ครอนและแวกเกนสแพค (Draughn and Waggenpack. 1986 : 197-213) ได้เปรียบเทียบการเลี้ยงดูของบิดาตามการรับรู้ของบิดากับการรับรู้ของบุตรสาววัยรุ่น ซึ่งเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัยทางภาคใต้ของอเมริกา โดยแบ่งการเลี้ยงดูออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการบำรุงเลี้ยงดู ด้านการให้คำชมเชย ด้านการส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง ด้านการให้การยอมรับ และด้านการให้ความเป็นเพื่อน พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ต่อการเลี้ยงดูของบิดาสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ของบุตรสาวทั้งโดยรวมและรายด้าน และในปี พ.ศ.

2532 โกสุม เศรษฐาวงศ์ ได้เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ในครอบครัวและการปฏิบัติเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรระหว่างบิดามารดากับผู้ปวยวัยรุ่น โรงพยาบาลจิตเวช พบว่า เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ ฐานะเศรษฐกิจของบิดามารดา ค่าเฉลี่ยการรับรู้การปฏิบัติเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรด้านส่งเสริมพัฒนาการระหว่างบิดามารดากับผู้ปวยวัยรุ่นแตกต่างกัน และเมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ ฐานะเศรษฐกิจ สถานภาพสมรส ลักษณะโครงสร้างครอบครัวของบิดามารดา พบว่า ค่าเฉลี่ยการรับรู้การปฏิบัติเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรด้านส่งเสริมสุขภาพจิตระหว่างบิดามารดากับผู้ปวยวัยรุ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (โกสุม เศรษฐาวงศ์. 2532)

ดังนั้น ถ้าบิดามารดาและบุตรมีการรับรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูที่ไม่สอดคล้องกัน การวัดตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูจากการรายงานของบิดามารดาและการรายงานของบุตรอาจจะให้ผลสรุปซึ่งแตกต่างกันได้ เช่น บิดามารดาอาจรับรู้ว่าการอบรมเลี้ยงดูของตนเป็นการปฏิบัติในลักษณะประชาธิปไตย แต่บุตรอาจรับรู้การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาว่าเป็นการปฏิบัติแบบเข้มงวดกวดขัน/ และเมื่อนำผลการวัดนี้ไปสัมพันธ์กับบุคลิกภาพและการปรับตัวของบุตร ก็อาจจะให้ผลที่ต่างกันไปด้วย

ดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้นในหัวข้องานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดูและบุคลิกภาพ การปรับตัวของบุตรวัยรุ่น (หน้า 42-46) ว่ามีงานวิจัยมากมายที่แสดงให้เห็นว่า การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดามีผลต่อบุคลิกภาพและการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวชี้แนะถึงความสำคัญของวิธีการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาว่าบิดามารดาควรใช้วิธีการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสม เช่น วิกรม กมลสุโกศล (2518 : 108) เสนอแนะว่า บิดามารดาควรจะอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบประชาธิปไตย ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจณปัจจนิก (2524 : 197-198) เสนอแนะว่าการส่งเสริมสุขภาพจิตที่ดีแก่บุตรนั้นบิดามารดาควรใช้วิธีอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลมากกว่าอารมณ์ และแบบรักสนับสนุน เช่นเดียวกับ สุনারี เตชะโชควิวัฒน์ (2527 : 72) ที่เสนอแนะไว้ว่า ผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับเด็กควรคำนึงถึงวิธีการต่าง ๆ ที่จะปฏิบัติต่อเด็กเพื่อปลูกฝังลักษณะที่ดีและส่งเสริมความภาคภูมิใจในตนเองของเด็ก เป็นต้น

อย่างไรก็ดี ข้อเสนอแนะดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในทางปฏิบัติ ถ้าบิดามารดาและบุตรมีการรับรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูที่สอดคล้องกัน เช่น จากผลการวิจัย พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมจะทำให้บุตรมีความวิตกกังวลสูงกว่าเมื่อเลี้ยงดูบุตรด้วยการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย จึงเสนอแนะให้บิดามารดาเลี้ยงดูบุตรแบบประชาธิปไตย ดังนั้น ถ้าบุตรรับรู้ว่าบิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม และบิดามารดาที่รับรู้ว่าคุณใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมเช่นเดียวกัน ข้อเสนอแนะดังกล่าวย่อมเป็นประโยชน์กับบิดามารดาที่รับรู้

หรือยอมรับว่าตนเองใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมเท่านั้น เพราะเมื่อรู้ตัวก็ย่อมจะหาวิธีปรับตัวให้เหมาะสมได้ แต่สำหรับบิดามารดาที่รับรู้ไม่สอดคล้องกับบุตร เช่น รับรู้หรือคิดว่าตนใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยซึ่งอาจจะเนื่องจากพื้นฐานความคิด ความรู้ ค่านิยม และบุคลิกภาพ ฯลฯ ในขณะที่บุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม กรณีนี้ก็จะชกต่อยต่อการปรับเปลี่ยน

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาชี้ให้เห็นว่า การศึกษารูปแบบการอบรมเลี้ยงดู โดยวัดจากบิดามารดาจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการที่จะนำผลการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูกับบุคลิกภาพการปรับตัวของบุตร โดยเฉพาะในวัยรุ่น ไปประยุกต์ใช้เพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติของบิดามารดา แม้ในทางปฏิบัติการวัดตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดาจะกระทำได้ยากกว่า แต่ก็น่าจะมีงานวิจัยจำนวนหนึ่งที่ศึกษาการอบรมเลี้ยงดูโดยวัดจากบิดามารดา และเปรียบเทียบกับที่วัดจากบุตร เพื่อพิจารณาว่าผลสอดคล้องกันหรือไม่ มีเงื่อนไขใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องและไม่สอดคล้องนั้น

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น เท่าที่ผู้วิจัยได้ค้นคว้ามา ยังไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง แต่มีงานวิจัย 2 เรื่องที่ศึกษาในลักษณะใกล้เคียงกัน ดังนี้

โกสุม เศรษฐาวงศ์ (2532) ได้เปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและการปฏิบัติเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรระหว่างบิดามารดากับผู้ป่วยวัยรุ่นในโรงพยาบาลจิตเวช กลุ่มตัวอย่างคือ ผู้ป่วยวัยรุ่นที่เข้ามารับการตรวจรักษาในโรงพยาบาลจิตเวช จำนวน 170 คน และบิดาหรือมารดาของผู้ป่วยวัยรุ่น ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 170 คน รวมเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 340 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสัมภาษณ์ โดยสัมภาษณ์ผู้ป่วยวัยรุ่นและบิดาหรือมารดาของผู้ป่วยวัยรุ่นเหล่านั้น ผลพบว่า

คะแนนเฉลี่ยการรับรู้เรื่องความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ระหว่างบิดามารดากับผู้ป่วยวัยรุ่นเมื่อจำแนกตามอายุ ระดับการศึกษาของบิดามารดา จำนวนบุตรในครอบครัว ที่ต่างกัน ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามอาชีพ ฐานะเศรษฐกิจ สถานภาพการสมรส ของบิดามารดา และโครงสร้างของครอบครัว พบว่าในกลุ่มบิดามารดาที่ไม่ได้ประกอบอาชีพ กลุ่มบิดามารดาที่ฐานะเศรษฐกิจพอกินพอใช้ กลุ่มบิดามารดาที่แต่งงานแล้วแยกกันอยู่/หย่า หม้าย กลุ่มบิดามารดาที่

ลักษณะโครงสร้างของครอบครัวเป็นครอบครัวขยาย มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวแตกต่างจากบุตรวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยบิดามารดามีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ของบุตร

คะแนนเฉลี่ยการรับรู้การปฏิบัติเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรด้านส่งเสริมพัฒนาการ ระหว่างบิดามารดากับผู้ปววัยรุ่น เมื่อจำแนกตามอายุ สถานภาพการสมรส ของบิดามารดา จำนวนบุตรในครอบครัว และโครงสร้างของครอบครัวที่ต่างกัน ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ และฐานะเศรษฐกิจของบิดามารดาที่ต่างกัน พบว่า คะแนนเฉลี่ยการรับรู้การปฏิบัติเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรด้านส่งเสริมพัฒนาการระหว่างบิดามารดากับผู้ปววัยรุ่นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยในกลุ่มบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษา กลุ่มบิดามารดาที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว รับราชการ กลุ่มบิดามารดาที่ฐานะเศรษฐกิจพอกินพอใช้ และเหลือออม มีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ของบุตร

คะแนนเฉลี่ยการรับรู้การปฏิบัติเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรด้านส่งเสริมสุขภาพจิต ระหว่างบิดามารดากับผู้ปววัยรุ่น เมื่อจำแนกตามอายุของบิดามารดา จำนวนบุตรในครอบครัวที่ต่างกัน ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อจำแนกตามระดับการศึกษา อาชีพ ฐานะเศรษฐกิจ สถานภาพสมรสของบิดามารดาและโครงสร้างของครอบครัวที่ต่างกัน พบว่าในกลุ่มบิดามารดาที่มีระดับการศึกษาสูงกว่ามัธยมศึกษา กลุ่มบิดามารดาที่มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว กลุ่มบิดามารดาที่ฐานะเศรษฐกิจพอกินพอใช้ และเหลือออม กลุ่มบิดามารดาที่สถานภาพสมรสแต่งงานใหม่ ภายหลังการหย่าหรือหย่าร้าง กลุ่มบิดามารดาที่ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว ที่บุตรอาศัยอยู่กับบิดาเลี้ยงหรือมารดาเลี้ยง พบว่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้การปฏิบัติเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรด้านส่งเสริมสุขภาพจิตแตกต่างจากคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ของบุตรวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ของบิดามารดาสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ของบุตร ส่วนในกลุ่มบิดามารดาที่มีฐานะเศรษฐกิจพอกินพอใช้ มีความแตกต่างในคะแนนการรับรู้เช่นเดียวกัน โดยบิดามารดามีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ของบุตร

1) ✓ ครอนและแวกเกนสเปค (Draughn and Waggenpack. 1986 : 197-213) ได้เปรียบเทียบการเลี้ยงดูของบิดาตามการรับรู้ของบิดากับการรับรู้ของบุตรสาววัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหญิงของมหาวิทยาลัยในภาคใต้ของสหรัฐอเมริกา ในปี ค.ศ.1982 มีอายุระหว่าง 18-23 ปี กับบิดาของนักศึกษาเหล่านั้น จำนวนรวมทั้งหมด 276 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า โดยแบ่งเป็น 2 ชุด ชุดหนึ่งสำหรับให้บิดาประเมินตนเองเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตรสาว อีกชุดหนึ่งให้บุตรสาวประเมินการเลี้ยงดูของบิดา โดยแบ่งการเลี้ยงดูออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการบำรุงเลี้ยงดู ด้านการให้คำชมเชย ด้านการส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเอง ด้านการ

ให้การยอมรับ และด้านการให้ความเป็นเพื่อน ผลพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ต่อการเลี้ยงดูของบิดาสูงกว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนการรับรู้ของบุตรสาว ทั้งโดยรวมและรายด้าน

เมื่อจำแนกตามฐานะทางสังคมของบิดาและสถานภาพสมรสของบิดาพบว่าคะแนนการรับรู้ต่อการเลี้ยงดูของบิดากับคะแนนการรับรู้ของบุตรสาวไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อแบ่งตามระดับชั้นเรียนของบุตรสาว พบว่า คะแนนการรับรู้ต่อการเลี้ยงดูของบิดาแตกต่างกับคะแนนการรับรู้ของบุตรสาวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

งานวิจัยที่กล่าวมาแสดงให้เห็นถึงความไม่สอดคล้องระหว่างการรับรู้ของบิดามารดาและบุตรเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู และเชื่อมโยงไปยังตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความไม่สอดคล้องนั้น ได้แก่ ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว สถานภาพสมรสของบิดามารดา โครงสร้างของครอบครัว และระดับชั้นเรียนของบุตร ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำตัวแปรเหล่านี้มาศึกษา ส่วนตัวแปรอายุของบิดามารดา และจำนวนบุตรในครอบครัวซึ่งจากงานวิจัยพบว่าไม่เกี่ยวข้องกับความไม่สอดคล้องระหว่างการรับรู้ของบิดามารดาและบุตรเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู และตัวแปรเพศของบุตรซึ่งไม่ได้นำมาศึกษานั้น เนื่องจากไม่มีงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง ผู้วิจัยจึงนำตัวแปรอายุของบิดามารดาจำนวนบุตรในครอบครัวและเพศของบุตรมาศึกษาด้วย

สรุป

จากเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่ได้รวบรวมมาข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การอบรมเลี้ยงดูมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพและการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น และจากหลักฐานทางการวิจัยและเชิงทฤษฎีแสดงให้เห็นว่าบิดามารดากับบุตรอาจมีความไม่สอดคล้องกันในการรับรู้เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู ดังนั้น การวัดตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูจากการรายงานของบิดามารดากับการรายงานของบุตรอาจให้ผลสรุปซึ่งแตกต่างกันได้ ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาถึงความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่นและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องนั้น ซึ่งสรุปได้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ อายุของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา สถานภาพสมรส ของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว เพศของบุตร และระดับชั้นเรียนของบุตร นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสนใจที่จะศึกษาถึงความเกี่ยวข้องระหว่าง ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร และบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น รวมทั้งศึกษาถึงความเกี่ยวข้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น และความ

เกี่ยวข้องระหว่างกรอบมเลียงคูตามการรับรู้ของบุตร กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น โดยมีสมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้าดังนี้

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความสอดคล้องระหว่างกรอบมเลียงคูของบิดามารดากับการอบรมเลียงคูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น เกี่ยวข้องกับตัวแปรอายุของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว เพศของบุตร และระดับชั้นเรียนของบุตร
2. ความสอดคล้องระหว่างกรอบมเลียงคูของบิดามารดากับการอบรมเลียงคูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น
3. การอบรมเลียงคูของบิดามารดาสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น
4. การอบรมเลียงคูตามการรับรู้ของบุตร สัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น
5. ระดับความสัมพันธ์ระหว่างกรอบมเลียงคูของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น และระดับความสัมพันธ์ระหว่างกรอบมเลียงคูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น มีความแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แบ่งวิธีดำเนินการออกเป็นขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากการศึกษามีข้อจำกัดในการเก็บข้อมูล คือ เก็บข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และบิดามารดาของนักเรียนเหล่านั้น ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่มีความเชื่อถือได้ ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาในโรงเรียนที่สามารถให้ความร่วมมือได้ ซึ่งได้แก่ โรงเรียนนนทรีวิทยา

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. **บิดามารดา** ได้แก่ บิดาหรือมารดาของเด็กนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนนนทรีวิทยา ปีการศึกษา 2539 จำนวน 2,330 คน
2. **บุตรวัยรุ่น** ได้แก่ เด็กนักเรียนที่เป็นบุตรของบิดามารดาในข้อ 1. จำนวน 2,330 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

1. **บิดามารดา** ได้แก่ บิดาหรือมารดาของเด็กนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนนนทรีวิทยา ปีการศึกษา 2539 ซึ่งเป็นบิดาหรือมารดาที่สามารถอ่านออกเขียนได้ ผู้ให้กำเนิดและอาศัยอยู่บ้านเดียวกันกับบุตรวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 396 คน
2. **บุตรวัยรุ่น** ได้แก่ เด็กนักเรียนที่เป็นบุตรของบิดามารดาในข้อ 1. จำนวน 396 คน

วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างกำหนดตามขั้นตอน ดังนี้

1. เลือกกลุ่มตัวอย่างบุตรวัยรุ่น ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนนันทริวิทยา ปีการศึกษา 2539 จำนวน 396 คน โดยวิธีสุ่มตามระดับชั้น (Stratified Random Sampling)
2. เลือกกลุ่มตัวอย่างบิดามารดา โดยเลือกบิดาหรือมารดาของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในข้อ 1. จำนวน 396 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. แบบวัดที่ใช้วัดบุตรวัยรุ่น
2. แบบวัดที่ใช้วัดบิดามารดา

1. แบบวัดที่ใช้วัดบุตรวัยรุ่น

แบบวัดที่ใช้วัดบุตรวัยรุ่น แบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร

ตอนที่ 3 เป็นแบบวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น

แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้นเรียน ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามตัวแปรที่ศึกษา โดยศึกษาจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แบบสอบถามตอนที่ 2 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร

ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยปรับจากแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูที่สร้างขึ้นโดย ม.ร.ว.สมพร สุทัศนีย์ (2530) ซึ่งใช้ในการวิจัยเพื่อหาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียน โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในเขตกรุงเทพมหานคร แบบสอบถามนี้สร้างขึ้นตามแนวคิดของเชฟเฟอร์และเบคเกอร์ (Schaefer and Becker) โดยแบ่งการอบรมเลี้ยงดูเป็น 7 แบบ ซึ่งในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกมาเฉพาะ 4 แบบ ได้แก่

1. แบบประชาธิปไตย
2. แบบให้ความคุ้มครอง
3. แบบใช้อำนาจควบคุม
4. แบบปล่อยปละละเลย

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรมีลักษณะเป็นข้อความเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติของบิดามารดาต่อนักเรียน จำนวน 60 ข้อ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย 15 ข้อ แบบให้ความคุ้มครอง 15 ข้อ แบบใช้อำนาจควบคุม 15 ข้อ และแบบปล่อยปละละเลย 15 ข้อ การตอบคำถามเป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จาก “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” โดยให้ผู้ตอบพิจารณาว่าข้อความดังกล่าวตรงกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

วิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียน	ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่สุด	ค่อนข้างจะจริง	ไม่ค่อยจะจริง	ไม่จริงเลย
0 เมื่อมีปัญหาในครอบครัว พ่อแม่อนุญาตให้ฉันรับฟัง และช่วยแก้ปัญหา (ตัวอย่างการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย)				
00 พ่อแม่จะจัดเตรียมอาหารหรือสิ่งของให้ฉันตลอดเวลา (ตัวอย่างการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง)				
000 เมื่อพ่อแม่ต้องการให้ฉันกระทำการสิ่งใด ฉันต้องเชื่อฟังโดยปราศจากข้อโต้แย้งใด ๆ (ตัวอย่างการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม)				
0000 ไม่ว่าฉันต้องการสิ่งใด พ่อแม่จะไม่คอยหาให้ (ตัวอย่างการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย)				

เกณฑ์การให้คะแนน

- คำตอบ “ไม่จริงเลย” จะได้ 1 คะแนน
- คำตอบ “ไม่ค่อยจะจริง” จะได้ 2 คะแนน
- คำตอบ “ค่อนข้างจะจริง” จะได้ 3 คะแนน
- คำตอบ “จริงที่สุด” จะได้ 4 คะแนน

วิธีสร้าง

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอบรมเลี้ยงดู เพื่อแบ่งประเภทและกำหนดความหมายของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละประเภท
2. กำหนดความหมายของการอบรมเลี้ยงดูแต่ละประเภท ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบให้ความคุ้มครอง แบบใช้อำนาจควบคุม และแบบปล่อยปละละเลย
3. ศึกษาแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู ทั้ง 4 แบบ คือ แบบประชาธิปไตย แบบให้ความคุ้มครอง แบบใช้อำนาจควบคุม และแบบปล่อยปละละเลย ของสมพร สุทัศนีย์ (2530) ซึ่งประกอบด้วย ข้อคำถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย 16 ข้อ แบบให้ความคุ้มครอง 13 ข้อ แบบใช้อำนาจควบคุม 17 ข้อ และแบบปล่อยปละละเลย 14 ข้อ โดยปรับข้อความบางข้อให้เหมาะสมและตัดข้อคำถามของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยออก 1 ข้อ เนื่องจากตรงกับนิยามของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม
4. สร้างข้อคำถามเพิ่มเติมเพื่อให้ครอบคลุมนิยามที่กำหนดไว้ เป็นข้อคำถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย 6 ข้อ แบบให้ความคุ้มครอง 2 ข้อ แบบใช้อำนาจควบคุม 1 ข้อ และแบบปล่อยปละละเลย 5 ข้อ รวมเป็นข้อคำถามการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย 22 ข้อ แบบให้ความคุ้มครอง 15 ข้อ แบบใช้อำนาจควบคุม 18 ข้อ และแบบปล่อยปละละเลย 18 ข้อ ซึ่งรวมเป็นข้อคำถามทั้งสิ้น 73 ข้อ

คุณภาพของเครื่องมือ

1. ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านจิตวิทยา 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบว่าข้อคำถามแต่ละข้อมีลักษณะตรงกับนิยามที่กำหนดและครอบคลุมนิยามที่กำหนดไว้หรือไม่ แล้วนำผลการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ
2. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนชินโรสวิทยา ปีการศึกษา 2539 ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 43 คน นำผลที่ได้มาตรวจให้คะแนน
3. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ด้วยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมรายด้านกับคะแนนรวมเฉพาะข้อนั้น ๆ โดยใช้สูตรหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) โดยถือว่าคะแนนรวมเป็นคะแนนที่แทนโครงสร้างรวม ๆ ของสถานการณ์ที่ต้องการจะวัด ดังนั้น ข้อคำถามข้อที่มีค่าสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมต่ำ แสดงว่า ข้อคำถามนั้นไม่ได้วัดในสิ่งที่เป็นโครงสร้างของการกระทำนั้น คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าสหสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนรวมแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งการหา

ความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างในลักษณะนี้เป็นการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อไปในคราวเดียวกัน ได้ข้อคำถามการอบรมเลี้ยงดูจำนวน 60 ข้อ ประกอบด้วย

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย 15 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .4401 ถึง .7450

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง 15 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .2168 ถึง .5906

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม 15 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .2392 ถึง .6053

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย 15 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .2473 ถึง .6935

4. นำแบบสอบถามที่เลือกแล้วจากข้อ 3. มาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	มีค่าความเชื่อมั่น .8484
ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง	มีค่าความเชื่อมั่น .7143
ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม	มีค่าความเชื่อมั่น .7185
ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	มีค่าความเชื่อมั่น .8057

แบบสอบถามตอนที่ 3 แบบวัดคุณลักษณะด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น

ผู้วิจัยปรับจากแบบวัดคุณลักษณะด้านการปรับตัวที่ พงษ์สุดา รัตนมาสมงคล (2533) ใช้ในงานวิจัย ทศนคติของบิดาค่อพบาพการเป็นบิดาและความสัมพันธ์กับคุณลักษณะด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น ซึ่งเป็นแบบวัดคุณลักษณะด้านการปรับตัวที่ไกรสร ศรีไตรรัตน์ (2523) ชุตินา อุดตระกุล (2523) บุญสม มีทรัพย์ทอง (2523) พิพัฒน์ วงศ์เกษม (2523) ได้ดัดแปลงและสร้างขึ้นตามแนวแบบทดสอบ California Test of Personality (Intermediate Form) ซึ่งแบ่งการปรับตัวออกเป็น 2 ลักษณะคือ การปรับตัวเอง (จำนวน 90 ข้อ) และการปรับตัวทางสังคม (จำนวน 90 ข้อ) ลักษณะการปรับตัวเอง แบ่งออกเป็น 6 ด้าน คือ การเป็นตัวของตัวเอง (จำนวน 15 ข้อ) การมองเห็นคุณค่าของตนเอง (จำนวน 15 ข้อ) ความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง (จำนวน 15 ข้อ) ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (จำนวน 15 ข้อ) ความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะลอยหนี (จำนวน 15 ข้อ) ความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท (จำนวน 15 ข้อ) และลักษณะการปรับตัวทางสังคม แบ่งออกเป็น 6 ด้านคือ ปทัสถานทางสังคม (จำนวน 15 ข้อ) ทักษะทางสังคม (จำนวน 15 ข้อ) แนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม (จำนวน 15 ข้อ) ความสัมพันธ์ในครอบครัว (จำนวน 15 ข้อ) ความสัมพันธ์ในโรงเรียน (จำนวน 15 ข้อ) ความสัมพันธ์กับชุมชน (จำนวน 15 ข้อ)

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวมีลักษณะเป็นข้อความหรือสถานการณ์ จำนวน 144 ข้อ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับลักษณะการปรับตัว 2 ลักษณะคือ การปรับตัวเอง และการปรับตัวทางสังคม การตอบคำถามเป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับจาก “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” โดยให้ผู้ตอบพิจารณาว่าข้อความดังกล่าวตรงกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด

ข้อความ	ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่สุด	ค่อนข้างจะจริง	ไม่ค่อยจะจริง	ไม่จริงเลย
0 ฉันยังคงทำงานต่อไป แม้ว่ามันจะยาก (ด้านความเป็นตัวของตัวเอง)				
00 ฉันได้รับอนุญาตให้เลิกคบเพื่อนด้วยตนเอง (ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง)				
000 ฉันเห็นว่าคนที่หลบเลี่ยงงานที่อยู่นอกเหนือหน้าที่ เป็นการผิด (ด้านปทัสฐานทางสังคม)				
0000 เมื่อบุคคลอื่นทำให้ฉันรำคาญ ฉันมักจะเก็บความรู้สึกไว้ (ด้านทักษะทางสังคม)				
00000 ฉันเคยรู้สึกว่าการพูดเท็จเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดในการตัดปัญหา (ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม)				

เกณฑ์การให้คะแนนและแบ่งระดับบุคลิกภาพด้านการปรับตัว

เกณฑ์การให้คะแนน

ในข้อความที่มีความหมายเชิงบวก คือ ข้อความที่แสดงถึงลักษณะบุคลิกภาพด้านการปรับตัวที่ดี เช่น ข้อ 0 คำตอบ จริงที่สุด จะได้ 4 คะแนน ก่อนข้างจริง 3 คะแนน ไม่ค่อยจะจริง 2 คะแนน ไม่จริงเลย 1 คะแนน

ในข้อความที่มีความหมายเชิงลบ คือ ข้อความที่แสดงถึงบุคลิกภาพด้านการปรับตัวที่ไม่ดี เช่น ข้อ 000 คำตอบ จริงที่สุด จะได้ 1 คะแนน ก่อนข้างจริง 2 คะแนน ไม่ค่อยจะจริง 3 คะแนน ไม่จริงเลย 4 คะแนน

วิธีสร้าง

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัว
2. กำหนดความหมายของบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ คือ การปรับตัวเอง และการปรับตัวทางสังคม

การปรับตัวเองประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ 6 ด้าน คือ การเป็นตัวของตัวเอง การมองเห็นคุณค่าของตนเอง ความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะด้อยหนี ความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท

การปรับตัวทางสังคม ประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ 6 ด้านคือ ปทัสถานทางสังคม ทักษะทางสังคม แนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม ความสัมพันธ์ในครอบครัว ความสัมพันธ์ในโรงเรียน ความสัมพันธ์กับชุมชน

3. ศึกษาแบบวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัวที่พงษ์สุดา รัตนมาสมงคล (2533) ใช้ในงานวิจัย ทศนคติของบิดาต่อบทบาทการเป็นบิดาและความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น

4. สร้างข้อคำถามเพิ่มเติมด้านละ 3 ข้อ รวมเป็นข้อคำถามทั้งสิ้น 216 ข้อ โดยเปลี่ยนการตอบคำถามจาก “ใช่” และ “ไม่ใช่” เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จาก “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย”

คุณภาพของเครื่องมือ

1. ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านจิตวิทยา 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบว่าข้อคำถามแต่ละข้อมีลักษณะตรงกับนิยามที่กำหนดและครอบคลุมนิยามที่กำหนดไว้หรือไม่ แล้วนำผลการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดสอบกับบิดามารดาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชินอรสวิทยาลัย ปีการศึกษา 2539 ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 56 คน นำผลที่ได้มาตรวจให้คะแนน

3. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ด้วยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมรายด้านกับคะแนนรวมเฉพาะข้อนั้น ๆ โดยใช้สูตรหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) โดยถือว่าคะแนนรวมเป็นคะแนนที่แทนโครงสร้างรวม ๆ ของสถานการณ์ที่ต้องการจะวัด ดังนั้น ข้อคำถามข้อที่มีค่าสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมต่ำ แสดงว่า ข้อคำถามนั้นไม่ได้วัดในสิ่งที่ เป็นโครงสร้างของการกระทำนั้น คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าสหสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนรวมรายด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งการหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างในลักษณะนี้เป็นการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อไปในคราวเดียวกัน ได้ข้อคำถามจำนวน 144 ข้อ ดังนี้

ด้านการปรับตัวเอง จำนวน 72 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .1657 ถึง .6562 ประกอบด้วย

ด้านการเป็นตัวของตัวเอง 12 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .2930 ถึง .6345

ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง 12 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .4238 ถึง .6964

ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง 12 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .3919 ถึง .5707

ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม 12 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .4901 ถึง .7114

ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี 12 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .4686 ถึง .6763

ด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท 12 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .4728 ถึง .6646

ด้านการปรับตัวทางสังคม จำนวน 72 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .1019 ถึง .6708

ประกอบด้วย

ด้านปทัสฐานทางสังคม 12 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .3748 ถึง .7107

ด้านทักษะทางสังคม 12 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .3040 ถึง .5357

ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม 12 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .4521 ถึง .6387

ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว 12 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .4037 ถึง .6140

ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน 12 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .2576 ถึง .6073

ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน 12 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .3367 ถึง .6720

4. นำแบบสอบถามที่เลือกแล้วจากข้อ 3 มาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

การปรับตัวเอง	มีค่าความเชื่อมั่น	.9322
ด้านการเป็นตัวของตัวเอง	มีค่าความเชื่อมั่น	.6949
ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง	มีค่าความเชื่อมั่น	.7807
ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง	มีค่าความเชื่อมั่น	.7728
ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม	มีค่าความเชื่อมั่น	.8002
ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี	มีค่าความเชื่อมั่น	.8166
ด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท	มีค่าความเชื่อมั่น	.8042
การปรับตัวทางสังคม	มีค่าความเชื่อมั่น	.9214
ด้านปทัสฐานทางสังคม	มีค่าความเชื่อมั่น	.8106
ด้านทักษะทางสังคม	มีค่าความเชื่อมั่น	.6351
ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม	มีค่าความเชื่อมั่น	.8090
ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	มีค่าความเชื่อมั่น	.7763
ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	มีค่าความเชื่อมั่น	.5896
ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน	มีค่าความเชื่อมั่น	.7699

การแบ่งระดับบุคลิกภาพด้านการปรับตัว แบ่งออกเป็น 2 ระดับคือ

- ผู้ที่มีการปรับตัวดี คือ ผู้ที่ได้คะแนนรวมสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มรวม
- ผู้ที่มีการปรับตัวไม่ดี คือ ผู้ที่ได้คะแนนรวมต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มรวม

2. แบบวัดที่ใช้วัดบิคารมารดา

แบบวัดที่ใช้วัดบิคารมารดาแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ อายุของบิคารมารดา ระดับการศึกษาของบิคารมารดา อาชีพของบิคารมารดา สถานภาพสมรสของบิคารมารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของบิคารมารดา

แบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลรายละเอียดส่วนตัวของกลุ่มตัวอย่างซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น ตามตัวแปรที่ศึกษา โดยศึกษาจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แบบสอบถามตอนที่ 2 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของบิคารมารดา

เนื่องจากงานวิจัยนี้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น ผู้วิจัยนำแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูที่ใช้วัดบุตรวัยรุ่นมาปรับข้อคำถามโดยเปลี่ยนสรรพนามที่ใช้

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร มีลักษณะเป็นข้อความเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติของบิดามารดาต่อนักเรียน จำนวน 60 ข้อ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย 15 ข้อ แบบให้ความคุ้มครอง 15 ข้อ แบบใช้อำนาจควบคุม 15 ข้อ และแบบปล่อยปละละเลย 15 ข้อ การตอบคำถามเป็นลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า 4 ระดับ จาก “จริงที่สุด” จนถึง “ไม่จริงเลย” โดยให้ผู้ตอบพิจารณาว่าข้อความดังกล่าวตรงกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด

ตัวอย่างแบบสอบถาม

วิธีที่ท่านปฏิบัติกับลูก	- ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่สุด	ค่อนข้างจะจริง	ไม่ค่อยจะจริง	ไม่จริงเลย
0 เมื่อมีปัญหาในครอบครัว ท่านอนุญาตให้ลูกรับฟัง และช่วยแก้ปัญหา (ตัวอย่างการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย)				
00 เวลาลูกจะไปไหน ท่านจะไปด้วยหรือให้คนไปเป็นเพื่อน (ตัวอย่างการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง)				
000 เมื่อท่านต้องการให้ลูกกระทำการใด ลูกต้องเชื่อฟังโดยปราศจากข้อโต้แย้งใด ๆ ทั้งสิ้น (ตัวอย่างการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม)				
0000 ท่านมักไม่รู้เกี่ยวกับเรื่องการเรียนของลูก เช่น ผลการเรียน, วันสอบ (ตัวอย่างการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย)				

เกณฑ์การให้คะแนน

- คำตอบ “ไม่จริงเลย” จะได้ 1 คะแนน
- คำตอบ “ไม่ค่อยจะจริง” จะได้ 2 คะแนน
- คำตอบ “ค่อนข้างจะจริง” จะได้ 3 คะแนน
- คำตอบ “จริงที่สุด” จะได้ 4 คะแนน

คุณภาพของเครื่องมือ

1. ตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านจิตวิทยา 3 ท่าน พิจารณาตรวจสอบว่าข้อคำถามแต่ละข้อมีลักษณะตรงกับนิยามที่กำหนดและครอบคลุมนิยามที่กำหนดไว้หรือไม่ แล้วนำผลการตรวจสอบมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

2. นำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วไปทดสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง มัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนชินโรสวิทยา ปีการศึกษา 2539 ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 50 คน นำผลที่ได้มาตรวจให้คะแนน

3. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ด้วยวิธีหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรวมรายด้านกับคะแนนรวมเฉพาะข้อนั้น ๆ โดยใช้สูตรหาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) โดยถือว่าคะแนนรวมเป็นคะแนนที่แทนโครงสร้างรวม ๆ ของสถานการณ์ที่ต้องการจะวัด ดังนั้น ข้อคำถามข้อที่มีค่าสหสัมพันธ์กับคะแนนรวมต่ำ แสดงว่า ข้อคำถามนั้นไม่ได้วัดในสิ่งที่เป็นการสร้างของการกระทำนั้น คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่าสหสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนรวมแต่ละด้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งการหาความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างในลักษณะนี้เป็นการหาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามรายข้อไปในคราวเดียวกัน ได้ข้อคำถามการอบรมเลี้ยงดูจำนวน 60 ข้อ ประกอบด้วย

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย 15 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .3799 ถึง .6590

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง 15 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .2712 ถึง .6979

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม 15 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .2848 ถึง .6486

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย 15 ข้อ มีค่าสหสัมพันธ์ตั้งแต่ .3011 ถึง .6642

4. นำแบบสอบถามที่เลือกแล้วจากข้อ 3. มาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นดังนี้

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	มีค่าความเชื่อมั่น .8038
ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง	มีค่าความเชื่อมั่น .8153
ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม	มีค่าความเชื่อมั่น .7586
ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	มีค่าความเชื่อมั่น .7019

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอความร่วมมือจากโรงเรียนเพื่อนัดเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากบิดามารดาและเด็กนักเรียน
2. ทำการเก็บข้อมูลจากบิดามารดาและเด็กนักเรียน
3. นำแบบทดสอบที่เรียบร้อยแล้วมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ โดยเลือกเฉพาะฉบับที่ให้ข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์ตามต้องการ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS^x (Statistical Package for the Social Science)

1. แยกคะแนนตามกลุ่มตัวแปรอิสระที่ศึกษา
2. หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละของคะแนนการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา คะแนนการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรและคะแนนบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น
- ✓ 3. ตอบจุดมุ่งหมายข้อที่ 1 โดยใช้ สหสัมพันธ์เตตระคอร์ริก (Tetrachoric Correlation)
- ✓ 4. ทดสอบสมมติฐานข้อ 1, 2 โดยใช้สถิติ ไค-สแควร์ (Chi-square)
5. ทดสอบสมมติฐานข้อ 3, 4 โดยใช้สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation)
6. ทดสอบสมมติฐานข้อ 5 โดยใช้สถิติ Fisher's Z Transformation of r

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ
2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของเครื่องมือ

2.1 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู และแบบวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัว โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - coefficient) ของครอนบัค (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 132-133)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ \frac{1 - \sum S_i^2}{S_t^2} \right\}$$

เมื่อ	α	แทน	สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น
	n	แทน	จำนวนข้อ
	S_i^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนแต่ละข้อ
	S_t^2	แทน	คะแนนความแปรปรวนทั้งฉบับ

2.2 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดู และแบบวัดบุคลิกภาพด้านการปรับตัว ใช้สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment correlation) โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 125)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2] [N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง
	X	แทน	คะแนนเป็นรายข้อของแต่ละคน
	Y	แทน	คะแนนรวมทุกข้อของแต่ละคน
	N	แทน	จำนวนคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. คอบจุดมุ่งหมายข้อที่ 1 โดยใช้สหสัมพันธ์เตตระคอร์ริก (Tetrachoric Correlation)

โดยใช้สูตร (บุษกร เพชรวิวรรณ. 2523 : 54-59)

$\frac{ad}{bc}$	ถ้า	$\frac{ad}{bc}$	มากกว่า	$\frac{bc}{ad}$
$\frac{bc}{ad}$	ถ้า	$\frac{bc}{ad}$	มากกว่า	$\frac{ad}{bc}$

เมื่อ a, b, c, d เป็นความถี่ของข้อมูล ซึ่งจัดอยู่ในรูปตาราง 2 x 2 ดังภาพ

		ตัวแปรที่ 1	
		0	1
		a	b
ตัวแปรที่ 2	1	a	b
	0	c	d

นำค่า $\frac{ad}{bc}$ หรือ $\frac{bc}{ad}$ ที่ได้ ไปเทียบกับตาราง r_t

ถ้า $\frac{ad}{bc}$ มากกว่า $\frac{bc}{ad}$ ค่า r_t จะเป็นค่าลบ

$\frac{bc}{ad}$ มากกว่า $\frac{ad}{bc}$ ค่า r_t จะเป็นค่าบวก

✓ 4. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ข้อ 1, 2 โดยใช้ ไค-สแควร์ (Chi-Square) โดยใช้สูตร (วิเชียร เกตุสิงห์. 2525 : 144)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^r \sum_{j=1}^c \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

โดยที่ E_{ij} ได้จากผลรวมในแถวที่ i คูณผลรวมในคอลัมน์ที่ j หารด้วยจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

เมื่อ χ^2 แทน ค่า ไค-สแควร์

O_{ij} แทน ค่าความถี่ที่ได้จากการสังเกตในแถวที่ i คอลัมน์ที่ j

E_{ij} แทน ค่าความถี่ที่คาดหวังในแถวที่ i คอลัมน์ที่ j

r แทน จำนวนแถว

c แทน จำนวนคอลัมน์

5. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 3, 4 ใช้สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์. 2536 : 153)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2] [N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร X กับตัวแปร Y
	N	แทน	จำนวนคน หรือจำนวนคู่ของข้อมูล
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบของตัวแปร X
	$\sum Y$	แทน	ผลรวมของคะแนนดิบของตัวแปร Y
	$\sum XY$	แทน	ผลรวมของผลคูณของคะแนนตัวแปร X กับคะแนนของตัวแปร Y เป็นคู่ ๆ ในรูปคะแนนดิบ
	$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนดิบตัวแปร X
	$\sum Y^2$	แทน	ผลรวมของกำลังสองของคะแนนดิบตัวแปร Y

6. สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานข้อ 5 ใช้ Fisher's Z Transformation of r โดยใช้สูตร (วิเชียร เกตุสิงห์. 2525 : 91)

$$Z = \frac{Z_1 - Z_2}{\sqrt{\frac{1}{n_1 - 3} + \frac{1}{n_2 - 3}}}$$

เมื่อ	Z	แทน	ค่า Z
	Z_1	แทน	ค่า Fisher's Z ที่ได้จากค่า r_1
	Z_2	แทน	ค่า Fisher's Z ที่ได้จากค่า r_2
	n_1	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 1
	n_2	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มที่ 2

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่าง การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น และปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ อายุของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว เพศของบุตร ระดับชั้นเรียนของบุตร และบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น และเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น และระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างนักเรียนกับบิดาหรือมารดาของนักเรียนจำนวน 396 คู่

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS¹ (Statistical Package for the Social Science) เพื่อหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย หาค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สันและไค-สแควร์

สัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อความเข้าใจในการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน
χ^2	แทน	ค่าไค-สแควร์
r_t	แทน	ค่าสหสัมพันธ์แบบเคตเตอร์
Z	แทน	ค่าฟิชเชอร์ซี
*	แทน	ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
***	แทน	ค่าความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้เสนอเป็นลำดับขั้น ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรที่ศึกษา

✓ตอนที่ 2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น

✓ตอนที่ 3 ศึกษาความเกี่ยวข้องระหว่างความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น กับตัวแปรดังต่อไปนี้ คือ อายุของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา ฐานะเศรษฐกิจของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว เพศของบุตร และระดับชั้นเรียนของบุตร

✓ตอนที่ 4 ศึกษาความเกี่ยวข้องระหว่าง ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น โดยส่วนรวมและแต่ละด้าน

ตอนที่ 5 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นโดยส่วนรวมและแต่ละด้าน

ตอนที่ 6 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นโดยส่วนรวมและแต่ละด้าน

ตอนที่ 7 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นโดยส่วนรวมและแต่ละด้าน และระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น โดยส่วนรวมและแต่ละด้าน

ตอนที่ 1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่างแสดงด้วยข้อมูลในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
1. อายุของบิดามารดา		
40 ปี หรือ ต่ำกว่า	206	52.0
41 ปี - 50 ปี	151	38.1
51 ปี หรือ สูงกว่า	39	9.8
รวม	396	100.0
2. ระดับการศึกษาของบิดามารดา		
ต่ำ (ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า)	234	59.1
ปานกลาง (สูงกว่าประถมศึกษาแต่ต่ำกว่าปริญญาตรี)	145	36.6
สูง (ปริญญาตรีหรือสูงกว่า)	17	4.3
รวม	396	100.0
3. อาชีพของบิดามารดา		
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	30	7.6
ระดับต่ำ (ราชการซี 1-3/รับจ้างเล็กน้อย/ค้าขายเล็กน้อย)	246	62.1
ระดับกลาง (ราชการซี 4-6/พนักงานบริษัท/ค้าขายในร้านเล็กๆ)	100	25.3
ระดับสูง (ราชการซี 7 ขึ้นไป/ลูกจ้างบริษัทระดับบริหาร/ เจ้าของธุรกิจขนาดใหญ่)	20	5.1
รวม	396	100.0
4. ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว		
ต่ำ (ค่อนข้างลำบากหรือลำบาก)	24	6.1
ปานกลาง (พอมีพอกิน)	321	81.1
สูง (ค่อนข้างสบายหรือสบาย)	51	12.9
รวม	396	100.0

ตาราง 1 (ต่อ)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
5. สถานภาพสมรสของบิดามารดา		
คู่	316	79.8
หม้าย	15	3.8
หย่า, แยก	46	11.6
แต่งงานใหม่	19	4.8
รวม	396	100.0
6. จำนวนบุตรในครอบครัว		
บุตร 1 คน	55	13.9
บุตร 2 คน	162	40.9
บุตร 3 คนหรือมากกว่า	179	45.2
รวม	396	100.0
7. ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว		
ครอบครัวเดี่ยว อยู่กับบิดาและมารดาของตนเอง	262	66.2
ครอบครัวเดี่ยว อยู่กับบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว	29	7.3
ครอบครัวเดี่ยว อยู่กับบิดาของตนเองและมารดาเลี้ยง หรืออยู่กับมารดาของตนเองและบิดาเลี้ยง	33	8.3
ครอบครัวขยาย อยู่กับบิดาและ/หรือมารดาของตนเอง รวมกับญาติพี่น้อง	72	18.2
รวม	396	100.0
8. เพศของบุตร		
เพศหญิง	201	50.8
เพศชาย	195	49.2
รวม	396	100.0

ตาราง 1 (ต่อ)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	จำนวน	ร้อยละ
9. ระดับชั้นเรียนของบุตร		
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	114	28.8
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	149	37.6
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	133	33.3
รวม	396	100.0

จากตาราง 1 พบว่ากลุ่มบิดามารดาที่ศึกษาส่วนใหญ่มีอายุ 40 ปีหรือต่ำกว่า (ร้อยละ 52.0) มีการศึกษาค่ำ คือ ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า (ร้อยละ 59.1) มีอาชีพระดับต่ำ ได้แก่ ข้าราชการซี 1-3 รับจ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ หรือค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ (ร้อยละ 62.1) และมีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอยู่ในระดับปานกลาง คือ พอมีพอกิน (ร้อยละ 81.1)

ด้านสถานภาพสมรสของบิดามารดา พบว่าบิดามารดาส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสคู่ (ร้อยละ 79.8) และมีจำนวนบุตรในครอบครัว 3 คนหรือมากกว่า (ร้อยละ 45.2) โดยมีลักษณะโครงสร้างของครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยวอยู่ร่วมกับบิดาและมารดาของตนเอง (ร้อยละ 66.2)

เมื่อพิจารณาเพศของบุตรพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีจำนวนบุตรเพศหญิงพอ ๆ กับบุตรเพศชาย (ร้อยละ 50.8 และ 49.2 ตามลำดับ) ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มากที่สุด (ร้อยละ 37.6) รองลงมาคือ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 (ร้อยละ 33.3) และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (ร้อยละ 28.8)

ตอนที่ 2 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแต่ละแบบ

เพื่อพิจารณาว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรในการอบรมเลี้ยงดู แต่ละแบบคือ แบบประชาธิปไตย แบบให้ความคุ้มครอง แบบใช้อำนาจควบคุม และแบบปล่อยปละละเลย โดยนำข้อมูลความถี่ของบิดามารดาและบุตรที่แบ่งตามความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร ในการอบรมเลี้ยงดูแต่ละแบบที่แสดงดังตาราง 2-5 มาวิเคราะห์โดยใช้สหสัมพันธ์เคตะคลอริก (r_s) ได้ผลดังตาราง 6

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของบิดามารดาและบุตร แบ่งตามความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบประชาธิปไตย

	บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตยน้อย	บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดู แบบประชาธิปไตยมาก	รวม
บุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้ การอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตยมาก	จำนวน 81 ร้อยละ 20.5	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	212 53.7
บุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้ การอบรมเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตยน้อย	จำนวน 106 ร้อยละ 26.8	จำนวน 77 ร้อยละ 19.5	183 46.3
รวม	187 47.3	208 52.7	395 100.0

จากตาราง 2 พบว่ากลุ่มที่บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมาก และบุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมากที่สุด (ร้อยละ 33.2) รองลงมาคือกลุ่มที่บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยน้อย และบุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยน้อย (ร้อยละ 26.8) ส่วนกลุ่มที่บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมาก แต่บุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยน้อย มีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 19.5) ซึ่งมีอัตราใกล้เคียงกับกลุ่มที่บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยน้อย แต่บุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมาก (ร้อยละ 20.5)

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของบิดามารดาและบุตรแบ่งตามความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบให้ความคุ้มครอง

	บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดู แบบให้ความคุ้มครองน้อย	บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดู แบบให้ความคุ้มครองมาก	รวม
บุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้การ อบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้ม ครองมาก	จำนวน 75 ร้อยละ 18.9	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	207 52.3
บุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้การ อบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้ม ครองน้อย	จำนวน 119 ร้อยละ 30.1	จำนวน 70 ร้อยละ 17.7	189 47.7
รวม	194 49.0	202 51.0	396 100.0

จากตาราง 3 พบว่ากลุ่มที่บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากและบุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมาก มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 33.3) รองลงมาคือกลุ่มที่บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองน้อยและบุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองน้อย (ร้อยละ 30.1) ส่วนกลุ่มที่บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากแต่บุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองน้อย มีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 17.7) ซึ่งมีอัตราใกล้เคียงกับกลุ่มที่บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูบุตรแบบให้ความคุ้มครองน้อย แต่บุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมาก (ร้อยละ 18.9)

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของบิดามารดาและบุตรแบ่งตามความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบใช้อำนาจควบคุม

	บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดู แบบใช้อำนาจควบคุมน้อย	บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดู แบบใช้อำนาจควบคุมมาก	รวม
บุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้การ อบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจ ควบคุมมาก	จำนวน 64 ร้อยละ 16.2	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	189 47.7
บุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้การ อบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจ ควบคุมน้อย	จำนวน 130 ร้อยละ 32.8	จำนวน 77 ร้อยละ 19.4	207 52.3
รวม	194 49.0	202 51.0	396 100.0

จากตาราง 4 พบว่ากลุ่มที่บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมน้อยและบุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมน้อย มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ 32.8) ซึ่งมีอัตราใกล้เคียงกับกลุ่มที่บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมมาก และบุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมมาก (ร้อยละ 31.6) รองลงมาคือกลุ่มที่บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมมาก แต่บุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมน้อย (ร้อยละ 19.4) ส่วนกลุ่มที่มีจำนวนน้อยที่สุดคือกลุ่มที่บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมน้อยแต่บุตรรับรู้ว่าเป็นบิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมมาก (ร้อยละ 16.2)

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของบิดามารดาและบุตรแบ่งตามความสอดคล้องระหว่างการ
อบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบปล่อยปละละเลย

	บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดู แบบปล่อยปละละเลยน้อย	บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดู แบบปล่อยปละละเลยมาก	รวม
บุตรรับรู้ว่าบิดามารดาใช้การ อบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละ ละเลยมาก	จำนวน 61 ร้อยละ 15.4	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	195 49.2
บุตรรับรู้ว่าบิดามารดาใช้การ อบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละ ละเลยน้อย	จำนวน 123 ร้อยละ 31.1	จำนวน 78 ร้อยละ 19.7	201 50.8
รวม	184 46.5	212 53.5	396 100.0

จากตาราง 5 พบว่ากลุ่มที่บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก และ
บุตรรับรู้ว่าบิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก มีจำนวนมากที่สุด (ร้อยละ
33.8) ซึ่งมีอัตราใกล้เคียงกับกลุ่มที่บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยน้อย และ
บุตรรับรู้ว่าบิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยน้อย (ร้อยละ 31.1) รองลงมาคือ
กลุ่มที่บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมากแต่บุตรรับรู้ว่าบิดามารดาใช้การ
อบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยน้อย (ร้อยละ 19.7) ส่วนกลุ่มที่บิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดู
แบบปล่อยปละละเลยน้อย แต่บุตรรับรู้ว่าบิดามารดาใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก
มีจำนวนน้อยที่สุด (ร้อยละ 15.4)

ตาราง 6 แสดงค่าสหสัมพันธ์เคอร์เคลอริก (r_t) ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร แต่ละแบบ

	การอบรมเลี้ยงดู			
	แบบประชาธิปไตย	แบบให้ความคุ้มครอง	แบบใช้อำนาจควบคุม	แบบปล่อยปละละเลย
ค่า r_t	.31***	.41***	.44***	.46***

หมายเหตุ *** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตาราง 6 พบว่า มีความสอดคล้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบประชาธิปไตย แบบให้ความคุ้มครอง แบบใช้อำนาจควบคุม และแบบปล่อยปละละเลย แต่ในระดับที่ไม่สูง ($r_t = .31, .41, .44$ และ $.46$ ตามลำดับ)

✓ตอนที่ 3 ศึกษาความเกี่ยวข้องระหว่าง ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของ บิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น กับตัวแปรดังต่อไปนี้ คือ อายุของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว เพศของบุตรและระดับชั้นเรียนของบุตร

เพื่อศึกษาว่าความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่นเกี่ยวข้องกับตัวแปรใดบ้างต่อไปนี้คือ อายุของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว เพศของบุตร และระดับชั้นเรียนของบุตร โดยนำข้อมูลความถี่ของคู่บิดามารดากับบุตรที่จำแนกตามตัวแปรดังกล่าว และความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุตรแต่ละแบบ (ตาราง 22-57 ใน ภาคผนวก ก) มาวิเคราะห์โดยใช้การทดสอบไค-สแควร์ (χ^2) ได้ผลดังตาราง

ตาราง 7 แสดงค่า χ^2 ของการทดสอบความเกี่ยวข้องกันระหว่าง ความสอดคล้องระหว่างการ
อบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแต่ละแบบกับตัวแปร
อายุของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา สถานภาพสมรส
ของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว ลักษณะโครงสร้าง
สร้างของครอบครัว เพศของบุตรและระดับชั้นเรียนของบุตร

ตัวแปร	ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร			
	แบบประชาธิปไตย	แบบให้ความคุ้มครอง	แบบใช้อำนาจควบคุม	แบบปล่อยปละละเลย
อายุของบิดามารดา	5.333	4.279	5.206	5.753
ระดับการศึกษา ของบิดามารดา	8.138	2.375	6.468	10.166
อาชีพของบิดา มารดา	8.078	12.458	5.334	8.598
สถานภาพสมรส ของบิดามารดา	19.896*	7.159	6.134	9.046
ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว	11.309	9.016	9.803	13.204*
จำนวนบุตรใน ครอบครัว	4.131	3.272	1.342	5.985
ลักษณะโครงสร้าง ของครอบครัว	11.284	17.824*	11.975	8.188
เพศของบุตร	2.585	2.155	1.957	2.041
ระดับชั้นเรียนของ บุตร	3.859	13.483*	8.915	5.999

หมายเหตุ * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 7 พบว่าความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบประชาธิปไตย เกี่ยวข้องกับตัวแปรสถานภาพสมรสของบิดามารดาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2 เท่ากับ 19.986) แต่ไม่เกี่ยวข้องกันกับตัวแปรอายุของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว เพศของบุตร และระดับชั้นเรียนของบุตร

ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร แบบให้ความคุ้มครอง เกี่ยวข้องกับตัวแปรลักษณะโครงสร้างของครอบครัวและระดับชั้นเรียนของบุตรอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2 เท่ากับ 17.824 และ 13.483 ตามลำดับ) แต่ไม่เกี่ยวข้องกันกับตัวแปรอายุของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัวและเพศของบุตร

ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร แบบใช้อำนาจควบคุม ไม่เกี่ยวข้องกันกับตัวแปรอายุของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว เพศของบุตรและระดับชั้นเรียนของบุตร

ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร แบบปล่อยปละละเลย เกี่ยวข้องกับตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (χ^2 เท่ากับ 13.204) แต่ไม่เกี่ยวข้องกันกับตัวแปรอายุของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา จำนวนบุตรในครอบครัว ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว เพศของบุตร และระดับชั้นเรียนของบุตร

สรุปได้ว่า ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบประชาธิปไตยเกี่ยวข้องกับตัวแปรสถานภาพสมรสของบิดามารดา ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบให้ความคุ้มครองเกี่ยวข้องกับตัวแปร ลักษณะโครงสร้างของครอบครัวและระดับชั้นเรียนของบุตร ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบปล่อยปละละเลย เกี่ยวข้องกับตัวแปรฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ส่วนความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบใช้อำนาจควบคุมไม่เกี่ยวข้องกับตัวแปรทางชีวสังคม

เพื่อให้มองเห็นภาพที่ชัดเจนของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร จึงขอเสนอจำนวนและร้อยละของคู่บิดามารดากับบุตร จำแนกตามตัวแปรที่เกี่ยวข้อง ดังตาราง 8 ถึง 11 (สำหรับข้อมูลของตัวแปรที่ไม่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรเสนอไว้ในภาคผนวก ก)

ตาราง 8 แสดงจำนวนและร้อยละของคู่บิดมารดา กับบุตร จำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดามารดาและความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

สถานภาพสมรส ของบิดามารดา	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดา กับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
คู่	จำนวน 108 ร้อยละ 34.3	91 28.9	52 16.5	64 20.3	315 100.0
หม้าย	จำนวน 8 ร้อยละ 53.3	3 20.0	2 13.3	2 13.3	15 100.0
หย่า, แยก	จำนวน 9 ร้อยละ 19.6	8 17.4	16 34.8	13 28.3	46 100.0
แต่งงานใหม่	จำนวน 6 ร้อยละ 31.6	4 21.1	7 36.8	2 10.5	19 100.0
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

จากตาราง 8 จะเห็นได้ว่า กลุ่มบิดามารดาสถานภาพสมรส หย่า, แยก และกลุ่มบิดามารดาสถานภาพสมรสแต่งงานใหม่เป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะมีปัญหาความไม่สอดคล้องในการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดา กับบุตร ดังจะเห็นได้จากตารางว่า ทั้งสองกลุ่มดังกล่าวมีเปอร์เซ็นต์ของบุตรที่มีความไม่สอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อยสูงที่สุด คือ ร้อยละ 34.8 และ 36.8 ตามลำดับ ในขณะที่กลุ่มบิดามารดาสถานภาพสมรสคู่หรือหม้ายมีเพียงร้อยละ 16.5 และ 13.3 ตามลำดับ

ตาราง 9 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มบิดามารดากับบุตร จำแนกตามลักษณะโครงสร้างของครอบครัว และความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร

ลักษณะโครงสร้าง ของครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับ บิดามารดาของ ตนเอง	จำนวน 93 ร้อยละ 35.5	83 31.7	39 14.9	47 17.9	262 100.0
ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับ บิดาหรือมารดาเพียง คนเดียว	จำนวน 12 ร้อยละ 41.4	7 24.1	2 6.9	8 27.6	29 100.0
ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับ บิดาของตนเองและ มารดาเลี้ยงหรืออยู่กับ มารดาของตนเองและ บิดาเลี้ยง	จำนวน 4 ร้อยละ 12.1	11 33.3	10 30.3	8 24.2	33 100.0
ครอบครัวขยาย อยู่ กับบิดาและ/หรือ มารดาของตนเองรวม กับญาติพี่น้อง	จำนวน 23 ร้อยละ 31.9	18 25.0	19 26.4	12 16.7	72 100.0
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

จากตาราง 9 จะเห็นได้ว่ากลุ่มที่มีลักษณะโครงสร้างของครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยว อยู่กับบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว กลุ่มที่มีลักษณะโครงสร้างของครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยวอยู่ กับบิดาของตนเองและมารดาเลี้ยงหรืออยู่กับมารดาของตนเองและบิดาเลี้ยง และกลุ่มที่มีลักษณะ โครงสร้างของครอบครัวเป็นครอบครัวขยายอยู่กับบิดาและ/หรือมารดาของตนเองรวมกับญาติ พี่น้อง เป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะมีปัญหาความไม่สอดคล้องในการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตรในลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือทั้งสองลักษณะ คือ ลักษณะที่ 1 ไม่สอดคล้อง โดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย และลักษณะที่ 2 ไม่สอดคล้อง

โดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก ดังจะเห็นได้จากตารางว่ากลุ่มครอบครัวเดียวอยู่กับบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียวมีเปอร์เซ็นต์ของบุตรในลักษณะที่ 2 สูง กลุ่มครอบครัวเดียวอยู่กับบิดาของตนเองและมารดาเลี้ยงหรืออยู่กับมารดาของตนเองและบิดาเลี้ยงมีเปอร์เซ็นต์ของบุตรทั้งในลักษณะที่ 1 และลักษณะที่ 2 สูง ส่วนกลุ่มครอบครัวขยายมีเปอร์เซ็นต์ของบุตรในลักษณะที่ 1 สูง

ตาราง 10 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มบิดามารดากับบุตร จำแนกตามระดับชั้นเรียนของบุตร และความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร

ระดับชั้นเรียนของ บุตร	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
มัธยมศึกษาปีที่ 1	จำนวน 35	25	21	33	114
	ร้อยละ 30.7	21.9	18.4	28.9	100.0
มัธยมศึกษาปีที่ 2	จำนวน 51	47	29	22	149
	ร้อยละ 34.2	31.5	19.5	14.8	100.0
มัธยมศึกษาปีที่ 3	จำนวน 46	47	20	20	133
	ร้อยละ 34.6	35.3	15.0	15.0	100.0
รวม	จำนวน 132	119	70	75	396
	ร้อยละ 33.3	30.1	17.7	18.9	100.0

จากตาราง 10 จะเห็นได้ว่ากลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะมีปัญหาความไม่สอดคล้องในการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร ดังจะเห็นได้จากตารางว่าในกลุ่มดังกล่าวมีเปอร์เซ็นต์ของบุตรที่มีความไม่สอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก ค่อนข้างสูง (ร้อยละ 28.9)

ตาราง 11 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มบิดามารดากับบุตร จำแนกตามฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวและความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ค่อนข้างลำบากหรือ ลำบาก	จำนวน 10 ร้อยละ 41.7	5 20.8	1 4.2	8 33.3	24 100.0
พอมิพอกิน	จำนวน 107 ร้อยละ 33.3	99 30.8	71 22.1	44 13.7	321 100.0
ค่อนข้างสบายหรือ สบาย	จำนวน 17 ร้อยละ 33.3	19 37.3	6 11.8	9 17.6	51 100.0
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

จากตาราง 11 จะเห็นได้ว่ากลุ่มฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ (ค่อนข้างลำบากหรือลำบาก) และกลุ่มฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง (ค่อนข้างสบายหรือสบาย) เป็นกลุ่มเสี่ยงที่จะมีปัญหาความไม่สอดคล้องในการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร ดังจะเห็นได้จากตารางว่าทั้งสองกลุ่มดังกล่าวมีเปอร์เซ็นต์ของบุตรที่มีความไม่สอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมากสูง (ร้อยละ 33.3 และ 17.6 ตามลำดับ) แต่ในขณะเดียวกันเปอร์เซ็นต์ของบุตรที่มีความไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมากบุตรรับรู้ในทิศทางน้อยในสองกลุ่มดังกล่าวต่ำ (ร้อยละ 4.2 และ 11.8 ตามลำดับ)

ตอนที่ 4 ศึกษาความเกี่ยวข้องระหว่างความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น โดยส่วนรวมของแต่ละด้าน

เพื่อพิจารณาว่าความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรมีความเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นทั้งโดยส่วนรวมและแต่ละด้านหรือไม่ โดยนำข้อมูลความถี่ของคู่บิดามารดา กับบุตรที่จำแนกตามบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นแต่ละด้านและความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูของบุตรแต่ละแบบ (ตาราง 58-113 ในภาคผนวก ง) มาวิเคราะห์โดยใช้การทดสอบไค-สแควร์ (χ^2) ได้ผลดังตาราง

ตาราง 12 แสดงค่า χ^2 ของการทดสอบความเกี่ยวข้องกันระหว่างความสอดคล้องระหว่างการ
อบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร กับบุคลิกภาพด้านการ
ปรับตัวของบุตรวัยรุ่นโดยส่วนรวมและแต่ละด้าน

บุคลิกภาพด้านการปรับ ตัวของบุตร วัยรุ่น	ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร			
	แบบประชาธิปไตย	แบบให้ความคุ้มครอง	แบบใช้อำนาจควบคุม	แบบปล่อยปละละเลย
การปรับตัวเอง				
การเป็นตัวของตัวเอง	4.019	6.785	14.908**	35.836***
การมองเห็นคุณค่า ของตนเอง	15.517**	3.671	18.209***	26.509***
ความรู้สึกเป็นอิสระ ของตนเอง	43.455***	3.801	46.327***	16.163***
ความรู้สึกเป็นส่วน หนึ่งของกลุ่ม	34.472***	1.915	8.956*	49.515***
ความรู้สึกไม่มีแนว โน้มที่จะถอยหนี	8.844*	9.072*	24.203***	62.099***
ความรู้สึกไม่มีอาการ ทางประสาท	11.980**	9.987*	13.439**	30.256***
รวม	22.025***	7.395	38.346***	113.412***
การปรับตัวทางสังคม				
ปทัสฐานทางสังคม	18.646***	6.656	5.241	62.459***
ทักษะทางสังคม	17.146***	11.638**	8.422*	13.856**
แนวโน้มที่จะไม่ต่อ ด้านสังคม	2.885	9.990*	16.880***	35.359***
ความสัมพันธ์ใน ครอบครัว	20.424***	9.417*	21.611***	89.029***
ความสัมพันธ์ใน โรงเรียน	7.211	2.406	.753	32.185***
ความสัมพันธ์กับชุมชน	13.908**	2.969	8.190*	42.873***
รวม	26.530***	6.296	10.807*	70.854***

หมายเหตุ * หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 12 เมื่อพิจารณาบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่น พบว่า ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบประชาธิปไตย เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะ คือ การปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม (χ^2 เท่ากับ 22.025 และ 26.530 ตามลำดับ) ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบให้ ความคุ้มครอง ไม่มีความเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะ ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบใช้อำนาจควบคุม มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเอง (χ^2 เท่ากับ 38.346) และเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคม (χ^2 เท่ากับ 10.807) ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบปล่อยปละละเลย มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะ คือ การปรับตัวเอง และการปรับตัวทางสังคม (χ^2 เท่ากับ 113.412 และ 70.854 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาการปรับตัวแต่ละด้านย่อยของบุตรวัยรุ่น พบว่า ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบประชาธิปไตย มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับ การปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเองและด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (χ^2 เท่ากับ 43.455 และ 34.472 ตามลำดับ) มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับ การปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง และด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท (χ^2 เท่ากับ 15.517 และ 11.980 ตามลำดับ) และมีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับ การปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี (χ^2 เท่ากับ 8.844) แต่ไม่มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการปรับตัวเองด้านการเป็นตัวของตัวเอง นอกจากนี้ ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบประชาธิปไตย ยังมีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับ การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านปทัสถานทางสังคม ด้านทักษะทางสังคม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว (χ^2 เท่ากับ 18.646 17.146 และ 20.424 ตามลำดับ) และมีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับ การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน (χ^2 เท่ากับ 13.908)

แต่ไม่มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคมและด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน

ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบให้ความคุ้มครอง มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี และด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท (χ^2 เท่ากับ 9.072 และ 9.987 ตามลำดับ) แต่ไม่มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง และด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม นอกจากนี้ ยังมีเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทักษะทางสังคม (χ^2 เท่ากับ 11.638) และเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม และด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว (χ^2 เท่ากับ 9.990 และ 9.417 ตามลำดับ) แต่ไม่มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านปทัสฐานทางสังคม ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบใช้อำนาจควบคุม มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี (χ^2 เท่ากับ 18.209 46.327 และ 24.203 ตามลำดับ) มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นการเป็นตัวของตัวเอง และด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท (χ^2 เท่ากับ 14.908 และ 13.439 ตามลำดับ) และมีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม (χ^2 เท่ากับ 8.956) นอกจากนี้ยังมีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม และด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว (χ^2 เท่ากับ 16.880 และ 21.611 ตามลำดับ) มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทักษะทางสังคมและด้านความสัมพันธ์กับชุมชน (χ^2 เท่ากับ 8.422 และ 8.190 ตามลำดับ) แต่ไม่มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านปทัสฐานทางสังคม และด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน

ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบปล่อยปละละเลย มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นทั้ง 6 ด้าน คือ ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี และด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท (χ^2 เท่ากับ 35.836 26.509 76.163 49.515 62.099 และ 30.256 ตามลำดับ) นอกจากนี้ ยังเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่น 5 ด้าน คือ ด้านปทัสถานทางสังคม ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียนและด้านความสัมพันธ์กับชุมชน (χ^2 เท่ากับ 62.459 35.359 89.029 32.185 และ 42.873 ตามลำดับ) และมีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทักษะทางสังคม (χ^2 เท่ากับ 13.856)

เป็นที่สังเกตได้ว่า ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบประชาธิปไตย มีความเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะ คือการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ ยังเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นเกือบทุกด้านย่อย ยกเว้นด้านการเป็นตัวของตัวเอง และเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม และด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน

ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบให้ความคุ้มครองไม่มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะคือ การปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม และมีความเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นเพียงสองด้าน คือ ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี กับด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นสามด้าน คือ ด้านทักษะทางสังคม ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคมและด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว

ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบใช้อำนาจควบคุม เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะคือ การปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ ยังเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นทุกด้านย่อย และเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นเกือบทุกด้านย่อย ยกเว้น สองด้าน คือ ด้านปทัสถานทางสังคมกับด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน

ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบปล่อยปละละเลย มีความเกี่ยวข้องกับบุคลิกลักษณะการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น โดยส่วนรวมทั้งสองลักษณะ คือการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม และทุกด้านย่อยของการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม

สรุปได้ว่า มีความเกี่ยวข้องระหว่างความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร ในการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบใช้อำนาจควบคุม และแบบปล่อยปละละเลย กับบุคลิกลักษณะการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะ คือ การปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร แบบปล่อยปละละเลยยังเกี่ยวข้องกับทุกด้านย่อยของการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบใช้อำนาจควบคุม เกี่ยวข้องกับทุกด้านย่อยของการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่น และเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นเกือบทุกด้าน ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบประชาธิปไตย เกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นเกือบทุกด้าน นอกจากนี้ ยังเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นเกือบทุกด้าน ส่วนความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบให้ความคุ้มครองเกี่ยวข้องกับบางด้านย่อยของการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคมเท่านั้น

เพื่อความชัดเจนเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องระหว่าง ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาและการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร กับบุคลิกลักษณะการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น จึงขอเสนอข้อมูลจำนวนและร้อยละของคู่บิดามารดากับบุตร จำแนกตามบุคลิกลักษณะการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นและความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดู โดยจะนำเสนอเฉพาะบุคลิกลักษณะการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร ดังตารางที่ 13-18 (สำหรับข้อมูลของการปรับตัวแต่ละด้านย่อยของบุตรวัยรุ่นที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาและการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร เสนอไว้ในภาคผนวก ง)

ตาราง 13 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มบิดามารดากับบุตร จำแนกตามบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเอง และความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

บุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 83 ร้อยละ 63.4	39 36.8	28 36.4	37 45.7	187 47.3
ไม่ดี	จำนวน 48 ร้อยละ 36.6	67 63.2	49 63.6	44 54.3	208 52.7
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 100.0	106 100.0	77 100.0	81 100.0	395 100.0

จากตาราง 13 จะเห็นได้ว่านักเรียนกลุ่มที่มีความไม่สอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร โดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมากบุตรรับรู้ในทิศทางน้อย จะมีปัญหาในการปรับตัวเอง เช่นเดียวกับกลุ่มที่มีความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในทิศทางน้อย ดังจะเห็นได้จากจำนวนนักเรียนที่มีการปรับตัวไม่ดี (ร้อยละ 63.6 และ 63.2 ตามลำดับ) มากกว่านักเรียนที่มีการปรับตัวดี (ร้อยละ 36.4 และ 36.8 ตามลำดับ)

ตาราง 14 แสดงจำนวนและร้อยละของคู่บิดมารดากับบุตร จำแนกตามบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเอง และความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดมารดากับบุตร

บุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดมารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดมารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดมารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 38 ร้อยละ 30.4	84 64.6	44 57.1	21 32.8	187 47.2
ไม่ดี	จำนวน 87 ร้อยละ 69.6	46 35.4	33 42.9	43 67.2	209 52.8
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 100.0	130 100.0	77 100.0	64 100.0	396 100.0

จากตาราง 14 จะเห็นได้ว่านักเรียนกลุ่มที่มีความไม่สอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดมารดากับบุตร โดยบิดมารดารับรู้ในทิศทางน้อยบุตรรับรู้ในทิศทางมาก จะมีปัญหาด้านการปรับตัวเอง เช่นเดียวกับกลุ่มที่มีความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมในทิศทางมาก ดังจะเห็นได้จากจำนวนนักเรียนที่มีการปรับตัวไม่ดี (ร้อยละ 67.2 และ 69.6 ตามลำดับ) มากกว่านักเรียนที่มีการปรับตัวดี (ร้อยละ 32.8 และ 30.4 ตามลำดับ)

ตาราง 15 แสดงจำนวนและร้อยละของผู้บิดามารดากับบุตร จำแนกตามบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเอง และความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

บุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 22 ร้อยละ 16.4	98 79.7	47 60.3	20 32.8	187 47.2
ไม่ดี	จำนวน 112 ร้อยละ 83.6	25 20.3	31 39.7	41 67.2	209 52.8
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 100.0	123 100.0	78 100.0	61 100.0	396 100.0

จากตาราง 15 จะเห็นได้ว่านักเรียนกลุ่มที่มีความไม่สอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร โดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก จะมีปัญหาด้านการปรับตัวเอง เช่นเดียวกับกลุ่มที่มีความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยในทิศทางมาก ดังจะเห็นได้จากจำนวนนักเรียนที่มีการปรับตัวเองไม่ดี (ร้อยละ 67.2 และ 83.6 ตามลำดับ) มากกว่านักเรียนที่มีการปรับตัวดี (ร้อยละ 32.8 และ 16.4 ตามลำดับ)

ตาราง 16 แสดงจำนวนและร้อยละของคู่บิดามารดากับบุตร จำแนกตามบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคม และความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร

บุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 84 ร้อยละ 64.1	35 33.0	30 39.0	34 42.0	183 46.3
ไม่ดี	จำนวน 47 ร้อยละ 35.9	71 67.0	47 61.0	47 58.0	212 53.7
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 100.0	106 100.0	77 100.0	81 100.0	395 100.0

จากตาราง 16 จะเห็นได้ว่า นักเรียนกลุ่มที่มีความไม่สอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย โดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมากบุตรรับรู้ในทิศทางน้อย จะมีปัญหาด้านการปรับตัวทางสังคม เช่นเดียวกับกลุ่มที่มีความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยในทิศทางน้อย ดังจะเห็นได้จากจำนวนนักเรียนที่มีการปรับตัวไม่ดี (ร้อยละ 61.0 และ 67.0 ตามลำดับ) มากกว่านักเรียนที่มีการปรับตัวเองดี (ร้อยละ 39.0 และ 33.0 ตามลำดับ)

ตาราง 17 แสดงจำนวนและร้อยละของคู่บิดามารดากับบุตร จำแนกตามบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคมและความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร

บุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 47 ร้อยละ 37.6	73 56.2	39 50.6	25 39.1	184 46.5
ไม่ดี	จำนวน 78 ร้อยละ 62.4	57 43.8	38 49.4	39 60.9	212 53.5
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 100.0	130 100.0	77 100.0	64 100.0	396 100.0

จากตาราง 17 จะเห็นได้ว่า นักเรียนกลุ่มที่มีความไม่สอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร โดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อยบุตรรับรู้ในทิศทางมาก จะมีปัญหาด้านการปรับตัวทางสังคม เช่นเดียวกับกลุ่มที่มีความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมในทิศทางมาก ดังจะเห็นได้จากจำนวนนักเรียนที่มีการปรับตัวทางสังคมไม่ดี (ร้อยละ 60.9 และ 62.4 ตามลำดับ) มากกว่านักเรียนที่มีการปรับตัวดี (ร้อยละ 39.1 และ 37.6 ตามลำดับ)

ตาราง 18 แสดงจำนวนและร้อยละของคู่บิดมารดากับบุตร จำแนกตามบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคมและความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดมารดากับบุตร

บุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดมารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดมารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดมารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 30 ร้อยละ 22.4	90 73.2	42 53.8	22 36.1	184 46.5
ไม่ดี	จำนวน 104 ร้อยละ 77.6	33 26.8	36 46.2	39 63.9	212 53.5
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 100.0	123 100.0	78 100.0	61 100.0	396 100.0

จากตาราง 18 จะเห็นได้ว่านักเรียนกลุ่มที่มีความไม่สอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย โดยบิดมารดารับรู้ในทิศทางน้อยบุตรรับรู้ในทิศทางมาก จะมีปัญหาด้านการปรับตัวทางสังคม เช่นเดียวกับกลุ่มที่มีความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยในทิศทางบวก ดังจะเห็นได้จากจำนวนนักเรียนที่มีการปรับตัวทางสังคมไม่ดี (ร้อยละ 63.9 และ 77.6 ตามลำดับ) มากกว่านักเรียนที่มีการปรับตัวทางสังคมดี (ร้อยละ 36.1 และ 22.4 ตามลำดับ)

ตอนที่ 5 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกภาพ

ด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นโดยส่วนรวมและแต่ละด้าน

เพื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น โดยนำคะแนนการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา และคะแนนบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นโดยส่วนรวมและแต่ละด้านมาวิเคราะห์ โดยใช้สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ได้ผลดังตาราง

ตาราง 19 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) ของการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมและแต่ละด้านของบุตรวัยรุ่น

บุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น	การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา			
	แบบ ประชาธิปไตย	แบบ ให้ความคุ้มครอง	แบบ ใช้อำนาจควบคุม	แบบ ปล่อยปละละเลย
การปรับตัว				
การเป็นตัวของตัวเอง	.0383	-.0419	-.1345**	-.2356***
การมองเห็นคุณค่าของตนเอง	.0918	-.0061	-.1089	-.1933***
ความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง	.1815***	-.0252	-.2187***	-.2897***
ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม	.1567**	.1200	-.0809	-.2249***
ความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี	.1472**	-.0034	-.1309**	-.3150***
ความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท	.1058	-.1001	-.1851***	-.2823***
รวม	.1669***	-.0162	-.1962***	-.3540***
การปรับตัวทางสังคม				
ปทัสฐานทางสังคม	.2517***	.0679	-.0908	-.2804***
ทักษะทางสังคม	.2188***	.1286	-.0216	-.1830***
แนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม	.0859	-.0544	-.1729***	-.2546***
ความสัมพันธ์ในครอบครัว	.1665***	.0098	-.1644**	-.3037***
ความสัมพันธ์ในโรงเรียน	.2139***	.0769	-.0534	-.2056***
ความสัมพันธ์กับชุมชน	.1657***	.0957	-.0101	-.1598**
รวม	.2593***	.0692	-.1315**	-.3387***

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 19 พบว่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแต่ละแบบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นปรากฏผลดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งสองลักษณะ คือ การปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม (r เท่ากับ .1669 และ .2593 ตามลำดับ)

การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบให้ความคุ้มครอง ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะคือ การปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม

การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบใช้อำนาจควบคุมมีความสัมพันธ์ในทางลบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นสองลักษณะคือ การปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .01 ตามลำดับ (r เท่ากับ -.1962 และ -.1315 ตามลำดับ)

การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบปล่อยปละละเลยมีความสัมพันธ์ในทางลบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะคือการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (r เท่ากับ -.3540 และ -.3387 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแต่ละแบบกับการปรับตัวแต่ละด้านย่อยของบุตรวัยรุ่นปรากฏผลดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หนึ่งด้าน คือ ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง (r เท่ากับ .1815) และมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สองด้าน คือ ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม กับด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี (r เท่ากับ .1567 และ .1472 ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ห้าด้าน คือ ด้านปทัสถานทางสังคม ด้านทักษะทางสังคม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน (r เท่ากับ .2517 .2188 .1665 .2139 และ .1657 ตามลำดับ)

การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบให้ความคุ้มครอง ไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นทุก ๆ ด้าน

การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบใช้อำนาจควบคุมมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สองด้าน คือ ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง กับด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท (r เท่ากับ $-.2187$ และ $-.1851$ ตามลำดับ) และมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สองด้าน คือ ด้านการเป็นตัวของตัวเอง กับด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี (r เท่ากับ $-.1345$ และ $-.1309$ ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หนึ่งด้าน คือ ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม (r เท่ากับ $-.1729$) และมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หนึ่งด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว (r เท่ากับ $-.1644$)

การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทุกด้าน คือ ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี ด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท (r เท่ากับ $-.2356$ $-.1933$ $-.2897$ $-.2249$ $-.3150$ $-.2823$ ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทุกด้าน คือ ด้านปทัสฐานทางสังคม ด้านทักษะทางสังคม ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน (r เท่ากับ $-.2804$ $-.1830$ $-.2546$ $-.3037$ $-.2056$ และ $-.1598$ ตามลำดับ)

เป็นที่สังเกตได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบประชาธิปไตยสัมพันธ์ในทางบวกกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะคือการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ยังสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวเองสามด้าน คือ ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี และสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบใช้อำนาจควบคุมมีความสัมพันธ์ในทางลบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะคือการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ยังสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวเองเกือบทุกด้านยกเว้นด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบปล่อยปละละเลยมีความสัมพันธ์ในทางลบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะคือการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ยังสัมพันธ์ในทางลบกับทุกด้านย่อยของการปรับตัวเอง

และการปรับตัวทางสังคม ส่วนการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบให้ความคุ้มครองนั้นไม่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นทั้งโดยรวมและแต่ละด้าน

กล่าวโดยสรุป การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบประชาธิปไตยสัมพันธ์ในทางบวกกับ บุคลิกภาพด้านการปรับตัว โดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะ คือการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ยังสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวเองบางด้านและการปรับตัวทางสังคมเกือบทุกด้าน การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบใช้อำนาจควบคุมและแบบปล่อยปละละเลยมีความสัมพันธ์ในทางลบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะคือ การปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบใช้อำนาจควบคุมยังสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวเองเกือบทุกด้าน และการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบปล่อยปละละเลยสัมพันธ์ในทางลบกับทุกด้านย่อยของการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม ส่วนการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองไม่มีความสัมพันธ์ทางสถิติกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวทั้งโดยรวมและแต่ละด้านของบุตรวัยรุ่น

ตอนที่ 6 ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่นกับ
บุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นโดยส่วนรวมและแต่ละด้าน

เพื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพ
ด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น โดยนำคะแนนการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร กับคะแนน
บุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นโดยส่วนรวมและแต่ละด้านมาวิเคราะห์โดยใช้
สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ได้ผลดังตาราง

ตาราง 20 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r) ของการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้
ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมและแต่ละด้านของบุตรวัยรุ่น

บุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น	การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร			
	แบบ ประชาธิปไตย	แบบ ให้ความคุ้มครอง	แบบ ใช้อำนาจควบคุม	แบบ ปล่อยปละละเลย
การปรับตัว				
การเป็นตัวของตัวเอง	.2193***	-.1223	-.2373***	-.4213***
การมองเห็นคุณค่าของตนเอง	.3319***	-.0422	-.2500***	-.4399***
ความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง	.4736***	-.0784	-.4408***	-.5903***
ความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม	.3872***	.0270	-.1800***	-.4477***
ความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี	.2491***	-.1590**	-.3398***	-.5385***
ความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท	.0723	-.2680***	-.3137***	-.3622***
รวม	.3824***	-.1556**	-.4055***	-.6349***
การปรับตัวทางสังคม				
ปทัสฐานทางสังคม	.2110***	-.0329	-.1254	-.3667***
ทักษะทางสังคม	.1851***	.0237	-.0089	-.1687***
แนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม	.1061	-.1334**	-.2174***	-.3550***
ความสัมพันธ์ในครอบครัว	.3870***	.0362	-.2721***	-.5398***
ความสัมพันธ์ในโรงเรียน	.2496***	-.0074	-.0827	-.2988***
ความสัมพันธ์กับชุมชน	.2077***	.0312	-.0632	-.2990***
รวม	.3251***	-.0239	-.1983***	-.5030***

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

*** หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตาราง 20 พบว่า เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแต่ละแบบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นปรากฏผลดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งสองลักษณะ คือ การปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม (r เท่ากับ .3824 และ .3251 ตามลำดับ)

การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบให้ความคุ้มครองมีความสัมพันธ์ในทางลบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หนึ่งลักษณะคือ การปรับตัวเอง (r เท่ากับ -.1556)

การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบใช้อำนาจควบคุม มีความสัมพันธ์ในทางลบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งสองลักษณะคือการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม (r เท่ากับ -.4055 และ -.1983 ตามลำดับ)

การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบปล่อยปละละเลยมีความสัมพันธ์ในทางลบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ทั้งสองลักษณะคือการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม (r เท่ากับ -.6349 และ -.5030 ตามลำดับ)

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแต่ละแบบกับการปรับตัวแต่ละด้านย่อยของบุตรวัยรุ่นปรากฏผลดังนี้

การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ห้าด้าน คือ ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะด้อยหนี (r เท่ากับ .2193 .3319 .4736 .3872 และ .2491 ตามลำดับ) แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการปรับตัวเองด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ห้าด้าน คือ ด้านปทัสฐานทางสังคม ด้านทักษะทางสังคม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน (r เท่ากับ .2110 .1851 .3870 .2496 และ .2077 ตามลำดับ) แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม

การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบให้ความคุ้มครองมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หนึ่งด้าน คือ ด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท (r เท่ากับ $-.2680$) และมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 หนึ่งด้าน คือ ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี (r เท่ากับ $-.1590$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง และด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่น หนึ่งด้านคือ ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม ($-.1334$) แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่น ด้านปทัสถานทางสังคม ด้านทักษะทางสังคม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบใช้อำนาจควบคุมมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 หกด้าน คือ ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี ด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท (r เท่ากับ $-.2373$ $-.2500$ $-.4408$ $-.1800$ $-.3398$ และ $-.3137$ ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 สองด้าน คือ ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว (r เท่ากับ $-.2174$ และ $-.2721$ ตามลำดับ) แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่น ด้านปทัสถานทางสังคม ด้านทักษะทางสังคม ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นหกด้าน คือ ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี ด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท (r เท่ากับ $-.4213$ $-.4399$ $-.5903$ $-.4477$ $-.5385$ และ $-.3622$ ตามลำดับ) นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นหกด้าน คือ ด้านปทัสถานทางสังคม ด้านทักษะทางสังคม ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน (r เท่ากับ $-.3667$ $-.1687$ $-.3550$ $-.5398$ $-.2988$ และ $-.2999$ ตามลำดับ)

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นที่สังเกตได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะคือการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ยังสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท และสัมพันธ์ในทางบวกกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นเกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบให้ความคุ้มครองมีความสัมพันธ์ในทางลบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นเพียงหนึ่งลักษณะคือการปรับตัวเองและสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นเพียงบางด้าน ได้แก่ ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี กับด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท สัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นเพียงด้านเดียว คือด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบใช้อำนาจควบคุมมีความสัมพันธ์ในทางลบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะคือการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ยังสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นทุกด้าน แต่สัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นเพียงบางด้าน ได้แก่ ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม กับด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ส่วนการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบปล่อยปละละเลยสัมพันธ์ในทางลบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะคือการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ยังสัมพันธ์ในทางลบกับทุกด้านย่อยของการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม

กล่าวโดยสรุป การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะ คือการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ยังสัมพันธ์ในทางบวกกับด้านย่อยของการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคมเกือบทุกด้าน การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบใช้อำนาจควบคุมและแบบปล่อยปละละเลยมีความสัมพันธ์ในทางลบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นโดยส่วนรวมทั้งสองลักษณะคือ การปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบปล่อยปละละเลยยังสัมพันธ์ในทางลบกับทุกด้านย่อยของการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม ส่วนการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบใช้อำนาจควบคุมสัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวเองทุกด้าน แต่สัมพันธ์ในทางลบกับการปรับตัวทางสังคมเพียงบางด้าน สำหรับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบให้ความคุ้มครองมีความสัมพันธ์ในทางลบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นเพียงหนึ่งลักษณะ คือ การปรับตัวเองและสัมพันธ์ในทางลบกับบางด้านย่อยของการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม

ตอนที่ 7 เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวม และแต่ละด้านของบุตรวัยรุ่น กับระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมและแต่ละด้านของบุตรวัยรุ่น

เพื่อพิจารณาความแตกต่างของระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมและแต่ละด้านของบุตรวัยรุ่น กับระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมและแต่ละด้านของบุตรวัยรุ่น โดยนำค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติมาเปรียบเทียบโดยใช้ Fisher's Z Transformation of r

การวิเคราะห์ผลในส่วนนี้ เนื่องจากการเปรียบเทียบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่เป็นเฉพาะค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น ดังนั้นเพื่อให้มองเห็นผลการเปรียบเทียบที่ชัดเจนยิ่งขึ้น จึงได้เสนอเฉพาะค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่านั้น สำหรับค่าที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติจะแทนด้วย .0000 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแสดงไว้ในตาราง 21

ตาราง 21 แสดงการเปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมและแต่ละด้านของบุตรวัยรุ่น (ก) และระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมและแต่ละด้านของบุตรวัยรุ่น (ข)

บุคลิกภาพด้านการปรับตัว ของบุตรวัยรุ่น	การอบรมเลี้ยงดู			
	แบบประชาธิปไตย	แบบให้ความคุ้มครอง	แบบใช้อำนาจควบคุม	แบบปล่อยปละละเลย
การปรับตัวเอง				
การเป็นตัวของตัวเอง	ก 0000 ข .2193	ก 0000 ข .0000	ก - 1345 ข - 2373	ก -.2356▲ ข -.4213▲
การมองเห็นคุณค่าของ ตนเอง	ก 0000 ข 3319	ก 0000 ข .0000	ก 0000 ข -.2500	ก -.1933▲ ข -.4399▲
ความรู้สึกเป็นอิสระ ของตนเอง	ก .1815▲ ข 4736▲	ก 0000 ข 0000	ก -.2187▲ ข - 4408▲	ก -.2897▲ ข - 5903▲
ความรู้สึกเป็นส่วน หนึ่งของกลุ่ม	ก .1567▲ ข .3872▲	ก 0000 ข .0000	ก 0000 ข - 1800	ก -.2249▲ ข - 4477▲
ความรู้สึกไม่มีแนว โน้มที่จะถอยหนี	ก .1472 ข .2491	ก .0000 ข -.1590	ก -.1309▲ ข - 3398▲	ก - 3150▲ ข -5385▲
ความรู้สึกไม่มีอาการ ทางประสาท	ก 0000 ข .0000	ก .0000 ข -.2680	ก -.1851 ข - 3137	ก -.2823 ข -.3622
รวม	ก .1669▲ ข 3824▲	ก .0000 ข -.1556	ก - 1962▲ ข - 4055▲	ก -.3540▲ ข -.6349▲
การปรับตัวทางสังคม				
ปทัสฐานทางสังคม	ก .2517 ข .2110	ก .0000 ข .0000	ก .0000 ข .0000	ก -.2804 ข - 3667
ทักษะทางสังคม	ก 2188 ข .1851	ก .0000 ข 0000	ก 0000 ข .0000	ก - 1830 ข -.1687
แนวโน้มที่จะไม่ต่อ ด้านสังคม	ก .0000 ข .0000	ก .0000 ข - 1334	ก - 1729 ข -.2174	ก -.2546 ข -.3550
ความสัมพันธ์ใน ครอบครัว	ก .1665▲ ข .3870▲	ก 0000 ข 0000	ก - 1644 ข -.2721	ก - 3037▲ ข -.5398▲
ความสัมพันธ์ใน โรงเรียน	ก .2139 ข .2496	ก 0000 ข 0000	ก 0000 ข 0000	ก -.2056 ข -.2988
ความสัมพันธ์กับ ชุมชน	ก .1657 ข .2077	ก .0000 ข .0000	ก .0000 ข .0000	ก -.1598 ข - 2999
รวม	ก .2593 ข .3251	ก .0000 ข 0000	ก -.1315 ข - 1983	ก -.3387▲ ข -.5030▲

- หมายเหตุ 1. ค่า r ทุกค่าที่ไม่ใช่ .0000 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 2. ค่า .0000 คือค่า r ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 3. ▲ หมายถึง ค่าสหสัมพันธ์ (ก) และ (ข) ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 21 ผลการเปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นจะมีระดับสูงกว่าความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น กล่าวคือ

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยพบในบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมหนึ่งลักษณะ คือการปรับตัวเอง และด้านย่อยของการปรับตัวเองห้าด้าน คือ ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท กับด้านย่อยของการปรับตัวทางสังคมหนึ่งด้าน คือ ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองพบในบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมหนึ่งลักษณะ คือการปรับตัวเอง และด้านย่อยของการปรับตัวเองสองด้าน คือ ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนีและด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท กับด้านย่อยของการปรับตัวทางสังคมหนึ่งด้าน คือ ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม พบในบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมหนึ่งลักษณะคือการปรับตัวเอง และด้านย่อยของการปรับตัวเองสี่ด้าน คือ ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย พบในบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมทั้งสองลักษณะ คือ การปรับตัวเองกับการปรับตัวทางสังคม และด้านย่อยของการปรับตัวเองห้าด้าน คือ ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี กับด้านย่อยของการปรับตัวทางสังคมหนึ่งด้าน คือ ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว

กล่าวโดยสรุป ระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นสูงกว่าระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นโดยในด้านการปรับตัวเองรวม จะพบความแตกต่างของระดับความสัมพันธ์ ในการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบให้ความคุ้มครองแบบใช้อำนาจควบคุม และแบบปล่อยปละละเลย ส่วนบุคลิกภาพด้านการปรับตัวทางสังคมรวมพบว่า ระดับความสัมพันธ์ของการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรสูงกว่าระดับความสัมพันธ์ของการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาในการอบรมเลี้ยงดูเพียงแบบเดียว คือ แบบปล่อยปละละเลย

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายและข้อเสนอแนะ

จุดมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น
2. เพื่อศึกษาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับ การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น
3. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น
4. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น
5. เพื่อเปรียบเทียบระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น และระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น

สมมุติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น เกี่ยวข้องกับตัวแปรอายุของบิดามารดา ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา สถานภาพสมรสของบิดามารดา ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว จำนวนบุตรในครอบครัว ลักษณะโครงสร้างของครอบครัว เพศของบุตร และระดับชั้นเรียนของบุตร
2. ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น
3. การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น
4. การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร สัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น

5. ระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ของบิดามารดากับบุคลิภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น และระดับความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น มีความแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนนนทรีวิทยา ปีการศึกษา 2539 จำนวน 396 คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีสุ่มตามระดับชั้น (Stratified Random Sampling) และบิดาหรือมารดาของนักเรียนดังกล่าวจำนวน 396 คน รวมเป็นนักเรียนและบิดามารดา จำนวน 396 คู่

2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามซึ่งมีทั้งหมด 3 ชุด ดังนี้

2.1 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา จำนวน 60 ข้อ ประกอบด้วย

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .8038

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .8153

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .7586

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .7019

2.2 แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร จำนวน 60 ข้อ ประกอบด้วย

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .8484

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .7143

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .7185

ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น .8057

2.3 แบบสอบถามบุคลิภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น จำนวน 144 ข้อ ซึ่งมี

เนื้อหาเกี่ยวกับการปรับตัวเอง 72 ข้อ และการปรับตัวทางสังคม 72 ข้อ โดยการปรับตัวเองจะประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับการปรับตัวเอง 6 ด้านย่อย ด้านละ 12 ข้อ และการปรับตัวทางสังคมจะประกอบด้วยข้อคำถามเกี่ยวกับการปรับตัวทางสังคม 6 ด้านย่อย ด้านละ 12 ข้อ โดยแต่ละด้านมีค่าความเชื่อมั่นดังนี้

การปรับตัวเอง	มีค่าความเชื่อมั่น .9322
ด้านการเป็นตัวของตัวเอง	มีค่าความเชื่อมั่น .6949
ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง	มีค่าความเชื่อมั่น .7807
ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง	มีค่าความเชื่อมั่น .7728
ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม	มีค่าความเชื่อมั่น .8002
ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี	มีค่าความเชื่อมั่น .8166
ด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท	มีค่าความเชื่อมั่น .8042
การปรับตัวทางสังคม	มีค่าความเชื่อมั่น .9214
ด้านปทัสฐานทางสังคม	มีค่าความเชื่อมั่น .8106
ด้านทักษะทางสังคม	มีค่าความเชื่อมั่น .6351
ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม	มีค่าความเชื่อมั่น .8090
ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	มีค่าความเชื่อมั่น .7763
ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	มีค่าความเชื่อมั่น .5896
ด้านความสัมพันธ์กับชุมชน	มีค่าความเชื่อมั่น .7699

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในการศึกษาครั้งนี้ มีขั้นตอนดังนี้

1. ทำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร เพื่อขอความร่วมมือเก็บข้อมูลกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
2. นำเครื่องมือที่ตรวจสอบคุณภาพแล้ว ไปเก็บข้อมูลกับนักเรียนและบิดาหรือมารดาของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 670 คู่ ได้แบบสอบถามนักเรียนและแบบสอบถามบิดามารดา ก็น 621 ชุด และ 574 ชุด ตามลำดับ
3. นำแบบสอบถามที่ได้คืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ในการตอบทุกฉบับได้แบบสอบถามนักเรียนและแบบสอบถามบิดามารดาที่สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ จำนวน 396 คู่ คิดเป็นร้อยละ 63.8 และ 69.0 ของแบบสอบถามนักเรียนและแบบสอบถามบิดามารดาที่ได้คืนตามลำดับ

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. มีความสอดคล้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรในการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยแบบให้ความคุ้มครอง แบบใช้อำนาจควบคุม และแบบปล่อยปละละเลย โดยความสอดคล้องอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ

2. ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร เกี่ยวข้องกับตัวแปรดังนี้

2.1 ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่นแบบประชาธิปไตย มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับสถานภาพสมรสของบิดามารดา

2.2 ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่นแบบให้ความคุ้มครอง มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับลักษณะโครงสร้างของครอบครัว และระดับชั้นเรียนของบุตร

2.3 ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่นแบบปล่อยปละละเลย มีความเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

3. ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น มีความเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นดังนี้

3.1 ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่นแบบประชาธิปไตย เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะคือ การปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ยังมีความเกี่ยวข้องกับการปรับตัวแต่ละด้านย่อยของบุตรวัยรุ่นดังนี้

3.1.1 เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างน้อยที่ระดับ .05 กับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นห้าด้านคือด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี และด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท

3.1.2 เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างน้อยที่ระดับ .01 กับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นสี่ด้านคือด้านปทัสถานทางสังคม ด้านทักษะทางสังคม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวและด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

3.2 ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น แบบให้ความคุ้มครองไม่เกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะ แต่มีความเกี่ยวข้องกับการปรับตัวแต่ละด้านย่อยของบุตรวัยรุ่นดังนี้

3.2.1 เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นสองด้าน คือด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี กับด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท

3.2.2 เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างน้อยที่ระดับ .05 กับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นสามด้านคือด้านทักษะทางสังคม ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม และด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว

3.3 ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น แบบใช้อำนาจควบคุมเกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างน้อยที่ระดับ .05 กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะคือการปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ยังมีความเกี่ยวข้องกับการปรับตัวแต่ละด้านย่อยของบุตรวัยรุ่นดังนี้

3.3.1 เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างน้อยที่ระดับ .05 กับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นทั้งหกด้าน คือด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี และด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท

3.3.2 เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างน้อยที่ระดับ .05 กับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นสี่ด้าน คือด้านทักษะทางสังคม ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

3.4 ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น แบบปล่อยปละละเลย เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัว โดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะคือ การปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ยังมีความเกี่ยวข้องกับการปรับตัวแต่ละด้านย่อยของบุตรวัยรุ่น ดังนี้

3.4.1 เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นทั้งหกด้าน คือด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้าน

ความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี และด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท

3.4.2 เกี่ยวข้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างน้อยที่ระดับ .01 กับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นทั้งหกด้าน คือด้านปทัสฐานทางสังคม ด้านทักษะทางสังคม ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

4. การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นดังนี้

4.1 การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา แบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะ คือ การปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวแต่ละด้านย่อยของบุตรวัยรุ่นดังนี้

4.1.1 สัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างน้อยที่ระดับ .01 กับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นสามด้าน คือด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม และด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี

4.1.2 สัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001กับการปรับตัวทางสังคม ของบุตรวัยรุ่นห้าด้าน คือ ด้านปทัสฐานทางสังคม ด้านทักษะทางสังคม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

4.2 การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบให้ความคุ้มครอง ไม่มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัว ของบุตรวัยรุ่นทั้งโดยส่วนรวม และแต่ละด้าน

4.3 การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา แบบใช้อำนาจควบคุม มีความสัมพันธ์ในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างน้อยที่ระดับ .01 กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัว โดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะคือ การปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวแต่ละด้านย่อยของบุตรวัยรุ่นดังนี้

4.3.1 สัมพันธ์ในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างน้อยที่ระดับ .01 กับการปรับตัวเอง ของบุตรวัยรุ่นสี่ด้าน คือด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี และด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท

4.3.2 สัมพันธ์ในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างน้อยที่ระดับ .01 กับการปรับตัวทางสังคม ของบุตรวัยรุ่นสองด้าน คือด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม และด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว

4.4 การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะ คือ การปรับตัวเองและการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวแต่ละด้านย่อยของบุตรวัยรุ่นดังนี้

4.4.1 สัมพันธ์ในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นทั้งหกด้าน คือด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี และด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท

4.4.2 สัมพันธ์ในทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างน้อยที่ระดับ .01 กับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นทั้งหกด้านคือด้านปทัสฐานทางสังคม ด้านทักษะทางสังคม ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

5. การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร มีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นดังนี้

5.1 การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร แบบประชาธิปไตยมีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะ คือการปรับตัวเอง และการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ยังสัมพันธ์กับการปรับตัวแต่ละด้านย่อยของบุตรวัยรุ่นดังนี้

5.1.1 สัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นห้าด้านคือ ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี

5.1.2 สัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นห้าด้าน คือ ด้านปทัสฐานทางสังคม ด้านทักษะทางสังคม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

5.2 การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร แบบให้ความคุ้มครอง มีความสัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นหนึ่งลักษณะคือด้านการปรับตัวเอง นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์ กับการปรับตัวแต่ละด้านย่อย ของบุตรวัยรุ่นดังนี้

5.2.1 สัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างน้อยที่ระดับ .01 กับ การปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นสองด้านคือ ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี และด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท

5.2.2 สัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กับ การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นหนึ่งด้าน คือ ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านทางสังคม

5.3 การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบใช้อำนาจควบคุม มีความสัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นทั้งสองลักษณะคือการปรับตัวเอง และการปรับตัวทางสังคมนอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวแต่ละด้านย่อยของบุตรวัยรุ่นดังนี้

5.3.1 สัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับ การปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นหกด้านคือ ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี และด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท

5.3.2 สัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับ การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นสองด้าน คือด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม และด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว

5.4 การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่น ทั้งสองลักษณะคือการปรับตัวเอง และการปรับตัวทางสังคม นอกจากนี้ยังมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวแต่ละด้านย่อยของบุตรวัยรุ่นดังนี้

5.4.1 สัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับ การปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นทั้งหกด้านคือ ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี และด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท

5.4.2 สัมพันธ์ในทางลบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 กับ การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นทั้งหกด้านคือด้านปทัสฐานทางสังคม ด้านทักษะทางสังคม ด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว ด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน และด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

6. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัว

ตัวของบุตรวัยรุ่น มีระดับสูงกว่าความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น ด้านต่าง ๆ ดังนี้

6.1 ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย พบในบุคลิกภาพด้านการปรับตัว โดยส่วนรวมด้านการปรับตัวเองและการปรับตัวเองด้านย่อยสี่ด้าน คือ ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม กับการปรับตัวทางสังคมด้านย่อยหนึ่งด้าน คือด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว

6.2 ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง พบในบุคลิกภาพด้านการปรับตัว โดยส่วนรวมด้านการปรับตัวเอง และการปรับตัวเองด้านย่อยสองด้านคือ ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี ด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท กับการปรับตัวทางสังคมด้านย่อยหนึ่งด้าน คือด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม

6.3 ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม พบในบุคลิกภาพด้านการปรับตัว โดยส่วนรวมด้านการปรับตัวเองและการปรับตัวเองด้านย่อยสี่ด้าน คือ ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม และด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี

6.4 ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย พบในบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมทั้งสองลักษณะ คือ การปรับตัวเองกับการปรับตัวทางสังคม และการปรับตัวเองด้านย่อยห้าด้านคือ ด้านการเป็นตัวของตัวเอง ด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง ด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม ด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี กับการปรับตัวทางสังคมด้านย่อยหนึ่งด้านคือ ด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย พบว่า มีความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น ในการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย แบบให้ความคุ้มครอง แบบใช้อำนาจควบคุม และแบบปล่อยปละละเลย แต่ความสอดคล้องอยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างต่ำ ซึ่งเครื่องมือวัดการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา และเครื่องมือวัดการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรที่ใช้ในงานวิจัยนี้เป็นเครื่องมือที่มีลักษณะคู่ขนานกัน ดังนั้นถ้าการวัดตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา และการวัดจากบุตรให้ผลที่ไม่แตกต่างกันแล้ว ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร น่าจะมีค่าใกล้เคียงกับ 1.00 หรือมีระดับค่อนข้างสูง ผลในส่วนนี้แสดงให้เห็นว่าการวัดตัวแปรการอบรมเลี้ยงดูจากบิดามารดา และวัดจากบุตรให้ผลซึ่งแตกต่างกัน ซึ่งจะช่วยให้ชี้แนะว่าในการวิจัยที่เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู ผู้วิจัยควรได้คำนึงถึงวิธีวัดการอบรมเลี้ยงดู ว่าวัดจากบิดามารดาโดยตรงหรือวัดจากการรับรู้ของบุตร เพื่อจะได้ระมัดระวังในการตีความผลการวิจัย และการนำผลวิจัยไปใช้

ด้านปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่น พบว่า ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรวัยรุ่นแบบประชาธิปไตยเกี่ยวข้องกับสถานภาพสมรสของบิดามารดา ซึ่งกลุ่มที่มีปัญหาความไม่สอดคล้องในการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ได้แก่ กลุ่มบิดามารดา สถานภาพสมรส หย่า, แยก และกลุ่มบิดามารดาสถานภาพสมรสแต่งงานใหม่ โดยบิดามารดาทราบว่าตนใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมาก แต่บุตรรับรู้ว่าตนได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยน้อย อาจจะกล่าวได้ว่า บิดามารดาที่มีสถานภาพสมรสหย่า, แยก หรือแต่งงานใหม่ เป็นกลุ่มที่มีปัจจัยเสี่ยงที่จะทำให้บุตรรับรู้ว่าตนได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยน้อย ซึ่งจากการวิจัยนี้พบว่าเด็กในกลุ่มนี้จะมีบุคลิกภาพด้านการปรับตัวไม่ดี (ดูผลการวิเคราะห์ในตาราง 13 และ 16) อรพินทร์ ชูชม และ อัจฉรา สุขารมณ์ (2532:20) กล่าวว่า ปัญหาครอบครัวหย่าร้าง หรือแตกแยกกัน ถือว่าเป็นปัญหาที่ทำให้ร้ายจิตใจเด็กอย่างรุนแรง เด็กจะต้องมีความรู้สึกว่าเหว่ มีปมด้อย และรู้สึกว่าตัวเองไร้ค่า เช่นเดียวกับ โกสม เศรษฐวงศ์ (2523:73) กล่าวว่า ปัญหาการหย่าร้างกันของบิดามารดา นับว่าเป็นผลร้ายต่อการพัฒนาการทางจิตใจของเด็กเป็นอย่างยิ่ง และส่งผลถึงพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของเด็กอีกด้วย เพราะชีวิตแต่งงานที่ไม่มีความสุขหรือบรรยากาศภายในบ้านที่ไม่มีความสุข จะทำให้จิตใจของสมาชิกในครอบครัวด้านชา ขาดความสุข และครอบครัวที่มีบิดามารดาหย่าร้างกันแล้ว บิดาหรือมารดาใหม่เข้ามาอยู่ในบ้านนั้น ย่อมเป็นสิ่งที่กระทบกระเทือนใจ และทำความลำบากใจให้กับเด็กเป็นอย่างมาก โดย

เฉพาะเด็กที่ไม่ได้เตรียมพร้อม สำหรับการมีบิดาหรือมารดาใหม่ ซึ่งกรณีที่ต่างฝ่ายต่างมีบุตรเดิมมาแล้ว ก็จะทำให้เกิดกรณีแก่งแย่ง ทะเลาะวิวาทระหว่างเด็กกันเอง ดังนั้น บิดามารดาที่หย่า แยก หรือแต่งงานใหม่ ควรจะระมัดระวังในการใช้วิธีอบรมเลี้ยงดูบุตรและพยายามสร้างบรรยากาศในบ้านให้มีความรัก ความอบอุ่น สร้างความเข้าใจในครอบครัว เพื่อให้เกิดการรับรู้ที่สอดคล้องกันระหว่างบิดามารดากับบุตร

ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบให้ความคุ้มครอง เกี่ยวข้องกับลักษณะโครงสร้างของครอบครัว และระดับชั้นเรียนของบุตร ในด้านลักษณะโครงสร้างของครอบครัว พบว่ากลุ่มที่มีปัญหาความไม่สอดคล้องในการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ได้แก่กลุ่มลักษณะโครงสร้างของครอบครัวเดี่ยวอยู่กับบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว และกลุ่มครอบครัวเดี่ยวอยู่กับบิดาของตนเองและมารดาเลี้ยงหรืออยู่กับมารดาของตนเองและบิดาเลี้ยง โดยบิดามารดารับรู้ว่าคุณใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองน้อย แต่บุตรรับรู้ว่าคุณได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมาก ซึ่งจากการวิจัยนี้พบว่าเด็กกลุ่มนี้จะมีบุคลิกภาพด้านการปรับตัวไม่ดี (ผลการวิเคราะห์ในตาราง 82-83 และ 85-87) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะครอบครัวที่มีบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว และครอบครัวที่มีบิดาเลี้ยงหรือมารดาเลี้ยงนั้น บิดามารดาอาจมีความวิตกกังวลว่าจะให้การดูแลบุตรไม่ดีเท่าที่ควร จึงรู้สึกว่าคุณให้การปกป้องคุ้มครองบุตรน้อยเกินไป ในขณะที่บุตรรู้สึกว่าคุณได้รับการปกป้องคุ้มครองมาก

ในด้านระดับชั้นเรียนของบุตรนั้น พบว่ากลุ่มที่มีปัญหาความไม่สอดคล้องในการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยบิดามารดารับรู้ว่าคุณใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองน้อย แต่บุตรรับรู้ว่าคุณได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมาก ซึ่งจากการวิจัยนี้พบว่าเด็กในกลุ่มนี้จะมีบุคลิกภาพด้านการปรับตัวที่ไม่ดี (ผลการวิเคราะห์ในตาราง 82-83 และ 85-87) แต่เมื่อระดับชั้นเรียนสูงขึ้นปัญหาความไม่สอดคล้องดังกล่าวจะลดลง ทั้งนี้เนื่องจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 นั้นมีอายุระหว่าง 11-12 ปี เป็นวัยที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น เด็กเริ่มมีความเป็นตัวของตัวเอง และต้องการความเป็นอิสระจากบิดามารดาจึงรู้สึกว่าตนถูกปกป้องคุ้มครองมากเกินไปที่บิดามารดาอาจจะให้การดูแลเอาใจใส่เท่าเดิม อาจกล่าวได้ว่าเด็กที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่นจะมีปัญหาความไม่สอดคล้องในการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตรมากกว่าเมื่อเด็กมีวัยสูงขึ้น จะเห็นได้ว่า ปัญหาความไม่สอดคล้องในการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับกลุ่มที่มีลักษณะโครงสร้างของครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยวอยู่กับบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว กลุ่มที่มีลักษณะโครงสร้างของครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยวอยู่กับบิดาของตนเองและมารดาเลี้ยง หรืออยู่กับมารดาของตนเองและบิดาเลี้ยง และกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนั้นในครอบครัวที่มีบิดาหรือมารดาเพียง

คนเดียว ครอบครัวที่มีบิดาเลี้ยงหรือมารดาเลี้ยง และครอบครัวที่มีบุตรอยู่ในวัยที่เพิ่งเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น บิดามารดาควรระมัดระวังในการดูแล เอาใจใส่บุตร เพราะบุตรอาจรับรู้ว่าคุณได้รับการปกป้องคุ้มครองมากเกินไป

ความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบปล่อยปละละเลย เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ซึ่งพบว่ากลุ่มที่มีปัญหาความไม่สอดคล้องในการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ได้แก่ กลุ่มที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ (ก่อนข้างลำบากหรือลำบาก) และกลุ่มที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง (ก่อนข้างสบายหรือสบาย) โดยบิดามารดารับรู้ว่าคุณใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยน้อย แต่บุตรรับรู้ว่าคุณได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก ซึ่งจากการวิจัยนี้พบว่าเด็กในกลุ่มนี้จะมีบุคลิกภาพด้านการปรับตัวไม่ดี (ผลการวิเคราะห์ในตาราง 15 และ 18) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ในกลุ่มที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำนั้น บิดามารดาจะต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการประกอบอาชีพหารายได้เลี้ยงครอบครัวไม่มีเวลาได้ใกล้ชิดเอาใจใส่บุตรมากนัก จึงทำให้บุตรรับรู้ว่าคุณได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก ในขณะที่บิดามารดาถือว่าตนใช้การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยน้อย ส่วนกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง แม้จะมีความเป็นอยู่ก่อนข้างสบายหรือสบาย แต่บิดามารดาอาจต้องใช้เวลาส่วนใหญ่ในการประกอบอาชีพเช่นเดียวกัน บิดามารดาอาจจะมีความพร้อมในการให้สิ่งของหรือความสะดวกสบายต่าง ๆ แก่บุตร แต่บิดามารดาอาจจะไม่มีเวลาที่จะใกล้ชิดเอาใจใส่บุตรจึงทำให้บุตรรับรู้ว่าคุณได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยมาก ดังนั้นบิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ และบิดามารดาที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง ควรให้ความใกล้ชิดเอาใจใส่บุตรมากขึ้น พยายามสร้างบรรยากาศของความรักความอบอุ่นในครอบครัวเพื่อให้บุตรมีความรู้สึกว่าคุณไม่ได้ถูกปล่อยปละละเลย

โดยสรุปจะเห็นได้ว่ากลุ่มที่น่าจะมีปัญหาเกี่ยวกับความไม่สอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรและควรให้ความสนใจมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ได้แก่ กลุ่มบิดามารดาสถานภาพสมรส หย่า, แยก หรือแต่งงานใหม่ กลุ่มที่มีลักษณะโครงสร้างของครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยวอยู่กับบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว กลุ่มที่มีลักษณะโครงสร้างของครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยวอยู่กับบิดาของตนเองและมารดาเลี้ยงหรืออยู่กับมารดาของตนเองและบิดาเลี้ยง กลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นวัยที่เพิ่งเริ่มเข้าสู่วัยรุ่น กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำ และกลุ่มที่ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง

เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับความสัมพันธ์ ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมและแต่ละด้านของบุตรวัยรุ่น กับระดับความ

สัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวม และแต่ละด้านของบุตรวัยรุ่น พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นมีระดับสูงกว่าความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นในด้านต่าง ๆ คือ ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย พบในบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยรวมด้านการปรับตัวเองและเกือบทุกด้านย่อยของการปรับตัวเองกับหนึ่งด้านย่อยของการปรับตัวทางสังคม ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ ความคุ้มครอง พบในบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยรวมด้านการปรับตัวเอง และบางด้านย่อยของการปรับตัวเองกับการปรับตัวทางสังคม ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม พบในบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยรวมด้านการปรับตัวเอง และเกือบทุกด้านย่อยของการปรับตัวเอง ด้านการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย พบในบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยรวมทั้งสอง ลักษณะคือ การปรับตัวเอง กับ การปรับตัวทางสังคม และเกือบทุกด้านย่อยของการปรับตัวเองกับ หนึ่งด้านย่อยของการปรับตัวทางสังคม

ผลในส่วนนี้ชี้ให้เห็นว่าการอบรมเลี้ยงดูที่บุตรรับรู้ น่าจะมีผลต่อบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นมากกว่า การอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดารับรู้ว่าคุณปฏิบัติต่อบุตร ดังนั้น บิดามารดาควรตระหนักถึงการรับรู้ของบุตรต่อวิธีอบรมเลี้ยงดูของตน และใช้วิธีการเพื่อให้บุตรรับรู้วิธีอบรมเลี้ยงดูดังที่ตนปฏิบัติ เช่น บิดามารดาคิดว่าตนให้การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมาก ถ้าบุตรรับรู้ว่าคุณได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมาก ก็จะทำให้บุตรมีบุคลิกภาพด้านการปรับตัวดี ถ้าบิดามารดาคิดว่าตนให้การอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมน้อย และบุตรก็รับรู้ว่าคุณได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมน้อย ก็จะทำให้บุตรมีบุคลิกภาพด้านการปรับตัวดี บิดามารดาจึงต้องพยายามหาวิธีการเพื่อให้บุตรรับรู้ว่าคุณได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยมาก หรือแบบใช้อำนาจควบคุมน้อย

นอกจากนี้ จากการวิจัยพบผลที่น่าสนใจเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย คือ การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาแบบปล่อยปละละเลย มีความสัมพันธ์ในทางลบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น โดยส่วนรวมทั้งสองลักษณะ และทุกด้านย่อย เช่นเดียวกับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรแบบปล่อยปละละเลย ก็มีความสัมพันธ์ในทางลบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นโดยส่วนรวมทั้งสองลักษณะ และทุกด้านย่อย โดยเฉพาะ การอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรมีความสัมพันธ์ทางลบกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นในระดับสูงกว่าการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ทุกๆด้าน นอกจากนั้น ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร มีความเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นโดยส่วนรวมทั้งสองลักษณะ และทุกด้านย่อย ซึ่งชี้ให้เห็นความ

สำคัญของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ต่อบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น
ดังนั้น**บิดามารดาควรระมัดระวังว่าการปฏิบัติของตนทำให้บุตรรู้สึกว่าคุณปล่อยปละละเลยหรือไม่**
โดยเฉพาะในปัจจุบันที่สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไป จากปัญหาการเพิ่มขึ้นของประชากร และ
สภาพเศรษฐกิจที่รัดตัว ทำให้**บิดามารดาอาจจะไม่มีเวลาได้ใกล้ชิดเอาใจใส่บุตรมากนัก**

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในทางปฏิบัติ

1.1 จากผลการวิจัยพบว่ามีความไม่สอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูระหว่างบิดามารดากับบุตรวัยรุ่น ดังนั้นในการวัดตัวแปรเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู ผู้วิจัยควรคำนึงถึงวิธีการอบรมเลี้ยงดูว่าวัดจากบิดามารดาโดยตรง หรือวัดจากการรับรู้ของบุตร เพื่อจะได้ระมัดระวังในการตีความผลการวิจัยและการนำผลวิจัยไปใช้

1.2 จากผลการวิจัยพบว่าความสอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น โดยเฉพาะปัญหาความไม่สอดคล้องในการอบรมเลี้ยงดูจะเกี่ยวข้องกับการมีบุคลิกภาพด้านการปรับตัวที่ไม่ดีของบุตรวัยรุ่น รวมทั้งผลที่พบว่าการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรมีความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นในระดับสูงกว่า การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา ผลในส่วนนี้สามารถนำไปใช้ในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูว่าบิดามารดาควรตระหนักถึงการรับรู้ของบุตรต่อการอบรมเลี้ยงดูของตน โดยพยายามใช้วิธีการเพื่อให้บุตรรับรู้การอบรมเลี้ยงดูที่สอดคล้องกับตน เพื่อให้เป็นผลดีต่อบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตร โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีปัญหาเกี่ยวกับความไม่สอดคล้องระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดากับการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตรซึ่งน่าจะให้ความสนใจมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ได้แก่ กลุ่มบิดามารดาที่มีสถานภาพสมรสหย่า, แยก กลุ่มบิดามารดาที่แต่งงานใหม่ กลุ่มที่มีลักษณะโครงสร้างของครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยวอยู่กับบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว กลุ่มที่มีลักษณะโครงสร้างของครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยวอยู่กับบิดาของตนเองและมารดาเลี้ยงหรืออยู่กับมารดาของตนเองและบิดาเลี้ยง กลุ่มเด็กที่เริ่มเข้าสู่วัยรุ่น กลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวต่ำและกลุ่มที่มีฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัวสูง

1.3 จากผลการวิจัยชี้ให้เห็นความสำคัญของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยต่อบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นมากกว่าการอบรมเลี้ยงดูแบบอื่นๆ ผลส่วนนี้สามารถนำไปใช้ในการให้คำแนะนำเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูว่าบิดามารดาควรให้ความสนใจการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยว่าการปฏิบัติของตนทำให้บุตรรู้สึกว่าคุณปล่อยปละละเลยหรือไม่ โดยเฉพาะในสภาพสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป จากปัญหาการเพิ่มขึ้นของประชากรทำให้การดำเนินชีวิตต้องรีบเร่ง บิดามารดาอาจไม่มีเวลาได้ใกล้ชิดและเอาใจใส่บุตรมากนัก

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนนันทริวิทย์วิทยาเพียงโรงเรียนเดียวเท่านั้น ซึ่งผลการศึกษาจะอยู่ในวงที่จำกัด ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรจะได้มีการศึกษาในเด็กกลุ่มอื่น ๆ หรือวัยอื่น ๆ เพื่อผลการศึกษาจะได้ชัดเจน และอ้างอิงไปสู่กลุ่มประชากรได้กว้างขวางยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- โกสุม เศรษฐาวงศ์. การเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัวและการปฏิบัติเกี่ยวกับการเลี้ยงดูบุตร ระหว่างบิดามารดากับผู้ปวยวัยรุ่นในโรงพยาบาลจิตเวช. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532. อัดสำเนา.
- ไกรสร ศรีไตรรัตน์. การสร้างและทดลองใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนประจำจังหวัดในภาคใต้. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.
- จรรยา สุวรรณทัต และคนอื่น ๆ. ทัศนคติของปู่ตาชายและบิดามารดาที่มีต่อกันในเรื่องการอบรมเลี้ยงดูเด็ก และผลที่มีต่อลักษณะพฤติกรรมบางประการของเด็ก. รายงานการวิจัยฉบับที่ 33. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529.
- จันทร์นิวัตร เกษมสันต์, พ.ญ. ม.ร.ว. “ภาพรวมของปัญหาการพัฒนาสุขภาพของเด็กไทย,” ใน สุขภาพและการพัฒนาของเด็กไทย. หน้า 25-56. เอช.เอ็น. สเตชันนารีการพิมพ์ : สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน, 2531.
- จิตรีชา ไชยศรีพรหม. ลักษณะบุคลิกภาพการปรับตัวของนักเรียนมัธยมศึกษา (ม.1 - ม.6) ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- ชุติมา อุดระกุล. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมประจำจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. ม.ป.ท., ม.ป.ป.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก. จริยธรรมของเยาวชนไทย. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 21. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2520.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจันปัจจนึก. ความสัมพันธ์ในครอบครัว สุขภาพจิต และจริยธรรมของนักเรียนวัยรุ่น. รายงานการวิจัย ฉบับที่ 23. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524.

- ดวงเดือน พันธุมาวิน, อรพินทร์ สุขุม และงามดา วนันทานนท์. ปัจจัยทางจิตวิทยาวิเคราะห์เกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูเด็กของมารดาไทย. รายงานการวิจัยฉบับที่ 32. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- ทัศนาก ทอภักดี. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลกับความเชื่ออำนาจภายในของเด็กวัยรุ่นไทย. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- นงนุช โรจนเลิศ. การศึกษาดัชนีแปรที่เกี่ยวกับการควบคุมตนเองของนักเรียนวัยรุ่น. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- นันทา แทนธานี. การศึกษาดัชนีแปรบางประการที่มีความสัมพันธ์กับการอบรมเลี้ยงดูและพัฒนาการของเด็กก่อนวัยเรียน ในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- นิภา นิธยาชน. การปรับตัวและบุคลิกภาพ. กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พริ้นติ้งเฮาส์, 2530.
- นิภาพรรณ โสমনะพันธุ์. เปรียบเทียบบุคลิกภาพของบุตรตามลำดับการเกิด การอบรมเลี้ยงดูและสภาพทางเศรษฐกิจ. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- บุญสม มีทรัพย์ทอง. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยมประจำจังหวัดในภาคเหนือของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.
- บุญกร เพชรวิวรรธน์. สหสัมพันธ์ ประเภทและวิธีการ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523.
- ประวิทย์ หลักบุญ. อิทธิพลของการอบรมเลี้ยงดูที่มีต่อการใช้กลไกป้องกันตน. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- พงษ์สุดา รัตนมาสมงคล. ทัศนคติของบิดาต่อบทบาทการเป็นบิดาและความสัมพันธ์กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- พรสุดา ดิษยวรรณะ. พฤติกรรมการแสดงออกตามทฤษฎีของจิตใจโรวานเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดูและลักษณะทางชีวสังคมบางประการ ของนักเรียนมัธยมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.

- พวงสร้อย วรกุล. การเปรียบเทียบสภาพปัญหาในด้านการปรับตัว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ตอนต้นในกรุงเทพมหานครและจังหวัดสงขลา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- พิพัฒน์ วงศ์เกษม. การสร้างแบบทดสอบบุคลิกภาพสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของ
โรงเรียนมัธยมประจำจังหวัด ในภาคกลางของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523. อัดสำเนา.
- ๗ รัตนา ชัยทิพย์. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู พฤติกรรมตอบสนองระหว่างบุคคล
และการปรับตัวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ
: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- ✕ วราภรณ์ รักวิจัย. การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2529.
- วันเพ็ญ พิศาลพงษ์ และ จามดา วนินทานนท์. การศึกษาวิธีการอบรมเลี้ยงดู พัฒนาการทางด้าน
ร่างกาย และความพร้อมทางด้านการเรียน ของเด็กวัยก่อนเรียนในกรุงเทพฯ.
รายงานการวิจัย ฉบับที่ 29. กรุงเทพฯ. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- วารินทร์ ม่วงสุวรรณ. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความรักและแบบควบคุม
ความเอื้อเฟื้อ และวินัยทางสังคม. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2517. อัดสำเนา.
- วิกรม กมลสุโกศล. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู ความวิตกกังวลและค่านิยม
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่นับถือศาสนาพุทธและอิสลาม ในจังหวัด
นราธิวาส. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2515. อัดสำเนา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิชย์,
2525.
- ๗ วินิจ เกตุจำ. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่กับความคิดสร้างสรรค์
ความเป็นผู้นำ และความวิตกกังวล ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดสุโขทัย.
ปรินญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร, 2518.
อัดสำเนา.
- ศรีธรรม ธนะภูมิ. พัฒนาการทางอารมณ์และบุคลิกภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : ชวนพิมพ์,
2534.

สมพร สุทัศน์ย์, ม.ร.ว. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ค. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530
อัคราณา.

X สมาน กำเนิด. การอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาที่มีผลต่อการปรับตัวของเด็ก ปรินิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัคราณา.

สุชา จันทรเฒ. จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2527.

สุนารี เตชะโชควิวัฒน์. ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู วินัยในตนเอง และความภาคภูมิใจในตนเอง. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527. อัคราณา.

สุนีย์ เหมะประสิทธิ์. สถิติประยุกต์เพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.

สำเนียง แยมสะอาด. บทบาทของบิดาต่อการเลี้ยงดูทารกตามการรับรู้ของตนเอง. วิทยานิพนธ์
ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528. อัคราณา.

X อรพินทร์ ชูชม และ อัจฉรา สุขารมณ. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับการปรับตัวของนักเรียนวัยรุ่น.
รายงานการวิจัยฉบับที่ 48. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.

อุบลรัตน์ โพธิโกสม. การศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูและความซื่อสัตย์ของเด็กไทย. ปรินิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2523. อัคราณา.

X Berk, L.E. Child Development. 3rd ed. Massachusetts : Allyn and Bacon, 1994.

Bruno, F.J. Adjustment and Personal Growth : Seven Pathways. 2nd ed. New York : John
Wiley and Sons, Inc., 1983.

Chancha Suvannathat and Others. Handbook of Asian Child Development and Child Raring Practices. Bangkok : Burapasilpa Press, 1985.

Crow and Crow, Adolescent Development and Adjustment. 2nd ed. New York : McGraw-Hill,
Inc., 1965.

X Draughn, P.S. and Waggenpack, M.L. "Fathers' Supportiveness : Perceptions of Fathers and
College Daughters," in Men in Families. Lewis, R.A. and Salt, R.E. 211-213.
New York : Sage Publication, Inc., 1986.

X Faw, T and Belkin, G.S. Child Psychology. Singapore : McGraw-Hill, Inc, 1990.

Fuhrman, B.S. Adolescence, Adolescents. 2nd ed. New York : McGraw-Hill, Inc., 1990.

Haber, A. and Runyon, R.P. Psychology of Adjustment. Illinois : The Dorsey Press, 1984.

Harris, J.R. and Liebert, R.M. The Child : A Contemporary View of Development. 3rd ed.
New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1991.

✓ Hurlock, E.B. Personality Development. New York : McGraw-Hill, Inc., 1974.

Jourard, S.M. Personal Adjustment. New York : The Macmillan Company, 1958.

Lazarus, R.S. Patterns of Adjustment. 3rd ed. New York : McGraw-Hill, Inc., 1976.

✗ Morrison, G.S. The World of Child Development. New York : Delmar Publisher, Inc., 1990.

Papalia, D.E. and Olds, S.W. A Child's World : Infancy through Adolescence. 6th ed.
New York : McGraw-Hill, Inc., 1993.

Sroufe, L.A., Cooper, R.G. and DeHart, G.B. Child Development. 2nd ed. New York :
McGraw-Hill, Inc., 1992.

✗ Steinberg, L. and Belsky, J. Infancy, Childhood and Adolescence : Development in Context.
New York : McGraw-Hill, Inc., 1991.

Thorpe, L.P. and Schmuller, A.M. Personality : An Interdisciplinary Approach. New Delhi
: East West Press, 1958.

Worchel, S. and Goethals, G.R. Adjustment : Pathways to Personal Growth. New Jersey :
Prentice-Hall, Inc., 1985.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดา

แบบสอบถามบิดามารดา

แบบสอบถามทั้งหมดมี 2 ตอน ขอความกรุณาให้ท่านตอบคำถามทุกข้อ โดยไม่เว้นข้อใดข้อหนึ่ง และเลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น เพราะไม่เช่นนั้นแล้วแบบสอบถามชุดนี้ จะใช้ประโยชน์ไม่ได้เลย

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัวของบิดามารดา

คำชี้แจง กรุณาเติมคำตอบลงในช่องว่าง หรือเลือกข้อความโดยขีดเครื่องหมาย ✓
ลงในช่อง ☐

1. ท่านเป็นผู้ปกครองของนักเรียนเพศ_____ ชั้น_____

ท่านเกี่ยวข้องกับนักเรียน โดยเป็น

☐ บิดา

☐ มารดา

2. อายุของท่าน

☐ 40 ปีหรือต่ำกว่า

☐ 41-50 ปี

☐ 51 ปีหรือสูงกว่า

3. การศึกษาของท่าน

☐ ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า

☐ สูงกว่าประถมศึกษาแต่ต่ำกว่าปริญญาตรี

☐ ปริญญาตรีหรือสูงกว่า

4 สถานภาพสมรสของท่าน

☐ คู่

☐ หม้าย

☐ หย่า, แยก

☐ แต่งงานใหม่

5. จำนวนบุตรในครอบครัว

☐ บุตร 1 คน

☐ บุตร 2 คน

☐ บุตร 3 คน หรือมากกว่า

6. ความเป็นอยู่ของครอบครัว

- ☐ มีความเป็นอยู่ค่อนข้างลำบากหรือลำบาก
- ☐ มีความเป็นอยู่แบบพอมีพอกิน
- ☐ มีความเป็นอยู่ค่อนข้างสบายหรือสบาย

7. อาชีพของท่าน

- ☐ ข้าราชการ ไปรกระบุ ชี_____
- ☐ ลูกจ้างส่วนราชการ ไปรกระบุ ตำแหน่ง_____
- ☐ พนักงานรัฐวิสาหกิจ ไปรกระบุ ตำแหน่งหรือชี_____
- ☐ ลูกจ้างของสถานประกอบการหรือบริษัทเอกชน ไปรกระบุ ตำแหน่งหรือลักษณะงาน_____
- ☐ รับจ้างทำงานเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น รับจ้างในร้านค้า รับจ้างทำงานตามบ้าน
กรรมกรรับจ้าง รวมถึงผู้ใช้แรงงาน
- ☐ ค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น หาบเร่ แผงลอย รถเข็น
- ☐ ค้าขายโดยมีร้านค้าเป็นของตนเอง
- ☐ เจ้าของธุรกิจต่าง ๆ เช่น เจ้าของบริษัท เจ้าของโรงงาน เจ้าของกิจการ
- ☐ เกษตรกรเช่าที่ดินทำกิน
- ☐ เกษตรกรมีที่ดินของตนเอง
- ☐ เกษตรกรเป็นเจ้าของฟาร์มขนาดใหญ่
- ☐ อื่น ๆ ไปรกระบุให้ชัดเจน_____

8. เงินเดือนหรือรายได้ต่อเดือนโดยประมาณ_____บาท

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการปฏิบัติของบิดามารดาต่อบุตร

คำชี้แจง (สำคัญ : โปรดอ่านก่อนตอบ)

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการสำรวจเพื่อรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ “การปฏิบัติของพ่อแม่ที่มีต่อลูก” มีทั้งหมด 60 ข้อ
2. ในการตอบให้ท่านพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อตรงกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใด โดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในแบบสอบถามช่องที่ตรงกับความเป็นจริงนั้น
3. ขอความกรุณาให้ท่านตอบตามความเป็นจริงทุกข้อ เพราะคำตอบแต่ละข้อไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิดและคำตอบของพ่อแม่แต่ละคนอาจแตกต่างกันได้
4. คำว่า “ลูก” ที่กล่าวถึงในแบบสอบถาม หมายถึง นักเรียนที่ท่านระบุไว้ข้างต้น
(ในแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อที่ 1)

ตัวอย่าง

วิธีที่ท่านปฏิบัติกับลูก	ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
(0) ท่านให้ลูกไปเที่ยวกับเพื่อนโดยที่ท่านไม่กังวล	✓			

แบบสอบถาม

วิธีที่ท่านปฏิบัติกับลูก	ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
1. ท่านมักไม่ให้ลูกไปไหนเพราะกลัวเสียเด็ก.....				
2. ไม่ว่าลูกจะทำอะไรท่านจะคอยให้ความช่วยเหลือเสมอ.....				
3. ท่านไม่เคยพูดชมเชยเมื่อลูกทำงานสำเร็จ.....				
4. เมื่อลูกทำสิ่งต่าง ๆ ได้สำเร็จท่านมักจะกล่าวคำชมเชยหรือให้รางวัลแก่ลูก.....				
5. ท่านให้ลูกแต่งตัวตามแบบและสีที่ท่านต้องการ.....				
6. ท่านเปิดโอกาสให้ลูกทำสิ่งต่าง ๆ ที่ลูกพอใจ เช่น เล่นกับเพื่อนคุยโทรศัพท์กับเพื่อน.....				
7. ท่านคอยซักถามในเรื่องส่วนตัวของลูกอยู่เสมอ.....				
8. ท่านให้ลูกกลับบ้านตรงตามเวลาที่ท่านกำหนดเสมอ.....				
9. เมื่อลูกทำผิดหรือไม่ทำตามที่ท่านต้องการ ท่านจะพูดถึงความดีของคนอื่น ๆ เพื่อเปรียบเทียบให้ลูกฟัง.....				
10. ท่านให้ลูกเลือกเรียนวิชาหรืออาชีพที่ท่านเห็นว่าดี.....				
11. ถ้าท่านจะให้รางวัลแก่ลูกท่านจะถามลูกก่อนว่าต้องการอะไร.....				
12. ท่านห่วงใยและเอาใจใส่ลูกในทุก ๆ เรื่อง.....				
13. ท่านเปิดโอกาสให้ลูกเรียกร้องได้ถ้าเขารู้สึกว่า ไม่ได้ได้รับความยุติธรรมจากท่านในเรื่องต่างๆ.....				
14. ท่านจะตำหนิถ้าลูกได้แะยงแสดงเหตุผล.....				
15. ท่านจะคอยดักเตือนลูกในเรื่องการคบเพื่อน.....				
16. ถ้าลูกทะเลาะกับที่ๆ นอนๆ หรือคนอื่น ๆ ท่านจะตำหนิหรือลงโทษลูกเสมอ.....				
17. ท่านจะไม่ลงโทษถ้าลูกทำผิดแต่ชี้แจงอย่างมีเหตุผล.....				
18. ท่านมักไม่รู้ว่าคุณรู้สึกอย่างไรหรือต้องการอะไร.....				

วิธีที่ท่านปฏิบัติกับลูก	ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
19. ท่านจะคอยจัดเตรียมอาหารหรือสิ่งของให้ลูกตลอดเวลา				
20. ท่านไม่ยอมให้ลูกอยู่เฉย ๆ โดยไม่ทำอะไร.....				
21. ท่านมักจะ ไม่เห็นด้วยกับการคิดและการตัดสินใจของลูก				
22. ท่านไม่เคยให้ลูกช่วยเหลือทำงานบ้าน.....				
23. ท่านไม่ค่อยมีโอกาสดูใจใส่กับเรื่องที่ลูกซักถาม.....				
24. ท่านอนุญาตให้ลูกร่วมกิจกรรมนอกบ้านตามสมควร.....				
25. ถ้าท่านต้องการให้ลูกกระทำการสิ่งใดลูกจะต้องเชื่อฟัง โดยปราศจากข้อโต้แย้ง.....				
26. ท่านให้สิ่งต่าง ๆ ที่ท่านคิดว่าลูกต้องการแต่ไม่มีโอกาสซักถามว่าเขาต้องการหรือไม่.....				
27. ท่านไม่ให้ลูกคบเพื่อนที่ท่านไม่ชอบและเห็นว่าไม่ดี.....				
28. เวลาลูกไปไหนท่านจะไปด้วยหรือให้คนไปเป็นเพื่อน.....				
29. ท่านมักให้สิ่งต่าง ๆ แก่ลูกน้อยกว่าพี่น้องหรือคนอื่น ๆ.....				
30. ท่านไม่ยอมให้ลูกแสดงความโกรธเมื่อท่านว่ากล่าวหรือลงโทษ.....				
31. ถ้าลูกทำความผิด ก่อนลงโทษลูก ท่านจะซักถามถึงสาเหตุพร้อมบอกเหตุผลในการลงโทษให้ลูกทราบ.....				
32. ท่านเห็นว่าลูกยังเด็กเกินไปที่จะทำอะไรได้ด้วยตนเอง.....				
33. ท่านรู้สึกว่าคุณทำสิ่งที่ไม่ถูกต้องเสมอ.....				
34. เมื่อลูกกลับบ้านช้ากว่าปกติ ท่านจะรอกอยด้วยความกระวนกระวายใจมากทุกครั้ง.....				
35. ท่านให้อิสระแก่ลูกในการที่จะทำหรือคิดในเรื่องต่างๆ.....				
36. เวลาลูกจะไปไหนหรือทำอะไรจะต้องขออนุญาตและชี้แจงรายละเอียดให้ท่านทราบ.....				
37. ท่านจะคอยระมัดระวังไม่ให้ลูกได้รับอันตรายอยู่ตลอดเวลา.....				
38. ท่านไม่ค่อยมีเวลาที่จะจัดหาหรือซื้อของที่ลูกอยากได้.....				
39. ท่านแบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานในบ้านให้ลูกและทุก ๆ คนในบ้านตามสมควร.....				
40. ลูกทำอะไรไม่ค่อยเป็นเพราะท่านไม่ค่อยมีโอกาสดูแลแนะนำ.....				
41. ท่านคอยซักถามครูอยู่เสมอว่าผลการเรียนของลูกเป็นอย่างไร.....				

วิธีที่ท่านปฏิบัติกับลูก	ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
42. ถ้าลูกไม่เชื่อฟังคำแนะนำของท่านจะถูกลงโทษ.....				
43. ท่านให้ลูกชี้แจงรายละเอียดในการใช้จ่ายเงินที่ท่านให้ในแต่ละครั้ง.....				
44. เวลาลูกเจ็บป่วยแม้ว่าจะเล็กน้อยท่านจะคอยเฝ้าปรนนิบัติอย่างใกล้ชิด.....				
45. ท่านไม่สนใจลูกมากนักเพราะถ้าสนใจก็มีแต่เรื่องรำคาญใจ.....				
46. ท่านจะร่วมทำกิจกรรมต่าง ๆ ร่วมกับลูก ๆ อย่างเป็นกันเองอยู่เสมอ.....				
47. ถ้าลูกซักถามเกี่ยวกับเรื่องเพศ ท่านจะไม่ให้พูดถึง.....				
48. ลูกไม่ค่อยมีปัญหาปรึกษาท่าน.....				
49. ท่านจะคอยเตือนลูกให้ทำสิ่งต่างๆ ด้วยความห่วงใยเสมอ เช่น เรื่องอาบน้ำ.....				
50. ท่านว่ากล่าวลูกในเรื่องการคบเพื่อนอยู่บ่อย ๆ.....				
51. ท่านไม่ยอมให้ลูกปีนป่ายที่สูง ๆ เพราะกลัวจะตกลงมา.....				
52. เมื่อลูกมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับพี่ ๆ น้อง ๆ หรือคนอื่น ๆ ท่านจะรับฟังเหตุผลและพิจารณาอย่างยุติธรรม.....				
53. ท่านมักจะว่ากล่าวในเรื่องการใช้จ่ายเงินของลูก เวลาที่ลูกขอเงิน.....				
54. ไม่ว่าลูกจะทำอะไรต้องอยู่ในสายตาของท่านอยู่ตลอดเวลา.....				
55. เมื่อลูกมีเรื่องโต้แย้งกับท่าน ท่านจะรับฟังเหตุผลของเขาเสมอ.....				
56. ท่านไม่มีเวลาที่จะสนใจว่าลูกกลับบ้านเวลาใด.....				
57. ท่านได้แสดงออกให้ลูกเห็นว่า ท่านชื่นชมเขาเมื่อเขาทำบางสิ่งบางอย่างสำเร็จ.....				
58. เมื่อลูกขอความช่วยเหลือท่านจะให้ความร่วมมือด้วยความเต็มใจ.....				
59. ท่านไม่ค่อยมีเวลาพูดคุยกับลูก.....				
60. เมื่อลูกทำความผิด ท่านจะลงโทษตามสมควร โดยพิจารณาจากความผิดที่กระทำ.....				

ภาคผนวก ข

แบบสอบถามนักเรียน

- แบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูตามการรับรู้ของบุตร
- แบบสอบถามบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น

แบบสอบถามนักเรียน

แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน ขอความกรุณาให้นักเรียนตอบคำถามทุกข้อโดยไม่เว้นข้อใดข้อหนึ่ง และเลือกคำตอบที่ตรงกับความเป็นจริงเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น เพราะไม่เช่นนั้นแล้ว แบบสอบถามชุดนี้จะใช้ประโยชน์ไม่ได้เลย

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง กรุณาเติมคำตอบลงในช่องว่าง หรือเลือกข้อความโดยขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐

1. นักเรียนอายุ_____ปี เพศ_____ เป็นนักเรียนชั้น_____

2. ปัจจุบันนักเรียนอาศัยอยู่กับ (เลือกตอบเพียงข้อเดียว)

- ☐ บิดาและมารดาของตนเอง
- ☐ บิดาหรือมารดาเพียงคนเดียว
- ☐ บิดาของตนเองกับมารดาเลี้ยง หรือมารดาของตนเองกับบิดาเลี้ยง
- ☐ บิดาและ/หรือมารดาของตนเองรวมกับญาติพี่น้อง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามวิธีปฏิบัติของบิดามารดาต่อนักเรียน

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้เป็นการสำรวจเพื่อรวบรวมข้อเท็จจริงเกี่ยวกับ “การปฏิบัติของบิดามารดาที่มีต่อนักเรียน” มีทั้งหมด 60 ข้อ

2. ในการตอบให้นักเรียนพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อตรงกับความเป็นจริงมากน้อยเพียงใดโดยกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงนั้น

3. ขอความกรุณาให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริงทุกข้อ เพราะคำตอบแต่ละข้อไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด และคำตอบของแต่ละคนอาจแตกต่างกันได้

4. คำว่า “พ่อแม่” ที่กล่าวถึงในแบบสอบถามหมายถึง พ่อและ/หรือแม่ ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนในการดูแลใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุด

ตัวอย่าง

วิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียน	ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่สุด	ค่อนข้างจะจริง	ไม่ค่อยจะจริง	ไม่จริงเลย
(0) พ่อแม่จะหัวเราะชอบใจเมื่อนั่งตักน้อง หรือคนอื่น	✓			

วิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียน	ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่ สุด	ค่อนข้าง จะจริง	ไม่ค่อย จะจริง	ไม่จริง เลย
1. พ่อแม่มักจะไม่ให้ฉันไปไหนเพราะกลัวเสียเด็ก.....				
2. ไม่ว่าฉันจะทำอะไรพ่อแม่จะคอยให้ความช่วยเหลือเสมอ.....				
3. แม้ฉันจะทำงานสำเร็จฉันก็ไม่เคยได้รับคำชมเชยจากพ่อแม่.....				
4. พ่อแม่จะให้รางวัลหรือคำชมเชยเมื่อฉันทำสิ่งต่าง ๆ สำเร็จ.....				
5. ฉันต้องแต่งตัวตามแบบและสีที่พ่อแม่ต้องการ.....				
6. พ่อแม่เปิดโอกาสให้ฉันทำสิ่งต่างๆ ที่ฉันพอใจเช่น เล่นกับเพื่อน คุยโทรศัพท์กับเพื่อน.....				
7. พ่อแม่จะคอยซักถามในเรื่องส่วนตัวของฉันเสมอ.....				
8. ฉันต้องกลับบ้านตรงตามเวลาที่พ่อแม่กำหนดเสมอ.....				
9. เมื่อฉันทำผิดหรือไม่ทำตามสิ่งที่พ่อแม่ต้องการ พ่อแม่มักจะพูด เปรียบเทียบกับคนอื่น ๆ.....				
10. ฉันต้องเลือกเรียนวิชาหรืออาชีพพ่อแม่เลือกให้.....				
11. ถ้าพ่อแม่จะให้รางวัลแก่ฉัน พ่อแม่จะถามฉันก่อนว่าต้องการ อะไร.....				
12. ฉันรู้สึกที่พ่อแม่เอาใจใส่และห่วงใยฉันจนเกินไป.....				
13. ฉันมีสิทธิที่จะเรียกร้องจากพ่อแม่ถ้าไม่ได้รับความยุติธรรมใน เรื่องต่างๆ.....				
14. พ่อแม่จะตำหนิถ้าฉันได้แสดงเหตุผล.....				
15. พ่อแม่จะคอยตักเตือนฉันในเรื่องการคบเพื่อน.....				
16. เมื่อฉันทะเลาะกับพี่ ๆ น้องๆ หรือคนอื่น ๆ ฉันมักจะถูกตำหนิ หรือลงโทษเสมอ.....				
17. ถ้าฉันทำผิดแล้วชี้แจงอย่างมีเหตุผล พ่อแม่จะไม่ลงโทษ.....				
18. พ่อแม่มักจะไม่รู้ถึงความรู้สึกและความต้องการของฉัน.....				
19. พ่อแม่จะจัดเตรียมอาหารหรือสิ่งของให้ฉันตลอดเวลา.....				
20. พ่อแม่ไม่ให้ฉันอยู่เฉยๆ โดยไม่ทำอะไร.....				
21. พ่อแม่จะไม่เห็นด้วยกับการคิดและการตัดสินใจของฉัน.....				
22. พ่อแม่ไม่ยอมให้ฉันช่วยเหลืองานบ้าน.....				
23. เมื่อฉันถามถึงสิ่งต่าง ๆ พ่อแม่มักจะไม่สนใจตอบ.....				
24. พ่อแม่จะอนุญาตให้ฉันร่วมกิจกรรมในสังคมนอกบ้านตามสมควร.....				

วิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียน	ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
25. เมื่อพ่อแม่ต้องการให้ฉันกระทำการสิ่งใด ฉันต้องเชื่อฟังโดยไม่มีข้อโต้แย้งใดๆทั้งสิ้น.....				
26. ฉันได้สิ่งที่ต้องการทุกอย่างจากพ่อแม่แต่ฉันรู้สึกว่าการไม่ต้องการสิ่งนั้นๆ.....				
27. พ่อแม่จะให้ฉันคบแต่เพื่อนที่พ่อแม่ชอบและเห็นว่าดี.....				
28. เวลาฉันจะไปไหนพ่อแม่จะไปด้วย หรือให้คนไปเป็นเพื่อน.....				
29. ฉันมักจะได้รับสิ่งต่าง ๆ น้อยกว่าพี่น้องหรือคนอื่น.....				
30. พ่อแม่ไม่ยอมให้ฉันแสดงความโกรธเมื่อพ่อแม่ว่ากล่าวหรือลงโทษ.....				
31. เมื่อฉันทำความผิด ก่อนลงโทษพ่อแม่จะซักถามสาเหตุพร้อมบอกเหตุผลในการทำโทษให้ทราบ.....				
32. พ่อแม่ปฏิบัติต่อฉันราวกับฉันเป็นเด็กเล็กๆ.....				
33. พ่อแม่มักจะคอยจับผิดเสมอไม่ว่าฉันจะทำอะไร.....				
34. เมื่อฉันกลับบ้านช้ากว่าปกติพ่อแม่จะรอคอยด้วยความกระวนกระวายใจมากทุกครั้ง.....				
35. การปฏิบัติของพ่อแม่ทำให้ฉันรู้สึกเป็นอิสระที่จะทำหรือคิดในเรื่องต่างๆ.....				
36. เวลาฉันจะไปไหนหรือทำอะไรจะต้องขออนุญาตโดยชี้แจงรายละเอียดให้พ่อแม่ทราบ.....				
37. พ่อแม่จะคอยระมัดระวังไม่ให้ฉันได้รับอันตราย ตลอดเวลา.....				
38. ไม่ว่าฉันต้องการสิ่งใดพ่อแม่ไม่สนใจซื้อหรือหาให้.....				
39. พ่อแม่แบ่งหน้าที่รับผิดชอบงานในบ้านให้ฉันและทุกคนในบ้านตามสมควร.....				
40. ฉันทำอะไร ไม่ค่อยเป็นเพราะ ไม่ค่อยได้รับคำแนะนำจากพ่อแม่.....				
41. พ่อแม่จะคอยซักถามครูอยู่เสมอว่าการเรียนของฉันเป็นอย่างไร.....				
42. ถ้าฉันไม่เชื่อฟังคำแนะนำของพ่อแม่ ฉันจะถูกลงโทษ.....				
43. พ่อแม่จะให้ฉันชี้แจงรายละเอียดในการใช้จ่ายเงินที่พ่อแม่ให้ในแต่ละครั้ง.....				

วิธีที่พ่อแม่ปฏิบัติต่อนักเรียน	ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
44. เวลาฉันเจ็บป่วยเล็กๆ น้อยๆ พ่อแม่จะคอยเฝ้าปรนนิบัติอย่างใกล้ชิด.....				
45. พ่อแม่ไม่ค่อยให้ความสนใจฉันไม่ว่าเรื่องใดๆ.....				
46. พ่อแม่จะร่วมวงพูดคุยหรือทำงานร่วมกับฉันและพี่ ๆ น้องๆ อย่างเป็นกันเองอยู่เสมอ.....				
47. ถ้าฉันซักถามเกี่ยวกับเรื่องเพศ พ่อแม่จะไม่ให้พูดถึง.....				
48. ฉันรู้สึกอึดอัดใจที่ต้องแก้ปัญหาเองโดยไม่มีโอกาสปรึกษาพ่อแม่.....				
49. พ่อแม่จะคอยเตือนให้ฉันทำสิ่งต่างๆ ด้วยความห่วงใยเสมอ เช่น เรื่องอาบนํ้า.....				
50. ฉันมักจะถูกว่ากล่าวเลียดสีในเรื่องการคบเพื่อน.....				
51. พ่อแม่จะไม่ยอมให้ฉันปีนป่ายที่สูง ๆ เพราะกลัวจะตกลงมา.....				
52. เมื่อฉันมีเรื่องทะเลาะวิวาทกับพี่น้องหรือคนอื่น ๆ พ่อแม่จะรับฟังเหตุผลและพิจารณาอย่างยุติธรรม.....				
53. เมื่อฉันขอเงินพ่อแม่ มักจะถูกดุด่า.....				
54. ฉันรู้สึกว่าไม่ว่าจะทำอะไรต้องอยู่ในสายตาของพ่อแม่ตลอดเวลา.....				
55. เมื่อฉันมีเรื่องโต้แย้งกับพ่อแม่ พ่อแม่จะใช้การตัดสินอย่างยุติธรรม.....				
56. ฉันจะกลับบ้านเวลาใดก็ได้พ่อแม่ไม่เคยซักถาม.....				
57. พ่อแม่จะแสดงให้เห็นว่าท่านชื่นชมฉันเมื่อฉันทำบางสิ่งบางอย่างสำเร็จ.....				
58. เมื่อฉันขอความช่วยเหลือพ่อแม่จะให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี.....				
59. พ่อแม่ ไม่ค่อยมีเวลาพูดคุยกับฉัน.....				
60. เมื่อฉันทำความผิด พ่อแม่จะลงโทษตามสมควร โดยพิจารณาจากความผิดที่กระทำ.....				

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ

คำชี้แจง

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ มีทั้งหมด 144 ข้อ การตอบแบบสอบถามให้นักเรียนพิจารณาว่าข้อความแต่ละข้อตรงกับความเป็นจริงของตัวนักเรียนมากน้อยเพียงใดและกาเครื่องหมาย ✓ ลงในแบบสอบถาม คำตอบแต่ละข้อไม่มีการตัดสินว่าถูกหรือผิด ขอให้นักเรียนตอบตามความเป็นจริงทุกข้อ

ตัวอย่าง

ข้อความ	ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่สุด	ค่อนข้างจะจริง	ไม่ค่อยจะจริง	ไม่จริงเลย
0 ฉันมักปรึกษาปัญหาหรือขอคำแนะนำจากพ่อแม่เมื่อมีเรื่องไม่สบายใจ		✓		

ข้อความ	ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
1. โดยปกติแล้วฉันมักจะทำสิ่งต่าง ๆ ที่ฉันได้ลงมือทำจนสำเร็จ.....				
2. ฉันมักจะถูกโกงในการเล่น เกมส่ต่าง ๆ.....				
3. เป็นเรื่องยากที่ฉันจะยอมรับผิด แม้ว่าฉันจะเป็นฝ่ายผิด.....				
4. ฉันรู้สึกที่ตัวเองต่ำต้อยกว่าคนส่วนใหญ่.....				
5. เป็นเรื่องง่ายที่ฉันจะพบหรือทำความรู้จักกับผู้อื่น.....				
6. ฉันมักจะรู้สึกสงสารตัวเองเมื่อได้รับความกระทบกระเทือนใจ.....				
7. เป็นเรื่องยากสำหรับฉันที่จะพูดกับบุคคลสำคัญ.....				
8. ฉันเคยรู้สึกว่าเป็นการง่ายที่จะมีอิทธิพลต่อคนอื่น ๆ.....				
9. ฉันมักรู้สึกอึดอัดเมื่ออยู่ท่ามกลางคนแปลกหน้า.....				
10. ฉันรู้สึกลำบากใจถ้าจะต้องตัดสินใจทำอะไรด้วยตนเอง.....				
11. ฉันรู้สึกว่าตัวเองเป็นคนเก้งก้าง รุ่มร่าม.....				
12. ฉันมักไม่กล้าแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน.....				
13. ฉันคิดว่าคนส่วนมากมักจะใจแคบ.....				
14. เพื่อนนักเรียนคนอื่น ๆ รู้สึกดีใจที่ฉันเป็นสมาชิกของห้อง.....				
15. เพื่อน ๆ ทั้งชายและหญิงดูเหมือนจะชอบฉัน.....				
16. บุคคลอื่นมักคิดว่าฉันมีความคิดดี.....				
17. เป็นเรื่องยากที่ฉันจะทำให้บุคคลอื่นสนใจในปัญหาของฉัน.....				
18. ฉันพบความยากลำบากในการพยายามทำสิ่งต่าง ๆ.....				
19. ฉันรู้สึกว่าบุคคลอื่นปฏิบัติต่อฉันไม่ดีเท่าที่ควร.....				
20. เพื่อน ๆ ส่วนมากมักคิดว่าฉันเป็นคนกล้าหาญหรือเข้มแข็ง.....				
21. ฉันรู้สึกว่าตัวเองไม่ฉลาดเหมือนเพื่อน ๆ ส่วนใหญ่.....				
22. ฉันคิดว่าตัวเองเป็นคนที่มีความสามารถคนหนึ่ง.....				
23. ฉันรู้สึกว่าชีวิตฉันไม่มีคุณค่า.....				
24. บางครั้งฉันรู้สึกว่าตัวเองทำอะไรผิดอยู่ตลอดเวลา.....				
25. ฉันได้รับอนุญาตให้เลือกคบเพื่อนด้วยตนเอง.....				
26. ฉันมักจะต้องล้มเลิกแผนการต่าง ๆ ของฉันเนื่องจากบุคคลอื่น.....				
27. ฉันได้รับอนุญาตให้ทำสิ่งต่าง ๆ ที่ฉันอยากทำ.....				
28. ฉันรู้สึกว่าได้รับการลงโทษในเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ.....				

ข้อความ	ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่สุด	ค่อนข้างจะจริง	ไม่ค่อยจะจริง	ไม่จริงเลย
29. ฉันมักได้รับอนุญาตให้ไปงานต่าง ๆ ที่มีทั้งเพื่อนชายและหญิง.....				
30. ญาติพี่น้องยอมให้ฉันไปไหนมาไหนกับเพื่อน ๆ				
31. สิ่งที่ฉันจะมีส่วนใหญ่บุคคลอื่นมักจะเป็นผู้ตัดสินใจให้.....				
32. ฉันเลือกเสื้อผ้าด้วยตัวเอง.....				
33. ฉันรู้สึกที่เพื่อน ๆ ทำอะไรได้ตามใจชอบมากกว่าฉัน.....				
34. ฉันรู้สึกว่าตัวเองไม่มีอิสระเพียงพอ.....				
35. ฉันไม่มีส่วนเสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดบ้าน.....				
36. พ่อแม่ไม่ชอบเพื่อนที่ฉันคบ.....				
37. ฉันพบว่าเป็นการยากลำบากที่จะทำความคุ้นเคยกับเพื่อนใหม่.....				
38. ฉันเคยพบว่าบุคคลอื่นมักจะ ไม่ค่อยสนใจตัวฉัน.....				
39. ฉันรู้สึกว่าฉันปรับตัวได้ดีในโรงเรียน.....				
40. เพื่อน ๆ เห็นว่าครอบครัวของฉันมีความสุขเท่า ๆ กับครอบครัวของเขา.....				
41. ฉันมักได้รับเชิญให้ไปงานของโรงเรียนและเพื่อนบ้าน.....				
42. เป็นเรื่องยากที่ฉันจะผูกมิตรกับผู้อื่น.....				
43. ฉันรู้สึกว่าเพื่อนร่วมชั้นยินดีที่มีฉันอยู่ในโรงเรียน.....				
44. เพื่อนต่างเพศชอบฉันเช่นเดียวกับเพื่อนคนอื่น ๆ.....				
45. เพื่อน ๆ ดูเหมือนจะมีความสุขมากกว่าฉันเมื่ออยู่บ้าน.....				
46. เพื่อน ๆ อยากให้ฉันร่วมกิจกรรมด้วย.....				
47. ฉันรู้สึกว่าไม่มีใครในบ้านเอาใจใส่ฉันเลย.....				
48. ฉันมักไม่เข้าใจในเรื่องที่เพื่อน ๆ พูดคุยกัน.....				
49. เป็นเรื่องยากที่ฉันจะพูดกับเพื่อนต่างเพศ.....				
50. คนส่วนมากพยายามเอาเปรียบฉัน.....				
51. คนส่วนใหญ่ไม่สนใจว่าฉันทำร้ายความรู้สึกของฉัน.....				
52. ฉันเคยรู้สึกว่าผู้ใหญ่เอือมระอาฉัน.....				
53. ฉันมักจะมีอาการวิตกกังวล มากกว่าเพื่อน ๆ.....				
54. ฉันมักจะรู้สึกว่าเหว่ แม้ว่ามีคนอื่นอยู่รอบข้าง.....				
55. ฉันรู้สึกว่าคนอื่นไม่ให้ความยุติธรรมต่อฉันเท่าที่ควร.....				

ข้อความ	ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
56. ฉันรู้สึกวิตกกังวลมากเพราะมีปัญหาหลายอย่าง.....				
57. คนอื่นมักจะพูดให้กระทบกระเทือนใจฉันบ่อย ๆ.....				
58. ฉันเคยทำผิดอย่างรุนแรงซึ่งยากที่จะลืมเลือนได้.....				
59. ฉันรู้สึกว่าตัวเองล้มเหลวเมื่อรู้ข่าวความสำเร็จของคนที่คุณรู้จัก.....				
60. ฉันมักรู้สึกว่าตัวเองค้อยกว่าผู้อื่น.....				
61. ฉันเป็นหวัดบ่อย ๆ.....				
62. ฉันมักจะปวดศีรษะอยู่บ่อย ๆ.....				
63. บางครั้งฉันรู้สึกปวดท้องโดยไม่ทราบสาเหตุ.....				
64. ฉันมักจะตาพร่ามัว.....				
65. ฉันมักจะขอให้คนอื่นพูดซ้ำในสิ่งที่เขาเพิ่งจะพูดจบไป.....				
66. บางครั้งฉันมีอาการกล้ามเนื้อกระตุกน่ารำคาญ.....				
67. เมื่อฉันตื่นตื่นฉันมักจะพูดตะกุกตะกัก.....				
68. ปกติฉันนอนไม่ค่อยหลับ.....				
69. ฉันเป็นคนเหนื่อยง่าย.....				
70. บางครั้งฉันรู้สึกหวาดกลัวแต่ไม่รู้ว่าตัวเองกลัวอะไร.....				
71. ฉันรู้สึกตัวสั่นจนแทบจะควบคุมตัวเองไม่ได้เมื่อครูให้ออกไปพูดหน้าชั้น.....				
72. ฉันรู้สึกอ่อนเพลียอยู่เสมอ.....				
73. ฉันเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นเสมอที่จะต้องรักษาคำมั่นสัญญาและการนัดหมาย.....				
74. ฉันเห็นว่าเป็นการถูกต้องที่จะพูดเสียคนที่มีความคิดแปลก ๆ.....				
75. ควรแสดงออกอย่างสุภาพต่อคนที่มีความคิดเห็นไม่ตรงกับฉัน.....				
76. เป็นการสมควรที่จะหยิบฉวยสิ่งของที่ฉันอยากได้มากแต่ไม่มีเงินซื้อ.....				
77. ฉันคิดว่าเด็กที่มาจากครอบครัวฐานะร่ำรวยควรได้รับการปฏิบัติที่ดีกว่าเด็กที่มาจากครอบครัวฐานะยากจน.....				
78. เป็นการสมควรที่จะหัวเราะเยาะบุคคลที่ประสบความสำเร็จคนอื่นแม้ว่าทำทางของเขาจะดูน่าขันก็ตาม.....				

ข้อความ	ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่ สุด	ค่อนข้าง จะจริง	ไม่ค่อย จะจริง	ไม่จริง เลย
79. ควรหัวเราะเยาะคนที่มีความเชื่อผิดๆ				
80. การเป็นมิตรกับเพื่อนใหม่ทุกคนเป็นสิ่งสำคัญ				
81. ควรอะอะปึงปึงเมื่อผู้ใหญ่ไม่อนุญาตให้ไปคุหนั่ง.....				
82. ฉันไม่ชอบปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของโรงเรียน.....				
83. ฉันรู้สึกโกรธมาก ถ้าเพื่อน ๆ ไม่เห็นด้วยกับความคิดเห็นของฉัน..				
84. ฉันทิ้งขยะลงในถังขยะเสมอ.....				
85. เมื่อคนอื่นทำให้ฉันรู้สึกรำคาญ ฉันมักจะเก็บความรู้สึกไว้.....				
86. ฉันรู้สึกยากลำบากที่จะพูดชมเชยคนที่ทำอะไรได้ดี.....				
87. เป็นเรื่องง่ายที่ฉันจะจดจำชื่อคนที่ฉันรู้จัก.....				
88. ฉันมักจะตั้งใจเล่นเกมสักร่วมกับคนอื่น แม้ว่าเกมสันั้นฉันจะไม่ เคยเล่นมาก่อนก็ตาม.....				
89. โดยปกติฉันมักจะพูดคุยกับคนที่เพิ่งรู้จักได้อย่างสบาย.....				
90. เมื่อฉันแพ้ในการเล่นเกมส์ฉันสามารถปกปิดความรู้สึกได้.....				
91. ฉันชอบจัดงานสังสรรค์ที่บ้านของฉันมากกว่าที่อื่น.....				
92. ฉันเคยพบว่าคนส่วนใหญ่พูดมากจนต้องขัดจังหวะเพื่อที่จะ พูดบ้าง.....				
93. ฉันมักจะเป็นฝ่ายเริ่มคุยกับเพื่อน ชาย-หญิงเมื่อฉันพบเขา.....				
94. ฉันชอบเข้าร่วมกิจกรรมที่นำไปสู่การมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น...				
95. ฉันกล่าวถึงเรื่องที่ทำให้ผู้อื่นอับอายขายหน้าบ่อยครั้งโดยที่ไม่ได้ ตั้งใจ.....				
96. ฉันวางตัวไม่ถูกเมื่อคุยกับคนที่ไม่คุ้นเคย.....				
97. ฉันมักจะหยิบเอาสิ่งของจากผู้อื่นโดยที่เจ้าตัวไม่ทราบว่าจะ ปฏิเสธอย่างไร.....				
98. ฉันเคยไล่พวกเด็ก ๆ ออกไปให้พ้นหูพ้นตา.....				
99. ฉันมักจะใช้กำลังต่อสู้เพื่อให้ได้สิ่งของของฉันคืนมา.....				
100. ฉันเคยรู้สึกว่าการพูดเท็จเป็นวิธีที่ง่ายที่สุดในการตัดปัญหา.....				
101. ฉันรู้สึกว่าการทำได้ทำของเสียหยา จะเป็นการตอบแทนที่เหมาะสม สำหรับคนที่ทำกับฉันอย่างรุนแรง.....				

ข้อความ	ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจริง	ไม่จริงเลย
102. ฉันเคยพบคนที่ไม่ให้ความยุติธรรมต่อฉันจนกระทั่งฉันก็ไม่ให้ความยุติธรรมต่อเขาเช่นกัน.....				
103. เป็นการสมควรที่จะเอาเปรียบคนที่ไม่ยุติธรรม.....				
104. คนบางคนร้ายมากจนฉันต้องตั้งสมณนามให้.....				
105. บางครั้งฉันจำเป็นต้องแสดงความโกรธเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ควรจะได้.....				
106. ฉันรู้สึกบางคนสมควรที่จะได้รับความกระทบกระเทือนใจ.....				
107. ฉันรู้สึกเสียใจถ้าได้ให้ความไม่เป็นธรรมต่อคนที่ไม่มีคุณธรรม.....				
108. บางครั้งฉันรู้สึกสนุกที่ได้ทำให้คนอื่นไม่สบายใจ.....				
109. สมาชิกในครอบครัวของฉันทะเลาะวิวาทกับฉันบ่อย ๆ.....				
110. ฉันมีเหตุผลที่ดีพอที่จะชอบญาติพี่น้องคนใดคนหนึ่งมากกว่าญาติคนอื่น.....				
111. ญาติพี่น้องรู้สึกว่าฉันให้ความสนใจในสิ่งที่ไม่ถูกไม่ควร.....				
112. ฉันเคยรู้สึกไม่อยากอยู่บ้านบ่อย ๆ.....				
113. ฉันมักจะมีความสุขกับสมาชิกในบ้าน.....				
114. ฉันไม่ชอบพาเพื่อนไปบ้าน เพราะบ้านของฉันไม่มีสิ่งดึงดูดใจ.....				
115. ฉันมักจะถูกตำหนิว่าไม่เคารพญาติพี่น้องเท่าที่ควร.....				
116. ฉันรู้สึกสนุกสนานเมื่ออยู่บ้าน.....				
117. บางครั้งฉันรู้สึกว่าไม่มีใครในบ้านที่ห่วงใยฉัน.....				
118. คนในบ้านของฉันชอบทะเลาะเบาะแว้งกันบ่อยๆ.....				
119. ฉันรู้สึกว่าในบ้านไม่มีที่ที่เหมาะสมที่จะทำการบ้าน หรืออ่านหนังสือ.....				
120. ฉันรู้สึกว่าพ่อแม่และญาติพี่น้องไม่เข้าใจฉันอย่างฉัน.....				
121. ฉันรู้สึกว่าครูเข้าใจในตัวฉัน.....				
122. ฉันรู้สึกว่าบางวิชาที่เรียนยากจนฉันเกือบสอบตก.....				
123. ฉันชอบไปงานโรงเรียนกับเพื่อน ๆ.....				
124. ฉันชอบหนีโรงเรียน.....				

ข้อความ	ระดับความเป็นจริง			
	จริงที่สุด	ค่อนข้างจริง	ไม่ค่อยจะจริง	ไม่จริงเลย
125. เพื่อนบางคนคิดว่าฉันไม่ได้ทำอะไรอย่างตรงไปตรงมาเหมือนเขา				
126. ฉันมักคิดว่าครูบางคนไม่ยุติธรรม.....				
127. ฉันรู้สึกมีความสุขที่จะอยู่ตามลำพังมากกว่าอยู่กับเพื่อน.....				
128. จากการที่เพื่อนในชั้นบางคนทำต่อฉัน ทำให้ฉันต้องหลีกเลี่ยงพวกเขา.....				
129. ฉันเคยคิดบ่อย ๆ ว่าครูบางคนเอาใจใส่ต่อนักเรียนน้อยมาก.....				
130. ฉันรู้สึกเบื่อไม่อยากมาโรงเรียน.....				
131. ฉันชอบเข้าร่วมกิจกรรมของทางโรงเรียน.....				
132. ฉันมีเพื่อนสนิทซึ่งสามารถพูดคุยในเรื่องส่วนตัวได้.....				
133. ฉันชอบพูดคุยกับเพื่อนชาย-หญิงที่อยู่บ้านใกล้เคียงกับฉัน.....				
134. เพื่อน ๆ ข้างบ้านของฉันส่วนใหญ่ไม่เคารพกฎหมาย.....				
135. ฉันชอบเพื่อนบ้าน.....				
136. ฉันพยายามหลีกเลี่ยงเด็กชายหรือหญิงต่างชาติที่อยู่ใกล้บ้านฉัน.....				
137. บางครั้งฉันไปงานในละแวกบ้านซึ่งมีเพื่อนชาย-หญิง.....				
138. เป็นสิ่งจำเป็นที่จะติดต่อคนทุกชาติทุกภาษา.....				
139. มีคนหลายคนที่อยู่ใกล้บ้านฉันซึ่งฉันไม่อยากไปเยี่ยมเยียน.....				
140. มีบางคนในละแวกบ้านที่ฉันไม่อยากคบด้วย.....				
141. มีบางคนในละแวกบ้านที่น่ารำคาญจนฉันอยากทำอะไรบางอย่างที่ไม่ดีต่อเขา.....				
142. ฉันไม่สนใจที่จะทำความรู้จักกับเพื่อนบ้าน.....				
143. ฉันรู้สึกว่าชุมชนที่ฉันอยู่ไม่มีความสุข.....				
144. เพื่อนบ้านของฉันไม่ปฏิบัติตามระเบียบและกฎเกณฑ์ของชุมชน..				

ภาคผนวก ค

ความเกี่ยวข้องระหว่างความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดู
ระหว่างบิดามารดากับบุตร กับตัวแปรที่เกี่ยวข้อง

ตาราง 22 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างอายุของบิดามารดา กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

อายุของบิดามารดา	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องใน บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
40 ปีหรือต่ำกว่า	จำนวน 72 ร้อยละ 18.2	53 13.4	41 10.4	39 9.9	205 51.9
41 - 50 ปี	จำนวน 48 ร้อยละ 12.2	43 10.9	31 7.8	29 7.3	151 38.2
51 ปีหรือสูงกว่า	จำนวน 11 ร้อยละ 2.8	10 2.5	5 1.3	13 3.3	39 9.9
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

$$\chi^2 = 5.333, df = 6$$

จากตาราง 22 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกันกับอายุของบิดามารดา

ตาราง 23 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างระดับการศึกษาของบิดามารดา กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

ระดับการศึกษาของ บิดามารดา	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	จำนวน 71 ร้อยละ 18.0	60 15.2	53 13.4	49 12.4	233 59.0
สูงกว่าประถมศึกษา แต่ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน 52 ร้อยละ 13.2	44 11.1	22 5.6	27 6.8	145 36.7
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	จำนวน 8 ร้อยละ 2.0	2 0.5	2 0.5	5 1.3	17 4.3
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

$$\chi^2 = 8.138, df = 6$$

จากตาราง 23 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของบิดามารดา

ตาราง 24 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างอาชีพของบิดามารดา กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

อาชีพของบิดามารดา	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	จำนวน 13 ร้อยละ 3.3	6 1.5	6 1.5	5 1.3	30 7.6
ระดับต่ำ (ราชการ ซี 1-3, รับจ้างเล็กๆ น้อยๆ, ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ)	จำนวน 75 ร้อยละ 19.0	65 16.5	54 13.7	51 12.9	245 62.0
ระดับกลาง (ราชการ ซี 4-6, พนักงาน บริษัท, ค้าขายในร้าน เล็กๆ)	จำนวน 34 ร้อยละ 8.6	32 8.1	13 3.3	21 5.3	100 25.3
ระดับสูง (ราชการ ซี 7 ขึ้นไป, ลูกจ้าง บริษัทระดับบริหาร, เจ้าของธุรกิจขนาด ใหญ่)	จำนวน 9 ร้อยละ 2.3	3 0.8	4 1.0	4 1.0	20 5.1
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

$$\chi^2 = 8.078, df = 9$$

จากตาราง 24 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกันกับอาชีพของบิดามารดา

ตาราง 25 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดากับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

สถานภาพสมรสของ บิดามารดา	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
คู่	จำนวน 108 ร้อยละ 27.3	91 23.0	52 13.2	64 16.2	315 79.7
หย่า	จำนวน 8 ร้อยละ 2.0	3 0.8	2 0.5	2 0.5	15 3.8
หย่า,แยก	จำนวน 9 ร้อยละ 2.3	8 2.0	16 4.1	13 3.3	46 11.6
แต่งงานใหม่	จำนวน 6 ร้อยละ 1.5	4 1.0	7 1.8	2 0.5	19 4.8
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

$$\chi^2 = 19.896^*, df = 9$$

จากตาราง 25 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับสถานภาพสมรสของบิดามารดา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 26 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ค่อนข้างลำบากหรือ ลำบาก	จำนวน 7 ร้อยละ 1.8	4 1.0	10 2.5	3 0.8	24 6.1
พอมีพอกิน	จำนวน 102 ร้อยละ 25.8	90 22.8	60 15.2	69 17.5	321 81.3
ค่อนข้างสบายหรือ สบาย	จำนวน 22 ร้อยละ 5.6	12 3.0	7 1.8	9 2.3	50 12.7
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

$$\chi^2 = 11.309, df = 6$$

จากตาราง 26 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตาราง 27 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างจำนวนบุตรในครอบครัวกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

จำนวนบุตรในครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				รวม
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	
บุตร 1 คน	จำนวน 18	16	9	12	55
	ร้อยละ 4.6	4.1	2.3	3.0	13.9
บุตร 2 คน	จำนวน 49	48	36	29	162
	ร้อยละ 12.4	12.2	9.1	7.3	41.0
บุตร 3 คน หรือมากกว่า	จำนวน 64	42	32	40	178
	ร้อยละ 16.2	10.6	8.1	10.1	45.1
รวม	จำนวน 131	106	77	81	395
	ร้อยละ 33.2	26.8	19.5	20.5	100.0

$$\chi^2 = 4.131, df = 6$$

จากตาราง 27 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกันกับจำนวนบุตรในครอบครัว

ตาราง 28 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัว กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

ลักษณะโครงสร้าง ของครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				รวม
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	
ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับ บิดาและมารดาตนเอง	จำนวน 88 ร้อยละ 22.3	80 20.3	42 10.6	51 12.9	261 66.1
ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับ บิดาหรือมารดาเพียง คนเดียว	จำนวน 9 ร้อยละ 2.3	7 1.8	7 1.8	6 1.5	29 7.3
ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับ บิดาของตนเองและ มารดาเลี้ยงหรืออยู่กับ มารดาของตนเองและ บิดาเลี้ยง	จำนวน 10 ร้อยละ 2.5	6 1.5	11 2.8	6 1.5	33 8.4
ครอบครัวขยายอยู่กับ บิดาและ/หรือมารดา ของตนเองรวมกับ ญาติพี่น้อง	จำนวน 24 ร้อยละ 6.1	13 3.3	17 4.3	18 4.6	72 18.2
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

$$\chi^2 = 11.284, \text{ df} = 9$$

จากตาราง 28 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกันกับลักษณะโครงสร้างของครอบครัว

ตาราง 29 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างเพศของบุตรกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบ
ประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

เพศของบุตร	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
เพศหญิง	จำนวน 70	52	34	45	201
	ร้อยละ 17.7	13.2	8.6	11.4	50.9
เพศชาย	จำนวน 61	54	43	36	194
	ร้อยละ 15.4	13.7	10.9	9.1	49.1
รวม	จำนวน 131	106	77	81	395
	ร้อยละ 33.2	26.8	19.5	20.5	100.0

$$\chi^2 = 2.585, df = 3$$

จากตาราง 29 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกับเพศของบุตร

ตาราง 30 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างระดับชั้นเรียนของบุตรกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

ระดับชั้นเรียนของบุตร	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
มัธยมศึกษาปีที่ 1	จำนวน 36	29	22	27	114
	ร้อยละ 9.1	7.3	5.6	6.8	28.9
มัธยมศึกษาปีที่ 2	จำนวน 51	39	34	25	149
	ร้อยละ 12.9	9.9	8.6	6.3	37.7
มัธยมศึกษาปีที่ 3	จำนวน 44	38	21	29	132
	ร้อยละ 11.1	9.6	5.3	7.3	33.4
รวม	จำนวน 131	106	77	81	395
	ร้อยละ 33.2	26.8	19.5	20.5	100.0

$$\chi^2 = 3.859, df = 6$$

จากตาราง 30 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกันกับระดับชั้นเรียนของบุตร

ตาราง 31 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างอายุของบิดามารดา กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร

อายุของบิดามารดา	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
40 ปีหรือต่ำกว่า	จำนวน 63 ร้อยละ 15.9	61 15.4	41 10.4	41 10.4	206 52.0
41 - 50 ปี	จำนวน 58 ร้อยละ 14.6	45 11.4	21 5.3	27 6.8	151 38.1
51 ปีหรือสูงกว่า	จำนวน 11 ร้อยละ 2.8	13 3.3	8 2.0	7 1.8	39 9.8
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 4.279, df = 6$$

จากตาราง 31 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกับอายุของบิดามารดา

ตาราง 32 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างระดับการศึกษาของบิดามารดา กับความสอดคล้องของ
การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร

ระดับการศึกษาของ บิดามารดา	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ประถมศึกษาหรือต่ำ กว่า	จำนวน 81 ร้อยละ 20.5	71 17.9	43 10.9	39 9.8	234 59.1
สูงกว่าประถมศึกษา แต่ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน 45 ร้อยละ 11.4	43 10.9	25 6.3	32 8.1	145 36.6
ปริญญาตรีหรือสูง กว่า	จำนวน 6 ร้อยละ 1.5	5 1.3	2 0.5	4 1.0	17 4.3
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 2.375, df = 6$$

จากตาราง 32 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่าง
บิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของบิดามารดา

ตาราง 33 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างอาชีพของบิดามารดา กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร

อาชีพของบิดามารดา	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	จำนวน 15 ร้อยละ 3.8	7 1.8	6 1.5	2 0.5	30 7.6
ระดับต่ำ (ราชการซี 1-3, รับจ้างเล็กๆ น้อยๆ, ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ)	จำนวน 74 ร้อยละ 18.7	74 18.7	48 12.1	50 12.6	246 62.1
ระดับกลาง (ราชการ ซี 4-6, พนักงาน บริษัท, ค้าขายในร้าน เล็กๆ)	จำนวน 39 ร้อยละ 9.8	32 8.1	12 3.0	17 4.3	100 25.3
ระดับสูง (ราชการซี 7 ขึ้นไป, ลูกจ้าง บริษัทระดับบริหาร, เจ้าของธุรกิจขนาด ใหญ่)	จำนวน 4 ร้อยละ 1.0	6 1.5	4 1.0	6 1.5	20 5.1
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 12.458, df = 9$$

จากตาราง 33 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกันอาชีพของบิดามารดา

ตาราง 34 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดากับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร

สถานภาพสมรสของ บิดามารดา	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				รวม
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	
คู่	จำนวน 108 ร้อยละ 27.3	94 23.7	54 13.6	60 15.2	316 79.8
หม้าย	จำนวน 7 ร้อยละ 1.8	3 0.8	2 0.5	3 0.8	15 3.8
หย่า,แยก	จำนวน 15 ร้อยละ 3.8	15 3.8	8 2.0	8 2.0	46 11.6
แต่งงานใหม่	จำนวน 2 ร้อยละ 0.5	7 1.8	6 1.5	4 1.0	19 4.8
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 7.159, df = 9$$

จากตาราง 34 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกันกับสถานภาพสมรสของบิดามารดา

ตาราง 35 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร

ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ค่อนข้างลำบากหรือ ลำบาก	จำนวน 9 ร้อยละ 2.3	7 1.8	7 1.8	1 0.3	24 6.1
พอมือพอกิน	จำนวน 101 ร้อยละ 25.5	101 25.5	53 13.4	66 16.7	321 81.1
ค่อนข้างสบายหรือ สบาย	จำนวน 22 ร้อยละ 5.6	11 2.8	10 2.5	8 2.0	51 12.9
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 9.016, df = 6$$

จากตาราง 35 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตาราง 36 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างจำนวนบุตรในครอบครัว กับความสอดคล้องของการ
อบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร

จำนวนบุตรในครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
บุตร 1 คน	จำนวน 18 ร้อยละ 4.5	13 3.3	12 3.0	12 3.0	55 13.9
บุตร 2 คน	จำนวน 54 ร้อยละ 13.6	47 11.9	27 6.8	34 8.6	162 40.9
บุตร 3 คน หรือมากกว่า	จำนวน 60 ร้อยละ 15.2	59 14.9	31 7.8	29 7.3	179 45.2
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 3.272, \text{ df} = 6$$

จากตาราง 36 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่าง
บิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกับจำนวนบุตรในครอบครัว

ตาราง 37 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัว กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร

ลักษณะโครงสร้าง ของครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				รวม
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	
ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับ บิดาและมารดาตนเอง	จำนวน 93 ร้อยละ 23.5	83 21.0	39 9.8	47 11.9	262 66.2
ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับ บิดาหรือมารดาเพียง คนเดียว	จำนวน 12 ร้อยละ 3.0	7 1.8	2 0.5	8 2.0	29 7.3
ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับ บิดาของตนเองและ มารดาเลี้ยงหรืออยู่กับ มารดาของตนเองและ บิดาเลี้ยง	จำนวน 4 ร้อยละ 1.0	11 2.8	10 2.5	8 2.0	33 8.3
ครอบครัวขยายอยู่กับ บิดาและ/หรือมารดา ของตนเองรวมกับ ญาติพี่น้อง	จำนวน 23 ร้อยละ 5.8	18 4.5	19 4.8	12 3.0	72 18.2
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 17.824^*, df = 9$$

จากตาราง 37 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่าง
บิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับลักษณะโครงสร้างของครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ
.05

ตาราง 38 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างเพศของบุตรกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร

เพศของบุตร	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
เพศหญิง	จำนวน 73 ร้อยละ 18.4	56 14.1	33 8.3	39 9.8	201 50.8
เพศชาย	จำนวน 59 ร้อยละ 14.9	63 15.9	37 9.3	36 9.1	195 49.2
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 2.155, \text{ df} = 3$$

จากตาราง 38 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกับเพศของบุตร

ตาราง 39 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างระดับชั้นเรียนของบุตรและความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร

ระดับชั้นเรียนของ บุตร	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
มัธยมศึกษาปีที่ 1	จำนวน 35 ร้อยละ 8.8	25 6.3	21 5.3	33 8.3	114 28.8
มัธยมศึกษาปีที่ 2	จำนวน 51 ร้อยละ 12.9	47 11.9	29 7.3	22 5.6	149 37.6
มัธยมศึกษาปีที่ 3	จำนวน 46 ร้อยละ 11.6	47 11.9	20 5.1	20 5.1	133 33.6
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 13.483^*, df = 6$$

จากตาราง 39 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับระดับชั้นเรียนของบุตร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 40 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างอายุของบิดามารดา กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร

อายุของบิดามารดา	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
40 ปีหรือต่ำกว่า	จำนวน 63 ร้อยละ 15.9	68 17.2	39 9.8	36 9.1	206 52.0
41 - 50 ปี	จำนวน 49 ร้อยละ 12.4	54 13.6	29 7.3	19 4.8	151 38.1
51 ปีหรือสูงกว่า	จำนวน 13 ร้อยละ 3.3	8 2.0	9 2.3	9 2.3	39 9.8
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 5.206, df = 6$$

จากตาราง 40 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกับอายุของบิดามารดา

ตาราง 41 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างระดับการศึกษาของบิดามารดา กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร

ระดับการศึกษาของ บิดามารดา	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	จำนวน 81 ร้อยละ 20.5	73 18.4	48 12.1	32 8.1	234 59.1
สูงกว่าประถมศึกษา แต่ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน 37 ร้อยละ 9.3	52 13.1	27 6.8	29 7.3	145 36.6
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	จำนวน 7 ร้อยละ 1.8	5 1.3	2 0.5	3 0.8	17 4.3
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 6.468, df = 6$$

จากตาราง 41 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของบิดามารดา

ตาราง 42 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างอาชีพของบิดามารดา กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร

อาชีพของบิดามารดา	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	จำนวน 12 ร้อยละ 3.0	8 2.0	5 1.3	5 1.3	30 7.6
ระดับต่ำ (ราชการ ซี 1-3, รับจ้างเล็กๆ น้อยๆ, ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ)	จำนวน 74 ร้อยละ 18.7	87 22.0	48 12.1	37 9.3	246 62.1
ระดับกลาง (ราชการ ซี 4-6, พนักงาน บริษัท, ค้าขายในร้าน เล็กๆ)	จำนวน 31 ร้อยละ 7.8	30 7.6	22 5.6	17 4.3	100 25.3
ระดับสูง (ราชการ ซี 7 ขึ้นไป, ลูกจ้าง บริษัทระดับบริหาร, เจ้าของธุรกิจขนาด ใหญ่)	จำนวน 8 ร้อยละ 2.0	5 1.3	2 0.5	5 1.3	20 5.1
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 5.334, \text{ df} = 9$$

จากตาราง 42 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกับอาชีพของบิดามารดา

ตาราง 43 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดากับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร

สถานภาพสมรสของ บิดามารดา	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
คู่	จำนวน 101 ร้อยละ 25.5	107 27.0	59 14.9	49 12.4	316 79.8
หม้าย	จำนวน 5 ร้อยละ 1.3	3 0.8	5 1.3	2 0.5	15 3.8
หย่า,แยก	จำนวน 14 ร้อยละ 3.5	15 3.8	10 2.5	7 1.8	46 11.6
แต่งงานใหม่	จำนวน 5 ร้อยละ 1.3	5 1.3	3 0.8	6 1.5	19 4.8
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 6.134, \text{ df} = 9$$

จากตาราง 43 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกันกับสถานภาพสมรสของบิดามารดา

ตาราง 44 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร

ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ค่อนข้างลำบากหรือ ลำบาก	จำนวน 10 ร้อยละ 2.5	2 0.5	6 1.5	6 1.5	24 6.1
พอมือพอกิน	จำนวน 95 ร้อยละ 24.0	114 28.8	63 15.9	49 12.4	321 81.1
ค่อนข้างสบายหรือ สบาย	จำนวน 20 ร้อยละ 5.1	14 3.5	8 2.0	9 2.3	51 12.9
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 9.803, df = 6$$

จากตาราง 44 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว

ตาราง 45 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างจำนวนบุตรในครอบครัว กับความสอดคล้องของการ
อบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร

จำนวนบุตรในครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
บุตร 1 คน	จำนวน 15	20	10	10	55
	ร้อยละ 3.8	5.1	2.5	2.5	13.9
บุตร 2 คน	จำนวน 52	55	31	24	162
	ร้อยละ 13.1	13.9	7.8	6.1	40.9
บุตร 3 คน หรือมากกว่า	จำนวน 58	55	36	30	179
	ร้อยละ 14.6	13.9	9.1	7.6	45.2
รวม	จำนวน 125	130	77	64	396
	ร้อยละ 31.6	32.8	19.4	16.2	100.0

$$\chi^2 = 1.342, \text{ df} = 6$$

จากตาราง 45 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่าง
บิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกันกับจำนวนบุตรในครอบครัว

ตาราง 46 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัว กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร

ลักษณะโครงสร้าง ของครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับ บิดาและมารดาตนเอง	จำนวน 80 ร้อยละ 20.2	96 24.2	50 12.6	36 9.1	262 66.2
ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับ บิดาหรือมารดาเพียง คนเดียว	จำนวน 10 ร้อยละ 2.5	10 2.5	6 1.5	3 0.8	29 7.3
ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับ บิดาของตนเองและ มารดาเลี้ยงหรืออยู่กับ มารดาของตนเองและ บิดาเลี้ยง	จำนวน 9 ร้อยละ 2.3	8 2.0	6 1.5	10 2.5	33 8.3
ครอบครัวขยายอยู่กับ บิดาและ/หรือมารดา ของตนเองรวมกับ ญาติพี่น้อง	จำนวน 26 ร้อยละ 6.6	16 4.0	15 3.8	15 3.8	72 18.2
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 11.975, df = 9$$

จากตาราง 46 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกับลักษณะโครงสร้างของครอบครัว

ตาราง 47 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างเพศของบุตร กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร

เพศของบุตร	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
เพศหญิง	จำนวน 59 ร้อยละ 14.9	70 17.7	42 10.6	30 7.6	201 50.8
เพศชาย	จำนวน 66 ร้อยละ 16.7	60 15.2	35 8.8	34 8.6	195 49.2
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100 0

$$\chi^2 = 1.957, df = 3$$

จากตาราง 47 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกับเพศของบุตร

ตาราง 48 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างระดับชั้นเรียนของบุตร กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร

ระดับชั้นเรียนของบุตร	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
มัธยมศึกษาปีที่ 1	จำนวน 40	34	22	18	114
	ร้อยละ 10.1	8.6	5.6	4.5	28.8
มัธยมศึกษาปีที่ 2	จำนวน 42	44	31	32	149
	ร้อยละ 10.6	11.1	7.8	8.1	37.6
มัธยมศึกษาปีที่ 3	จำนวน 43	52	24	14	133
	ร้อยละ 10.9	13.1	6.1	3.5	33.6
รวม	จำนวน 125	130	77	64	396
	ร้อยละ 31.6	32.8	19.4	16.2	100.0

$$\chi^2 = 8.915, df = 6$$

จากตาราง 48 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกันกับระดับชั้นเรียนของบุตร

ตาราง 49 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างอายุของบิดามารดา กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

อายุของบิดามารดา	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				รวม
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	
40 ปีหรือต่ำกว่า	จำนวน 67 ร้อยละ 16.9	69 17.4	38 9.6	32 8.1	206 52.0
41 - 50 ปี	จำนวน 54 ร้อยละ 13.6	47 11.9	28 7.1	22 5.6	151 38.1
51 ปีหรือสูงกว่า	จำนวน 13 ร้อยละ 3.3	7 1.8	12 3.0	7 1.8	39 9.8
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 5.753, df = 6$$

จากตาราง 49 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกับอายุของบิดามารดา

ตาราง 50 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างระดับการศึกษาของบิดามารดา กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

ระดับการศึกษาของ บิดามารดา	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	จำนวน 88 ร้อยละ 22.2	63 15.9	49 12.4	34 8.6	234 59.1
สูงกว่าประถมศึกษา แต่ต่ำกว่าปริญญาตรี	จำนวน 43 ร้อยละ 10.9	54 13.6	23 5.8	25 6.3	145 36.6
ปริญญาตรีหรือสูงกว่า	จำนวน 3 ร้อยละ 0.8	6 1.5	6 1.5	2 0.5	17 4.3
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 10.166, df = 6$$

จากตาราง 50 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกับระดับการศึกษาของบิดามารดา

ตาราง 51 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างอาชีพของบิดามารดา กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

อาชีพของบิดามารดา	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	จำนวน 10 ร้อยละ 2.5	12 3.0	4 1.0	4 1.0	30 7.6
ระดับต่ำ (ราชการ ซี 1-3, รับจ้างเล็กๆ น้อยๆ, ค้าขายเล็กๆ น้อยๆ)	จำนวน 89 ร้อยละ 22.5	73 18.4	46 11.6	38 9.6	246 62.1
ระดับกลาง (ราชการ ซี 4-6, พนักงาน บริษัท, ค้าขายในร้าน เล็กๆ)	จำนวน 32 ร้อยละ 8.1	32 8.1	20 5.1	16 4.0	100 25.3
ระดับสูง (ราชการ ซี 7 ขึ้นไป, ลูกจ้าง บริษัทระดับบริหาร, เจ้าของธุรกิจขนาด ใหญ่)	จำนวน 3 ร้อยละ 0.8	6 1.5	8 2.0	3 0.8	20 5.1
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 8.598, df = 9$$

จากตาราง 51 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกันกับอาชีพของบิดามารดา

ตาราง 52 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างสถานภาพสมรสของบิดามารดา กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

สถานภาพสมรสของ บิดามารดา	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
คู่	จำนวน 104 ร้อยละ 26.3	102 25.8	62 15.7	48 12.1	316 79.8
หม้าย	จำนวน 7 ร้อยละ 1.8	6 1.5	1 0.3	1 0.3	15 3.8
หย่า,แยก	จำนวน 14 ร้อยละ 3.5	10 2.5	13 3.3	9 2.3	46 11.6
แต่งงานใหม่	จำนวน 9 ร้อยละ 2.3	5 1.3	2 0.5	3 0.8	19 4.8
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 9.046, df = 9$$

จากตาราง 52 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกันกับสถานภาพสมรสของบิดามารดา

ตาราง 53 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

ฐานะทางเศรษฐกิจ ของครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ค่อนข้างลำบากหรือ ลำบาก	จำนวน 10	5	1	8	24
	ร้อยละ 2.5	1.3	0.3	2.0	6.1
พอมีพอกิน	จำนวน 107	99	71	44	321
	ร้อยละ 27.0	25.0	17.9	11.1	81.1
ค่อนข้างสบายหรือ สบาย	จำนวน 17	19	6	9	51
	ร้อยละ 4.3	4.8	1.5	2.3	12.9
รวม	จำนวน 134	123	78	61	396
	ร้อยละ 33.8	31.1	19.7	15.4	100.0

$$\chi^2 = 13.204^*, df = 6$$

จากตาราง 53 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 54 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างจำนวนบุตรในครอบครัว กับความสอดคล้องของการ
อบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

จำนวนบุตรในครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
บุตร 1 คน	จำนวน 13 ร้อยละ 3.3	20 5.1	13 3.3	9 2.3	55 13.9
บุตร 2 คน	จำนวน 62 ร้อยละ 15.7	49 12.4	25 6.3	26 6.6	162 40.9
บุตร 3 คน หรือมากกว่า	จำนวน 59 ร้อยละ 14.9	54 13.6	40 10.1	26 6.6	179 45.2
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 5.985, df = 6$$

จากตาราง 54 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่าง
บิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกันกับจำนวนบุตรในครอบครัว

ตาราง 55 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างลักษณะโครงสร้างของครอบครัว กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

ลักษณะโครงสร้าง ของครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับ บิดาและมารดาตนเอง	จำนวน 86 ร้อยละ 21.7	83 21.0	55 13.9	38 9.6	262 66.2
ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับ บิดาหรือมารดาเพียง คนเดียว	จำนวน 15 ร้อยละ 3.8	8 2.0	4 1.0	2 0.5	29 7.3
ครอบครัวเดี่ยวอยู่กับ บิดาของตนเองและ มารดาเลี้ยงหรืออยู่กับ มารดาของตนเองและ บิดาเลี้ยง	จำนวน 11 ร้อยละ 2.8	8 2.0	6 1.5	8 2.0	33 8.3
ครอบครัวขยายอยู่กับ บิดาและ/หรือมารดา ของตนเองรวมกับ ญาติพี่น้อง	จำนวน 22 ร้อยละ 5.6	24 6.1	13 3.3	13 3.3	72 18.2
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 8.188, df = 9$$

จากตาราง 55 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่าง
บิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกันกับลักษณะ โครงสร้างของครอบครัว

ตาราง 56 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างเพศของบุตรกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

เพศของบุตร	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
เพศหญิง	จำนวน 70	63	42	26	201
	ร้อยละ 17.7	15.9	10.6	6.6	50.8
เพศชาย	จำนวน 64	60	36	35	195
	ร้อยละ 16.2	15.2	9.1	8.8	49.2
รวม	จำนวน 134	123	78	61	396
	ร้อยละ 33.8	31.1	19.7	15.4	100.0

$$\chi^2 = 2.041, df = 3$$

จากตาราง 56 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกันกับเพศของบุตร

ตาราง 57 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างระดับชั้นเรียนของบุตร กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

ระดับชั้นเรียนของบุตร	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
มัธยมศึกษาปีที่ 1	จำนวน 37 ร้อยละ 9.3	31 7.8	30 7.6	16 4.0	114 28.8
มัธยมศึกษาปีที่ 2	จำนวน 51 ร้อยละ 12.9	48 12.1	23 5.8	27 6.8	149 37.6
มัธยมศึกษาปีที่ 3	จำนวน 46 ร้อยละ 11.6	44 11.1	25 6.3	18 4.5	133 33.6
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 5.999, df = 6$$

จากตาราง 57 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกับระดับชั้นเรียนของบุตร

ภาคผนวก ง

ความเกี่ยวข้องระหว่างความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูระหว่าง
บิดามารดากับบุตร กับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวของบุตรวัยรุ่น

ตาราง 58 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเอง กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

บุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 83 ร้อยละ 21.0	39 9.9	28 7.1	37 9.4	187 47.3
ไม่ดี	จำนวน 48 ร้อยละ 12.2	67 17.0	49 12.4	44 11.1	208 52.7
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

$$\chi^2 = 22.025^{***}, df = 3$$

จากตาราง 58 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 59 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเอง กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร

บุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 57 ร้อยละ 14.4	63 15.9	39 9.8	28 7.1	187 47.2
ไม่ดี	จำนวน 75 ร้อยละ 18.9	56 14.1	31 7.8	47 11.9	209 52.8
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 7.395, \text{ df} = 3$$

จากตาราง 59 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกันกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเอง

ตาราง 60 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเอง กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร

บุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 38	84	44	21	187
	ร้อยละ 9.6	21.2	11.1	5.3	47.2
ไม่ดี	จำนวน 87	46	33	43	209
	ร้อยละ 22.0	11.6	8.3	10.9	52.8
รวม	จำนวน 125	130	77	64	396
	ร้อยละ 31.6	32.8	19.4	16.2	100.0

$$\chi^2 = 38.346^{***}, df = 3$$

จากตาราง 60 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 61 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเอง กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารคากับบุตร

บุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารคากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 22 ร้อยละ 5.6	98 24.7	47 11.9	20 5.1	187 47.2
ไม่ดี	จำนวน 112 ร้อยละ 28.3	25 6.3	31 7.8	41 10.4	209 52.8
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 113.412^{***}, df = 3$$

จากตาราง 61 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารคากับบุตรเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 62 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคม กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

บุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 84 ร้อยละ 21.3	35 8.9	30 7.6	34 8.6	183 46.3
ไม่ดี	จำนวน 47 ร้อยละ 11.9	71 18.0	47 11.9	47 11.9	212 53.7
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

$$\chi^2 = 26.530^{***}, df = 3$$

จากตาราง 62 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 63 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคม กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร

บุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 65 ร้อยละ 16.4	53 13.4	39 9.8	27 6.8	184 46.5
ไม่ดี	จำนวน 67 ร้อยละ 16.9	66 16.7	31 7.8	48 12.1	212 53.5
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 6.296, df = 3$$

จากตาราง 63 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกันกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคม

ตาราง 64 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคม กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร

บุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 47 ร้อยละ 11.9	73 18.4	39 9.8	25 6.3	184 46.5
ไม่ดี	จำนวน 78 ร้อยละ 19.7	57 14.4	38 9.6	39 9.8	212 53.5
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 10.807^*, df = 3$$

จากตาราง 64 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 65 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคม กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

บุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 30 ร้อยละ 7.6	90 22.7	42 10.6	22 5.6	184 46.5
ไม่ดี	จำนวน 104 ร้อยละ 26.3	33 8.3	36 9.1	39 9.8	212 53.5
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 70.854^{***}, df = 3$$

จากตาราง 65 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพด้านการปรับตัวโดยส่วนรวมของบุตรวัยรุ่นด้านการปรับตัวทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 66 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการเป็นตัวของตัวเองกับ
ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านการ เป็นตัวของตัวเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				รวม
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	
ดี	จำนวน 76	50	36	39	201
	ร้อยละ 19.2	12.7	9.1	9.9	50.9
ไม่ดี	จำนวน 55	56	41	42	194
	ร้อยละ 13.9	14.2	10.4	10.6	49.1
รวม	จำนวน 131	106	77	81	395
	ร้อยละ 33.2	26.8	19.5	20.5	100.0

$$\chi^2 = 4.019, df = 3$$

จากตาราง 66 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการเป็นตัวของตัวเอง

ตาราง 67 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านการ มองเห็นคุณค่าของ ตนเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 75 ร้อยละ 19.0	42 10.6	29 7.3	49 12.4	195 49.4
ไม่ดี	จำนวน 56 ร้อยละ 14.2	64 16.2	48 12.2	32 8.1	200 50.6
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

$$\chi^2 = 15.517^*, df = 3$$

จากตาราง 67 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 68 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวของ บุตรวัยรุ่นด้านความ รู้สึกเป็นอิสระของ ตนเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 83 ร้อยละ 21.0	33 8.4	18 4.6	44 11.1	178 45.1
ไม่ดี	จำนวน 48 ร้อยละ 12.2	73 18.5	59 14.9	37 9.4	217 54.9
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

$$\chi^2 = 43.455^{***}, df = 3$$

จากตาราง 68 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 69 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวของ บุตรวัยรุ่นด้านความ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง ของกลุ่ม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 85	34	25	44	188
	ร้อยละ 21.5	8.6	6.3	11.1	47.6
ไม่ดี	จำนวน 46	72	52	37	207
	ร้อยละ 11.6	18.2	13.2	9.4	52.4
รวม	จำนวน 131	106	77	81	395
	ร้อยละ 33.2	26.8	19.5	20.5	100.0

$$\chi^2 = 34.472^{***}, df = 3$$

จากตาราง 69 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 70 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนีกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านความ รู้สึกไม่มีแนวโน้มที่ จะถอยหนี	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 81 ร้อยละ 20.5	51 12.9	34 8.6	37 9.4	203 51.4
ไม่ดี	จำนวน 50 ร้อยละ 12.7	55 13.9	43 10.9	44 11.1	192 48.6
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

$$\chi^2 = 8.844^*, df = 3$$

จากตาราง 70 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนีอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 71 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาทกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีอาการทาง ประสาท	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 73 ร้อยละ 18.5	47 11.9	28 7.1	28 7.1	176 44.6
ไม่ดี	จำนวน 58 ร้อยละ 14.7	59 14.9	49 12.4	53 13.4	219 55.4
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

$$\chi^2 = 11.980^{**}, df = 3$$

จากตาราง 71 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 72 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทัศนคติทางสังคม กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทัศนคติทางสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 88 ร้อยละ 22.3	42 10.6	40 10.1	40 10.1	210 53.2
ไม่ดี	จำนวน 43 ร้อยละ 10.9	64 16.2	37 9.4	41 10.4	185 46.8
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

$$\chi^2 = 18.646^{***}, df = 3$$

จากตาราง 72 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทัศนคติทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 73 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทักษะทางสังคม กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวทาง สังคมของบุตรวัยรุ่น ด้านทักษะทางสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 85 ร้อยละ 21.5	46 11.6	32 8.1	35 8.9	198 50.1
ไม่ดี	จำนวน 46 ร้อยละ 11.6	60 15.2	45 11.4	46 11.6	197 49.9
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

$$\chi^2 = 17.146^{***}, df = 3$$

จากตาราง 73 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทักษะทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 74 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 72 ร้อยละ 18.2	55 13.9	38 9.6	35 8.9	200 50.6
ไม่ดี	จำนวน 59 ร้อยละ 14.9	51 12.9	39 9.9	46 11.6	195 49.4
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

$$\chi^2 = 2.885, df = 3$$

จากตาราง 74 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม

ตาราง 75 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 83	41	28	37	189
	ร้อยละ 21.0	10.4	7.1	9.4	47.8
ไม่ดี	จำนวน 48	65	49	44	206
	ร้อยละ 12.2	16.5	12.4	11.1	52.2
รวม	จำนวน 131	106	77	81	395
	ร้อยละ 33.2	26.8	19.5	20.5	100.0

$$\chi^2 = 20.424^{***}, df = 3$$

จากตาราง 75 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 76 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				รวม
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	
ดี	จำนวน 74 ร้อยละ 18.7	43 10.9	34 8.6	35 8.9	186 47.1
ไม่ดี	จำนวน 57 ร้อยละ 14.4	63 15.9	43 10.9	46 11.6	209 52.9
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

$$\chi^2 = 7.211, df = 3$$

จากตาราง 76 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน

ตาราง 77 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์กับ
ชุมชน กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวทาง สังคมของบุตรวัยรุ่น ด้านความสัมพันธ์กับ ชุมชน	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 70 ร้อยละ 17.7	37 9.4	23 5.8	33 8.4	163 41.3
ไม่ดี	จำนวน 61 ร้อยละ 15.4	69 17.5	54 13.7	48 12.2	232 58.7
รวม	จำนวน 131 ร้อยละ 33.2	106 26.8	77 19.5	81 20.5	395 100.0

$$\chi^2 = 13.908^{**}, df = 3$$

จากตาราง 77 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์กับชุมชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 78 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการเป็นตัวของตัวเองกับ
ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านการ เป็นตัวของตัวเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 62 ร้อยละ 15.7	72 18.2	34 8.6	33 8.3	201 50.8
ไม่ดี	จำนวน 70 ร้อยละ 17.7	47 11.9	36 9.1	42 10.6	195 49.2
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 6.785, df = 3$$

จากตาราง 78 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่าง
บิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการเป็นตัวของตัวเอง

ตาราง 79 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวของ บุตรวัยรุ่นด้านการ มองเห็นคุณค่าของ ตนเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 67 ร้อยละ 16.9	64 16.2	35 8.8	30 7.6	196 49.5
ไม่ดี	จำนวน 65 ร้อยละ 16.4	55 13.9	35 8.8	45 11.4	200 50.5
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 3.671, \text{ df} = 3$$

จากตาราง 79 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเอง

ตาราง 80 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านความ รู้สึกเป็นอิสระของ ตนเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 54 ร้อยละ 13.6	57 14.4	37 9.3	30 7.6	178 44.9
ไม่ดี	จำนวน 78 ร้อยละ 19.7	62 15.7	33 8.3	45 11.4	218 55.1
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 3.801, df = 3$$

จากตาราง 80 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง

ตาราง 81 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง ของกลุ่ม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 66 ร้อยละ 16.7	53 13.4	37 9.3	33 8.3	189 47.7
ไม่ดี	จำนวน 66 ร้อยละ 16.7	66 16.7	33 8.3	42 10.6	207 52.3
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 1.915, df = 3$$

จากตาราง 81 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม

ตาราง 82 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนีกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านความ รู้สึกไม่มีแนวโน้มที่ จะถอยหนี	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 62 ร้อยละ 15.7	69 17.4	42 10.6	30 7.6	203 51.3
ไม่ดี	จำนวน 70 ร้อยละ 17.7	50 12.6	28 7.1	45 11.4	193 48.7
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 9.072^*, df = 3$$

จากตาราง 82 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 83 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาท กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึก ไม่มีอาการทาง ประสาท	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 48 ร้อยละ 12.1	66 16.7	32 8.1	30 7.6	176 44.4
ไม่ดี	จำนวน 84 ร้อยละ 21.2	53 13.4	38 9.6	45 11.4	220 55.6
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 9.987^*, df = 3$$

จากตาราง 83 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 84 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านปทัสถานทางสังคม กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านปทัสถานทางสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 79 ร้อยละ 19.9	58 14.6	41 10.4	33 8.3	211 53.3
ไม่ดี	จำนวน 52 ร้อยละ 13.4	61 15.4	29 7.3	42 10.6	185 46.7
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 6.656, df = 3$$

จากตาราง 84 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านปทัสถานทางสังคม

ตาราง 85 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทักษะทางสังคม กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวทาง สังคมของบุตรวัยรุ่น ด้านทักษะทางสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				รวม
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	
ดี	จำนวน 76 ร้อยละ 19.2	55 13.9	41 10.4	27 6.8	199 50.3
ไม่ดี	จำนวน 56 ร้อยละ 14.1	64 16.2	29 7.3	48 12.1	197 49.7
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 11.638^{**}, df = 3$$

จากตาราง 85 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทักษะทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 86 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 61 ร้อยละ 15.4	74 18.7	35 8.8	31 7.8	201 50.8
ไม่ดี	จำนวน 71 ร้อยละ 17.9	45 11.4	35 8.8	44 11.1	195 49.2
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 9.990^*, df = 3$$

จากตาราง 86 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 87 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 71 ร้อยละ 17.9	62 15.7	31 7.8	25 6.3	189 47.7
ไม่ดี	จำนวน 61 ร้อยละ 15.4	57 14.4	39 9.8	50 12.6	207 52.3
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 9.417^*, df = 3$$

จากตาราง 87 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 88 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 68 ร้อยละ 17.2	53 13.4	34 8.6	31 7.8	186 47.0
ไม่ดี	จำนวน 64 ร้อยละ 16.2	66 16.7	36 9.1	44 11.1	210 53.0
รวม	จำนวน 132 ร้อยละ 33.3	119 30.1	70 17.7	75 18.9	396 100.0

$$\chi^2 = 2.406, df = 3$$

จากตาราง 88 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตรไม่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน

ตาราง 89 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 60	49	30	25	164
	ร้อยละ 15.2	12.4	7.6	6.3	41.4
ไม่ดี	จำนวน 72	70	40	50	232
	ร้อยละ 18.2	17.7	10.1	12.6	58.6
รวม	จำนวน 132	119	70	75	396
	ร้อยละ 33.3	30.1	17.7	18.9	100.0

$$\chi^2 = 2.969, df = 3$$

จากตาราง 89 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครอง ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน

ตาราง 90 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการเป็นตัวของตัวเองกับ
ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านการ เป็นตัวของตัวเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 52 ร้อยละ 13.1	82 20.7	41 10.4	26 6.6	201 50.8
ไม่ดี	จำนวน 73 ร้อยละ 18.4	48 12.1	36 9.1	38 9.6	195 49.2
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 14.908^{**}, df = 3$$

จากตาราง 90 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่าง
บิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการเป็นตัวของตัวเอง อย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 91 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านการ มองเห็นคุณค่าของ ตนเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 51 ร้อยละ 12.9	75 18.9	48 12.1	22 5.6	196 49.5
ไม่ดี	จำนวน 74 ร้อยละ 18.7	55 13.9	29 7.3	42 10.6	200 50.5
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 18.209^{***}, df = 3$$

จากตาราง 91 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001

ตาราง 92 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

การปรับตัวของ บุตรวัยรุ่นด้านความ รู้สึกเป็นอิสระของ ตนเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดา กับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 30 ร้อยละ 7.6	80 20.2	46 11.6	22 5.6	178 44.9
ไม่ดี	จำนวน 95 ร้อยละ 24.0	50 12.6	31 7.8	42 10.6	218 55.1
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 46.327^{***}, df = 3$$

จากตาราง 92 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดา กับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 93 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านความ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง ของกลุ่ม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดา กับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 50 ร้อยละ 12.6	74 18.7	39 9.8	26 6.6	189 47.7
ไม่ดี	จำนวน 75 ร้อยละ 18.9	56 14.1	38 9.6	38 9.6	207 52.3
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 8.956^*, df = 3$$

จากตาราง 93 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดา กับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตาราง 94 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึก ไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนีกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านความ รู้สึกไม่มีแนวโน้มที่ จะถอยหนี	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 47	85	45	26	203
	ร้อยละ 11.9	21.5	11.4	6.6	51.3
ไม่ดี	จำนวน 78	45	32	38	193
	ร้อยละ 19.7	11.4	8.1	9.6	48.7
รวม	จำนวน 125	130	77	64	396
	ร้อยละ 31.6	32.8	19.4	16.2	100.0

$$\chi^2 = 24.203^{***}, df = 3$$

จากตาราง 94 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มที่จะถอยหนี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 95 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาทกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านความ รู้สึกไม่มีอาการทาง ประสาท	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 39 ร้อยละ 9.8	67 16.9	40 10.1	30 7.6	176 44.4
ไม่ดี	จำนวน 86 ร้อยละ 21.7	63 15.9	37 9.3	34 8.6	220 55.6
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 13.439^{**}, df = 3$$

จากตาราง 95 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 96 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านปทัสถานทางสังคม กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านปทัสถานทางสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 62 ร้อยละ 15.7	79 19.9	41 10.4	29 7.3	211 53.3
ไม่ดี	จำนวน 63 ร้อยละ 15.9	51 12.9	36 9.1	35 8.8	185 46.7
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 5.241, df = 3$$

จากตาราง 96 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านปทัสถานทางสังคม

ตาราง 97 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทักษะทางสังคม กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทักษะทางสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 64 ร้อยละ 16.2	76 19.2	35 8.8	24 6.1	199 50.3
ไม่ดี	จำนวน 61 ร้อยละ 15.4	54 13.6	42 10.6	40 10.1	197 49.7
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 8.422^*, df = 3$$

จากตาราง 97 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทักษะทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 98 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 47 ร้อยละ 11.9	82 20.7	41 10.4	31 7.8	201 50.8
ไม่ดี	จำนวน 78 ร้อยละ 19.7	48 12.1	36 9.1	33 8.3	195 49.2
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 16.880^{***}, df = 3$$

จากตาราง 98 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 99 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
คือ	จำนวน 43 ร้อยละ 10.9	82 20.7	36 9.1	28 7.1	189 47.7
ไม่คือ	จำนวน 82 ร้อยละ 20.7	48 12.1	41 10.4	36 9.1	207 52.3
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 21.611^{***}, df = 3$$

จากตาราง 99 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 100 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 56 ร้อยละ 14.1	62 15.7	39 9.8	29 7.3	186 47.0
ไม่ดี	จำนวน 69 ร้อยละ 17.4	68 17.2	38 9.6	35 8.8	210 53.0
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 0.753, df = 3$$

จากตาราง 100 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดากับบุตร ไม่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน

ตาราง 101 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์กับ
ชุมชน กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่างบิดามารดา
กับบุตร

การปรับตัวทาง สังคมของบุตรวัยรุ่น ด้านความสัมพันธ์กับ ชุมชน	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุมระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 46 ร้อยละ 11.6	67 16.9	28 7.1	23 5.8	164 41.4
ไม่ดี	จำนวน 79 ร้อยละ 19.9	63 15.9	49 12.4	41 10.4	232 58.6
รวม	จำนวน 125 ร้อยละ 31.6	130 32.8	77 19.4	64 16.2	396 100.0

$$\chi^2 = 8.190^*, df = 3$$

จากตาราง 101 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม ระหว่าง
บิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตาราง 102 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการเป็นตัวของตัวเอง
กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านการ เป็นตัวของตัวเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 43 ร้อยละ 10.9	83 21.0	47 11.9	28 7.1	201 50.8
ไม่ดี	จำนวน 91 ร้อยละ 23.0	40 10.1	31 7.8	33 8.3	195 49.2
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 35.836^{***}, df = 3$$

จากตาราง 102 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่าง
บิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการเป็นตัวของตัวเอง อย่างมีนัย
สำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 103 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเองกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านการ มองเห็นคุณค่าของ ตนเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 49 ร้อยละ 12.4	81 20.5	43 10.9	23 5.8	196 49.5
ไม่ดี	จำนวน 85 ร้อยละ 21.5	42 10.6	35 8.8	38 9.6	200 50.5
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 26.509***, df = 3$$

จากตาราง 103 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านการมองเห็นคุณค่าของตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001

ตาราง 104 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านความ รู้สึกเป็นอิสระของ ตนเอง	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 27 ร้อยละ 6.8	87 22.0	45 11.4	19 4.8	178 44.9
ไม่ดี	จำนวน 107 ร้อยละ 27.0	36 9.1	33 8.3	42 10.6	218 55.1
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 76.163^{***}, df = 3$$

จากตาราง 103 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นอิสระของตนเอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 105 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านความ รู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง ของกลุ่ม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 41 ร้อยละ 10.4	85 21.5	45 11.4	18 4.5	189 47.7
ไม่ดี	จำนวน 93 ร้อยละ 23.5	38 9.6	33 8.3	43 10.9	207 52.3
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 49.515^{***}, df = 3$$

จากตาราง 105 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001

ตาราง 106 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึก ไม่มีแนวโน้มน้ำที่จะถอยหนีกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านความ รู้สึกไม่มีแนวโน้มน้ำที่ จะถอยหนี	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 40 ร้อยละ 10.1	94 23.7	46 11.6	23 5.8	203 51.3
ไม่ดี	จำนวน 94 ร้อยละ 23.7	29 7.3	32 8.1	38 9.6	193 48.7
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 62.099***, df = 3$$

จากตาราง 106 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีแนวโน้มน้ำที่จะถอยหนี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 107 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาทกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวเองของ บุตรวัยรุ่นด้านความ รู้สึกไม่มีอาการทาง ประสาท	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 38 ร้อยละ 9.6	75 18.9	40 10.1	23 5.8	176 44.4
ไม่ดี	จำนวน 96 ร้อยละ 24.2	48 12.1	38 9.6	38 9.6	220 55.6
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 30.256^{***}, df = 3$$

จากตาราง 107 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวเองของบุตรวัยรุ่นด้านความรู้สึกไม่มีอาการทางประสาทอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 108 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านปทัสถานทางสังคม กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านปทัสถานทางสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 41 ร้อยละ 10.4	94 23.7	51 12.9	25 6.3	211 53.3
ไม่ดี	จำนวน 93 ร้อยละ 23.5	29 7.3	27 6.8	36 9.1	185 46.7
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 62.459***, df = 3$$

จากตาราง 108 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านปทัสถานทางสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .001

ตาราง 109 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทักษะทางสังคม กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวทาง สังคมของบุตรวัยรุ่น ด้านทักษะทางสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องใน ทิศทางมาก	สอดคล้องใน ทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางมาก บุตร รับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดย บิดามารดารับรู้ใน ทิศทางน้อย บุตร รับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 54 ร้อยละ 13.6	77 19.4	41 10.4	27 6.8	199 50.3
ไม่ดี	จำนวน 80 ร้อยละ 20.2	46 11.6	37 9.3	34 8.6	197 49.7
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 13.856^{**}, df = 3$$

จากตาราง 109 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านทักษะทางสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 110 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคมกับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคม	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 44 ร้อยละ 11.1	85 21.5	44 11.1	28 7.1	201 50.8
ไม่ดี	จำนวน 90 ร้อยละ 22.7	38 9.6	34 8.6	33 8.3	195 49.2
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 35.359^{***}, df = 3$$

จากตาราง 110 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านแนวโน้มที่จะไม่ต่อต้านสังคมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 111 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในครอบครัว	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 28 ร้อยละ 7.1	95 24.0	45 11.4	21 5.3	189 47.7
ไม่ดี	จำนวน 106 ร้อยละ 26.8	28 7.1	33 8.3	40 10.1	207 52.3
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 89.029^{***}, df = 3$$

จากตาราง 111 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในครอบครัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตาราง 112 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียน	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 39 ร้อยละ 9.8	78 19.7	42 10.6	27 6.8	186 47.0
ไม่ดี	จำนวน 95 ร้อยละ 24.0	45 11.4	36 9.1	34 8.6	210 53.0
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 32.185***, df = 3$$

จากตาราง 112 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์ในโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001

ตาราง 113 แสดงความเกี่ยวข้องระหว่างการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน กับความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดา กับบุตร

การปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน	ความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยระหว่างบิดามารดากับบุตร				
	สอดคล้องในทิศทางมาก	สอดคล้องในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางมาก บุตรรับรู้ในทิศทางน้อย	ไม่สอดคล้องโดยบิดามารดารับรู้ในทิศทางน้อย บุตรรับรู้ในทิศทางมาก	รวม
ดี	จำนวน 31 ร้อยละ 7.8	75 18.9	39 9.8	19 4.8	164 41.4
ไม่ดี	จำนวน 103 ร้อยละ 26.0	48 12.1	39 9.8	42 10.6	232 58.6
รวม	จำนวน 134 ร้อยละ 33.8	123 31.1	78 19.7	61 15.4	396 100.0

$$\chi^2 = 42.873***, df = 3$$

จากตาราง 113 พบว่าความสอดคล้องของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย ระหว่างบิดามารดากับบุตรเกี่ยวข้องกับการปรับตัวทางสังคมของบุตรวัยรุ่นด้านความสัมพันธ์กับชุมชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .001

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาว ใจทิพย์ ชื่อสกุล พวงทอง

เกิดวันที่ 17 เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช 2505

สถานที่เกิด จังหวัดกำแพงเพชร

สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 273/35 ซอยเสริมสุข ถนนประชาชื่น

แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน พยาบาลประจำการ

สถานที่ทำงานปัจจุบัน ห้องคลอดพิเศษ โรงพยาบาลศิริราช

บางกอกน้อย กรุงเทพฯ 10700

ประวัติการศึกษา พ.ศ. 2523 จบมัธยมศึกษาตอนปลายจาก โรงเรียนสาธิตแห่ง

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พ.ศ. 2527 จบวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาพยาบาลและผดุงครรภ์

จากมหาวิทยาลัยมหิดล